ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 31ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ι'. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

8.—Δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κατὰ τὸν πόλεμον 1940-41 καὶ τὴν κατοχήν.
9.—Ἡ Ἀστυνομία Πειραιῶς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ μετὰ τὸ Δεκεμβριανὸν κίνημα τοῦ 1944.
10.—Δρᾶσις μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος.

8. Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πολέμου 1940—1941 καὶ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς ἡ Ἀστυνομία ἔγραψε μίαν ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ἰταλῶν καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα ἐθνικῆς ἀντιστάσεως.

Κατὰ τοὺς προηγουμένους πολέμους, ὅλαι αἱ ἀστυνομίαι τοῦ Κόσμου δὲν εἶχον ἕτερα καθήκοντα εἰμὴ μόνον τὴν δίωξιν τῶν ἀνυποτάκτων καὶ λιποτακτῶν, τὴν συνοδείαν αἰχμαλώτων, τὴν φρούρησιν τῶν Τραπεζῶν καὶ ἄλλα συνήθη ἀστυνομικὰ καθήκοντα.

Κατὰ τὸν τελευταῖον ὅμως πόλεμον, καθ' ὃν ἐγένοντο νέαι ἐφευρέσεις καὶ ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν νέα πολεμικὰ μέσα ὡς οἱ βομβαρδισμοὶ δι' ἀεροπλάνων, ἡ κάθοδος ἀλεξιπτωτιστῶν εἰς τὰ μετόπισθεν, ἡ ἀποστολὴ μυστηριωδῶς κατασκόπων καὶ σαμποτέρ, καὶ ἄλλων ἀκόμη ἀτόμων χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν προπαγάνδαν ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὴν καταρράκωσιν τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, διὰ τῆς κυκλοφορίας ψευδῶν εἰδήσεων, ἡ Ἀστυνομία μετεβλήθη καὶ εἰς πολεμικὸν Σῶμα.

Ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν ἡ Ἀστυνομία Πόλεων κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940, καὶ ἰδίως ἡ Ἀστυνομικὴ Δ/νσις Πειραιῶς, ὑπῆρξε πολυσχιδής. Ἀπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ἀστυφύλακος, εἰργάσθησαν κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα ὑπεράνθρωπως καὶ ἐπικινδύνως.

Κατὰ δὲ τὴν περίοδον τῶν συνεχῶν βομβαρδισμῶν τοῦ Πειραιῶς ὑπὸ τῶν Ἰταλικῶν, Γερμανικῶν καὶ μετέπειτα συμμαχικῶν ἀεροπλάνων, οἱ ἀστυνομικοὶ παρέμεινον ἀκλόνητοι εἰς τὰς θέσεις των, διαφυλάξαντες τὰ ἐγκαταλειφθέντα καταστήματα καὶ τὰς ἐγκαταλειφθείσας οἰκίας ὡς καὶ τὰς περιουσίας αὐτῶν, ἄτινας, οὗτοι, κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των, ἀνεῦρον ἀθίκτους. Μέσα εἰς τὴν κόλασιν αὐτὴν τῶν βομβαρδισμῶν ὑπὸ τῶν ἀεροπλάνων οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν κατέφευγον εἰς τὰ καταφύγια, οὔτε καὶ ἀπεμακρύνοντο τοῦ Πειραιῶς, ἀλλὰ παρέμενον ἐκεῖ ὅπου τὸ καθῆκον τοὺς εἶχε τάξει, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς των.

Οὐδεὶς κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐζήτησε νὰ μετατεθῇ εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Δ/νσιν Ἀθηνῶν, οὐδεὶς ἐζήτησε ν' ἀποφύγῃ τὰς ὑποχρεώσεις του ὡς ἀστυνομικοῦ καὶ ὡς Ἕλληνος, καὶ οὐδεὶς ἐλιποψύχησεν. Ὅλοι ἐφιλοτιμοῦντο πῶς νὰ ἐκτελέσουν τὰ καθήκοντά των, κατὰ τὸν πλέον καλλίτερον τρόπον, καὶ ἡμιλλῶντο νὰ παρουσιάσουν

ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας. Εἰργάζοντο ἀγογγύστως καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας, εἰς τὴν μεταφορὰν αἰχμαλώτων, ἐκτέλεσιν τῶν τετραώρων ὑπηρεσίας, μεταφορὰν τραυματιῶν, ἐκκαθάρισιν τῶν βομβαρδισθέντων σημείων τῆς πόλεως, διάσωσιν τραυματιῶν κ.λ.π. κ.λ.π.

Τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπέδειξε τότε ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀληθῶς φιλοπάτριδας ἄνδρας καὶ συνέβαλε ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών του εἰς τὴν νίκην. Πολλοὶ ἀστυνομικοὶ παρητήθησαν τότε καὶ κατετάγησαν εἰς τὸ Στράτευμα,

Ἡ ἀξιέπαινος ἐργασία τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Πειραιῶς κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ μετέπειτα, ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν σύλληψιν τοῦ δημίου τῆς Κρήτης Γερμανοῦ λοχίου Φρὶτς Σοὺμπερτ κρυπτομένου μὲ τὸ ψευδώνυμον Κωνσταντινίδης Τάκης, τὴν 5 Μαΐου 1945 ἐκτελεσθέντος τὴν 24ην Ὀκτωβρίου 1947.

μεταβάντες καὶ πολεμήσαντες εἰς τὸ Ἀλβανικὸν μέτωπον. Τὸ Μηχανοκίνητον Τμῆμα τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Ἀθηνῶν, ἀπέστειλεν ἀπόσπασμα ὅπερ συνώδευσε τὸ Στράτευμα κατὰ τὴν προέλασιν καὶ διὰ τῆς παρουσίας του ἐνίσχυε τὸ ἠθικὸν τῶν στρατιωτῶν, ὡς καὶ τῶν ἀπελευθερουμένων Ἑλλήνων.

Ἄλλαι ὁμάδες ἀστυνομικῶν ἀπησχολοῦντο εἰς τὰ Ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Κερκύρας μὲ τὴν παραλαβὴν δεμάτων τῶν οἰκογενειῶν τῶν μαχομένων στρατιωτῶν καὶ τὴν συσκευασίαν, σφράγισιν καὶ ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τοὺς ἀποδέκτας. Ἄλλοι ἐπίσης ἀπησχολοῦντο εἰς τὴν σύνταξιν ἐπιστολῶν καὶ δελταρίων τῶν ἀγνοούντων γραφὴν οἰκογενειῶν τῶν πολεμιστῶν καὶ ἄλλοι εἰς τὴν περισυλλογὴν μαλλίνων εἰδῶν προσφερομένων ὑπὸ διαφόρων, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μαχομένων στρατιωτῶν. Ἡ Ἀστυνομία τότε προσέφερε τὸ ἄπαντον τῶν δυνάμεών της. Ὅλαι αἱ Ἀρχαὶ καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν μαχομένων, εἶχον ἐνθουσιασθῆ μὲ τὰς ἐνεργείας της ταύτας, καὶ ἀπὸ παντοῦ ἠκούοντο ἐπαινετικοὶ λόγοι, εὐχαριστίαι, καὶ ἐπεδεικνύετο ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀστυνομικούς.

Κατὰ τοὺς βομβαρδισμοὺς τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶς πολλοὶ ἀστυνομικοὶ περισυνέλεξαν καὶ περιέθαλψαν ὀρφανὰ τέκνα φονευθέντων, μέχρις οὗ τὸ Κράτος ἀνέλαβε τὴν φροντίδα αὐτῶν.

Ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀστέγων ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ πολιτῶν εἰς οἰκήματα, ἀποθήκας καὶ ἐργοστάσια, ἦτο ἕνα ἀπὸ τὰ ἐπίπονα ἔργα τῆς Ἀστυνομίας. Ἄλλη ἐπίσης ὑποχρέωσις τῶν ἀστυνομικῶν ἦτο ἡ διατήρησις τῆς συσκοτίσεως οἰκιῶν καὶ καταστημάτων κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας καὶ ἰδίως κατὰ τὰς ὥρας τοῦ συναγερμοῦ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μέτρων Παθητικῆς Ἀεραμύνης. Ἐπίσης ἐφρόντιζον κατὰ τὰς ὥρας τοῦ βομβαρδισμοῦ νὰ μεταφέρωσι τὰς γραίας, τοὺς γέροντας, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ μὴ δυναμένους νὰ σπεύσωσι ἐγκαίρως εἰς τὰ καταφύγια ταῦτα ἢ τὰ ὀρύγματα πρὸς διάσωσίν των.

Κατὰ τὸν τρομερὸν Γερμανικὸν βομβαρδισμὸν τοῦ Πειραιῶς τὴν νύκτα τῆς 6ης Ἀπριλίου 1941, ὅτε ἐγένετο ἀνατίναξις τοῦ μεγάλου Ἀγγλικοῦ φορτηγοῦ, ὅπερ ἦτο ἔμφορτον βομβῶν καὶ τροτίλης μὲ ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴν πλοίων καὶ παραλιακῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, ἀποθηκῶν καὶ Δημοσίων ἱδρυμάτων, ἡ Ἀστυνομία κατέβαλε μεγάλας προσπαθείας καὶ παρέσχεν ἀφαντάστους βοηθείας εἰς τοὺς πληγέντας κατοίκους τῆς πόλεως καὶ τοὺς τραυματισθέντας.

Πολλοὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἐπίσης παρουσιάσθησαν ὡς αἱμοδόται, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου καὶ ἔδωσαν τὸ αἷμα των διὰ τὴν σωτηρίαν ἀτόμων βαρύτατα τραυματισμένων ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ.

Τὴν 26-4-1941, ὅτε τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑλλὰς» εὑρίσκετο πλευρισμένον εἰς τὸν Α.Β. τομέα τοῦ λιμένος ἐλευθέρας ζώνης Πειραιῶς καὶ παρελάμβανε Ἀξιωματικοὺς Ἕλληνας, Ἄγγλους καὶ Σέρβους, ὡς καὶ πολλὰ γυναικόπαιδα διὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν εἰς Κρήτην, γερμανικὰ Στούκας, κατέφθασαν εἰς Πειραιᾶ καὶ κατηυθύνθησαν κατὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου εἰδικῶς, χωρὶς νὰ προβοῦν εἰς ἕτερον βομβαρδισμόν, ρίψαντα κατ' αὐτοῦ ἑκατοντάδας βομβῶν αἱ ὁποῖαι προὐκάλεσαν τὴν καταστροφὴν τοῦ σκάφους καὶ τὸν θάνατον ὅλων σχεδὸν τῶν ἐντὸς τοῦ κύτους τοῦ πλοίου εὑρισκομένων ἀτόμων.

Οἱ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου τούτου εὑρισκόμενοι, ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ σωθοῦν, πλεῖστοι δ' ἐκ τούτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ Σέρβοι Ἀξιωματικοί, μὴ γνωρίζοντες νὰ κολυμβῶσι ἐκινδύνευον νὰ πνιγοῦν. Τότε οἱ ἐκεῖ πλησίον εὑρισκόμενοι ἀστυνομικοὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ διέσωσαν τοὺς περισσοτέρους ἐξ αὐτῶν. Ἡ δὲ κατὰ τὴν κατοχὴν Κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα τὴν αὐτοθυσίαν των, προήγαγε αὐτοὺς ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν.

Αἱ τότε εὑρισκόμεναι ἐν Ἑλλάδι Ἀγγλικαὶ δυνάμεις διετάχθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος τὸ ταχύτερον καὶ νὰ ἐπιβιβασθῶσιν αὐτοκινήτων, πλοίων ἢ καὶ ἄλλων μέσων καὶ νὰ κατευθυνθῶσι εἰς Πελοπόννησον. Τινὲς ὅμως τούτων μὴ δυνηθέντες ν' ἀναχωρήσωσι ἐγκαίρως παρέμειναν ἐνταῦθα καὶ ἐζήτησαν τὴν προστασίαν τῶν ἀστυνομικῶν πρὸς διάσωσίν των ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. Οἱ ἀστυνομικοὶ καὶ ἰδίως οἱ ἔγγαμοι προσέφερον τότε ἄσυλον εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ μέσα τῆς διατροφῆς καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς μεγάλης δυστυχίας τοῦ 1941 μὲ κίνδυνον νὰ συλληφθῶσι ὑπὸ τῶν ἀρχῶν κατοχῆς καὶ νὰ παραπεμφθῶσι εἰς τὰ στρατοδικεῖα.

Τούτους κατώρθωσαν ν' ἀποστείλωσι εἰς Τουρκίαν καὶ Αἴγυπτον διὰ τῶν διαφόρων βενζινοπλοίων. Κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν Γερμανικῶν Στρατευμάτων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, κατόπιν διαταγῆς τοῦ τότε Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ἀττικοβοιωτίας καὶ πρὸς πρόληψιν ἐπεισοδίων μεταξὺ τῶν ἐχθρικῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ὑποδοχῆς τῶν Γερμανοϊταλῶν ὑπὸ τῶν τότε ἀνηκόντων εἰς τὴν πέμπτην φάλαγγα, ἐμερίμνησε διὰ τὴν παραμονὴν τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των καὶ ἠμπόδισε τούτους νὰ ἐξέλθουν, προστατεύσασα τοιουτοτρόπως τὴν ζωὴν αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰσόδου τῶν ἐχθρικῶν στρατευμάτων εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ ἡ Ἀστυνομία ἀνέλαβε βαρυτάτας ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ κοινοῦ καὶ βαρυτάτας εὐθύνας ἔναντι τῶν κατακτητῶν. Οἱ κατακτηταὶ μέσῳ τῆς Ἀστυνομίας ἐζήτουν τὴν ἐπίταξιν οἰκιῶν,

καταστημάτων, ἀποθηκῶν καὶ διαφόρων ἄλλων εἰδῶν, αὕτη δ' εὑρίσκετο εἰς λίαν δυσχερῆ θέσιν, διότι οὔτε τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων ἤθελε νὰ ζημιώσῃ, οὔτε ὅμως ἠδύνατο καὶ ν' ἀρνηθῇ εἰς τοὺς Γερμανοὺς τὴν ἐξυπηρέτησιν.

Ἀναφέρομεν ἐνταῦθα συγκεκριμένην περίπτωσιν αὐτοθυσίας τέως ἀστυφύλακος, ὅστις ἀντιμετώπισε μὲ ἀπαράμιλλον ἀνδρείαν τὸν θάνατον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐφόνευσε τοὺς διώκτας του Γερμανούς.

Ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῶν Γερμανικῶν Στρατευμάτων ἐν Πειραιεῖ, ὁ ἀστυφύλαξ Φόβος Ἰωάννης μὴ δυνάμενος νὰ ὑπηρετήσῃ ὑπὸ τὰς διαταγάς των, παρῃτήθη.

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραιτήσεώς του ἐνεγράφη εἰς τὰς Ἐθνικὰς Ὁμάδας ἀντιστάσεως.

Μίαν ἡμέραν τοῦ ἔτους 1943 ἡ Γερμανικὴ Μυστικὴ Ἀστυνομία (Γκεσταπὸ) πληροφορηθεῖσα ὅτι ὁ Φόβος συνεκέντρωνε ὅπλα, ἀπέστειλεν 4 Ὑπαξιωματικούς, μὲ ἕνα διερμηνέα, εἰς τὴν ὁδὸν Δωδεκανήσου, ἵνα προβῇ εἰς τὴν σύλληψίν του, καθ' ὅσον οὗτος ἐσύχναζεν εἰς τι καφφενεῖον εὑρισκόμενον ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ.

Ὁ καταδότης τῆς ὑποθέσεως ταύτης, εἶχε δώσει πλήρη τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ τέως ἀστυφύλακος Φόβου, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ὁμὰς αὕτη τὸν ἀνεῦρε ἀμέσως.

Ὁ Φόβος ἠρνήθη νὰ παραδοθῇ καὶ πυροβολήσας κατὰ τοῦ πρώτου Γερμανοῦ ἀστυνομικοῦ, τὸν ἐφόνευσεν ἀμέσως. Κατόπιν ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ διερμηνέως, πλὴν ἀνεπιτυχῶς. Οἱ τρεῖς ἕτεροι Γερμανοὶ ἐτέθησαν εἰς καταδίωξιν τούτου, πλὴν οὗτος τρέχων πρὸς τὴν ὁδὸν Ρέντη ἵνα διαφύγῃ τὴν σύλληψιν ἐπυροβόλησε δύο ἑτέρας φορὰς καὶ ἐτραυμάτισεν σοβαρῶς τοὺς δύο ἐκ τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸν Γερμανούς. Ὁ τέταρτος Γερμανός, ὅστις ἦτο ὁ ἐπιλοχίας Φράνκο, κατεδίωξεν αὐτὸν καὶ διὰ τοῦ ὁπλοπολυβόλου του προσεπάθει νὰ τὸν κτυπήσῃ.

Ὁ Φόβος ἐσταμάτησε ἀμέσως καὶ σταθεὶς γονυπετῶς, ἤρξατο βάλλων κατὰ τοῦ Γερμανοῦ ἐπιλοχίου.

Διεξήχθη μεταξύ των μονομαχία, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν θανάσιμον τραυματισμὸν τοῦ Φόβου, ὅστις μὴ ἔχων ἑτέρας σφαίρας ἐν τῷ πιστολίῳ του, ἔρριψε κατὰ τοῦ Γερμανοῦ τὸ περίστροφόν του, τραυματίσας αὐτὸν ἐλαφρῶς εἰς τὴν κεφαλήν. Αὐτὸς ἦτο ὁ ἡρωϊκὸς θάνατος τοῦ ἀστυφύλακος Φόβου.

Ὁ Πειραιεὺς εὑρέθη ὑπὸ διπλῆν Γερμανοϊταλικὴν Κατοχὴν καὶ ἐδοκιμάσθη πολὺ περισσότερον ἀπ' ὅτι, ἐδοκιμάσθησαν αἱ ἄλλαι πόλεις καὶ τοῦτο διότι ἄλλας διαταγὰς ἐξέδιδον οἱ Ἰταλοὶ εἰς τὴν παρ' αὐτῶν κατεχομένην ζώνην καὶ ἄλλας οἱ Γερμανοί. Αἱ διαταγαὶ αὐταὶ ἦσαν τελείως ἀντίθετοι πρὸς ἀλλήλας πλὴν ὅμως πάντοτε σκοπὸν εἶχον τὴν καταδυνάστευσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Πολλοὶ τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς ἄνευ σοβαρᾶς αἰτίας συνελήφθησαν καὶ ἐνεκλείσθησαν εἰς τὰς φυλακὰς διὰ διάφορα ζητήματα. Οὕτω συνελήφθη ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς κ. Σαρηγιάννης Ἰωάννης διότι δὲν συνέλαβε τραυματίας πολέμου, οἱ ὁποῖοι διεπληκτίσθησαν μετ' ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Διετάχθη ἡ σύλληψις τοῦ Ἀστυνόμου Α' Κούρτη Νικολάου, ἀργότερον φονευθέντος ὑπὸ τῶν ἐλασιτῶν, διότι ἀνέγραψεν εἰς τὸ Δελτίον Συμβάντων παράγραφον ἀφορῶσαν τὸν φόνον τριῶν Ἑλλήνων ὁμήρων ὑπὸ Γερμανοῦ ναύτου λαβόντα χώραν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἔξωθι τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου. Ἡ Ἀστυνομία διὰ καθημερινῶν ἀναφορῶν της περὶ τῶν ἀνευρισκομένων πτωμάτων τῶν ἐκ πείνης θανόντων πολιτῶν ἠνώχλει κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὰς Ἀρχὰς Κατοχῆς ὥστε, κατὰ τὸ 1942 ἡ Γερμανικὴ Διοίκησις Πειραιῶς κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Γερμανικοῦ Ναυαρχείου ἐπέτρεψε τὴν ἁλιείαν ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ ὑπὸ Ἑλλήνων ἁλιέων, εἰς οὓς ἐχορήγει πετρέλαια καὶ οἵτινες ὑπεχρεώθησαν νὰ παραδίδουν τοὺς παρ' αὐτῶν ἁλιευομένους ἰχθῦς εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀγορὰν Πειραιῶς ὁπόθεν διενέμοντο μὲ χαμηλὰς τιμὰς εἰς τὸ Κοινὸν καὶ τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα, Νοσοκομεῖα, ἀναπήρους, κλινικὰς κ.λ.π. Ἡ μέριμνα τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν διάθεσιν τῶν ἐν λόγῳ

ἰχθύων προὐκάλεσε πάλιν τὰς εὐχαριστίας τοῦ κοινοῦ πρὸς αὐτήν, ὅπερ διεπίστωσε ὅτι μόνον χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας της ἠδύνατο νὰ προμηθευθῇ ἡμερησίως μικρὰν ποσότητα ἰχθύων.

Πολλάκις παρουσιάσθησαν περιπτώσεις συλλήψεως ὑπὸ τῶν 'Αστυνομικῶν, Ἑλλήνων ὁπλιτῶν ὁπλοφορούντων, οἵτινες ἐὰν συμφώνως ταῖς σχετικαῖς διαταγαῖς τῆς Γερμανικῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως παρεδίδοντο εἰς τὴν Γερμανικὴν ἢ 'Ιταλικὴν Χωροφυλακὴν θὰ ἐτυφεκίζοντο. Οἱ ἀστυνομικοὶ μὲ κίνδυνον νὰ συλληφθῶσιν ὡς Σαμποταρισταὶ τῶν διαταγῶν τῶν δυνάμεων κατοχῆς. ἄφηναν τούτους ἐλευθέρους.

Ὅτε ἤρχισαν νὰ σχηματίζωνται ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης πυρῆνες πραγματικῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, πολλοὶ ἀστυνομικοὶ ἐνεγράφησαν εἰς αὐτοὺς καὶ ἀπετέλεσαν τὰς βάσεις τῶν κατόπιν δημιουργηθεισῶν ὁμάδων ἐθνικῆς ἀντιστάσεως. 'Επίσης εἰς τὰς ὁμάδας τῆς Ἑλληνικῆς κατασκοπείας, ἡ ὁποία παρηκολούθει τὰς κινήσεις τῶν Γερμανικῶν καὶ 'Ιταλικῶν Στρατευμάτων, ὡς καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν 'Αγγλικῆς τοιαύτης, πολλοὶ ἀστυνομικοὶ εἶχον λάβει μέρος, καὶ προσέφερον ἀξιοθαυμάστους ὑπηρεσίας, λόγῳ τῆς θέσεώς των, συντελέσαντες διὰ τῶν χορηγηθεισῶν τότε πληροφοριῶν εἰς τὴν βύθισιν πολλῶν Βενζινακάτων μεταφερουσῶν Γερμανοὺς εἰς Κρήτην καὶ λοιπὰς νήσους.

Ὅλοι οἱ ἐν Ἑλλάδι κρυβέντες Ἄγγλοι στρατιῶται εἶχον ἐφοδιασθῇ ὑπὸ τῶν διαφόρων Διοικητῶν τῶν Τμημάτων διὰ δελτίων ταὐτότητος, καὶ ὅσοι δὲν κατώρθωσαν μέχρι τέλους τοῦ πολέμου ν' ἀναχωρήσουν ἐξ Ἑλλάδος ἐνεγράφησαν εἰς τοὺς καταλόγους δελτίων ἄρτου καὶ τροφίμων καὶ ἐλάμβανον τοιαῦτα ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες. Οἱ Γερμανοὶ πολλάκις συνέλαβον τοιούτους καὶ κατέσχον τὰ δελτία ταὐτότητος τιμωρήσαντες διὰ φυλακίσεως τοὺς 'Αξιωματικοὺς τῆς 'Αστυνομίας, οἱ ὁποῖοι εἶχον ὑπογράψει ταῦτα. Οἱ κατὰ καιροὺς διατελέσαντες Διευθυνταὶ τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς ὑπέγραψαν αὐτοπροσώπως τοιαῦτα δελτία, ὅτε δὲ Γερμανοὶ τῆς Γκεσταπὸ προσελθόντες εἰς τὰ γραφεῖα τῆς 'Αστυνομικῆς Δ/νσεως Πειραιῶς παρουσίασαν τοιαῦτα δελτία ταὐτότητος ὑπογραφέντα ὑπὸ τῶν κ.κ. Διευθυντῶν καὶ ἐζήτησαν ἐξηγήσεις, τοῖς ἐδόθη ἀπάντησις ὅτι πρόκειται περὶ πλαστογραφίας καὶ ὅτι τὸ δελτίον αὐτὸ εἶχε συνταχθῇ ὑπὸ πλαστογράφων. Τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον συλλήψεως ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, διέτρεχον οἱ ἑκάστοτε κ.κ. 'Αρχηγοὶ καὶ Διευθυνταὶ τῆς 'Αστυνομίας, οἱ ὁποῖοι πάντοτε ἦσαν ὁ στόχος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔβαλλον τὰ πυρά των. Ὅτε τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Γκεσταπὸ Πειραιῶς ἐζητήθη παρὰ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἡ παράδοσις τεσσαράκοντα ὀνομάτων εὐϋπολήπτων πολιτῶν ἵνα συλληφθῶσι καὶ ἀποσταλῶσι εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως πολιτικῶν αἰχμαλώτων ἐν Γερμανίᾳ, οὗτος διὰ καταλλήλου εὐστροφίας κατώρθωσε νὰ πείσῃ τὸν Προϊστάμενον τῆς Γκεσταπὸ ὅπως ἐπιβάλῃ πρόστιμον ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν εἰς τοὺς πολίτας Πειραιῶς, τὰς ὁποίας θὰ κατέβαλεν ἀμέσως ὁ Δῆμος ὅπερ καὶ ἐγένετο ἀπαλλάξας τοιουτοτρόπως τοὺς δυστυχεῖς, οἵτινες ἔμελλον νὰ συλληφθῶσιν. Ὅτε πάλιν διὰ δευτέραν φορὰν καὶ μετὰ πάροδον ἀρκετῶν ἡμερῶν, οἱ Γερμανοὶ ἀνεῦρον σιδηροῦν αἰχμηρὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἄγνωστοι Σαμποτὲρ εἶχον ρίψει ἐν μέσῃ ὁδῷ, καθ' ἣν ὥραν διήρχοντο Γερμανικὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα πλήρη βαρελίων βενζίνης, ἕνα τῶν ὁποίων ὑπέστη βλάβην διὰ διατρήσεως τοῦ ἐλαστικοῦ του, καὶ διετάχθη ἐκ νέου ὁ αὐτὸς 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς κ. Λεονταρίτης Θ., νὰ ὑποβάλῃ κατάστασιν ὀνομάτων πολιτῶν, ἵνα συλληφθῶσιν ὡς ὅμηροι, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ τότε Δημάρχου Πειραιῶς κ. Μανούσκου συνέταξεν καὶ ὑπέβαλεν ἀναφορὰν πρὸς τὸν 'Αρχηγὸν τῆς Γκεσταπὸ, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτησεν ὅπως συλληφθῇ αὐτὸς καὶ ὁ Δήμαρχος ὡς οἱ μοναδικοὶ ὑπεύθυνοι τῆς ἐνεργείας τοῦ Σαμποτὰζ αὐτοῦ, ὁπότε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Γκεσταπὸ ἀνεγνώρισε τὴν χειρονομίαν των ταύτην καὶ ἀπέσυρε τὴν αἴτησίν του. Κατόπιν τούτου τόσον ὁ τότε Δήμαρχος κ. Μανοῦσκος καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς

Ἀστυνομίας κ. Λεονταρίτης ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις των ἐκ τοῦ ἀξιώματός των, διότι δὲν ἠδύναντο νὰ παραμείνωσι πλέον κατόπιν τῶν Γερμανικῶν αὐτῶν ἀπαιτήσεων. Ἡ θέσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τόσον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅσον καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἦτο δυσχερεστάτη. Πᾶσα μὴ ἔγκαιρος ἐκτέλεσις τῶν Γερμανικῶν διαταγῶν αὐτῶν, συνεπήγετο τὴν ἄμεσον κλῆσιν τοῦ ὑπευθύνου Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἐνώπιον τοῦ ἑκάστοτε Γερμανοῦ ἢ Ἰταλοῦ Διοικητοῦ καὶ τὰς αὐστηρὰς πάντοτε παρατηρήσεις τούτου. Ὅλοι οἱ τότε διατελέσαντες Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ ἐπέδειξαν θάρρος καὶ αὐταπάρνησιν καὶ ἀνελάμβανον πάντοτε τὰς εὐθύνας τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὑποδεεστέρων των. Οὐδέποτε ἐσημειώθη περίπτωσις λιποψυχίας παρ' οὐδενός, καίτοι διεκινδύνευε πάντοτε ἡ ζωὴ τούτων.

Παρουσιάσθη κάποτε περίπτωσις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἰταλικῆς Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν, ὅστις καλέσας τὸν τότε Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Πειραιῶς κ. Κίνναν προσεπάθησε νὰ τὸν πείσῃ νὰ κατασκοπεύῃ τὰς κινήσεις των Γερμανῶν τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Πειραιῶς καὶ ν' ἀναφέρῃ εἰς τοῦτον μυστικῶς ταύτας. Ὁ περὶ οὗ πρόκειται Διευθυντὴς ἐξεμεταλλεύθη τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἰταλοῦ Διοικητοῦ ἐπ' ὠφελείᾳ τόσον τῶν κατοίκων, ὅσον καὶ τῆς Ἀστυνομίας.

Κατὰ τὰ γενόμενα ὑπὸ τῶν Γερμανῶν καὶ Ἰταλῶν «μπλόκα», τόσον εἰς Πειραιᾶ, ὅσον καὶ ἐν Ἀθήναις ἡ Ἀστυνομία Πόλεων δὲν ἔλαβε μέρος, ἀλλὰ τούναντίον προσεπάθησε καὶ διέσωσε πολλοὺς τῶν συλληφθέντων, ἀποκρύψασα ἐντὸς τῶν ἀστυνομικῶν Τμημάτων καὶ διαφυλάξασα αὐτούς. Διὰ τοῦτο οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἔπνεον μένεα κατὰ τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην παρ' αὐτῆς ἀδράνειαν καὶ ἀποφυγὴν συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν κατὰ τοῦ πληθυσμοῦ.

Χαρακτηριστικὸν ὑπῆρξεν ἔγγραφον τῆς Γερμανικῆς Διοικήσεως πρὸς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν Πειραιῶς, ὅπερ ἀνέγραφεν: «Εἶναι γνωστὴ ἡ ἱκανότης τῆς » Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐν γένει δρᾶσίν της. Ἐκ τῆς » σημερινῆς ὅμως ἀδρανείας της εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ συναγάγωμεν ἀνάλογα » συμπεράσματα». Δὲν παρῆλθον πολλαὶ ἡμέραι ὁπότε διετάχθη ἡ σύλληψις τοῦ τότε προϊσταμένου Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Διευθυντοῦ Β' κ. Τασίνη καὶ Ὑπαστυνόμου Σκευούλη οἵτινες ἔσπευσαν νὰ ἐξαφανισθοῦν. Συνελήφθη ὁ τότε Διοικητὴς τοῦ Ἀστυν. Τμήματος Νικαίας Ἀστυν. Α' κ. Μιχαλόπουλος Γ. διότι δὲν ἐβοήθησε εἰς τὰς γενομένας συλλήψεις τῶν κατοίκων αὐτῆς ἀλλὰ προσεπάθησε νὰ διασώσῃ πολλοὺς ἐκ τῶν συλληφθέντων. Ἄλλη ἐνέργεια τῶν ἀστυνομικῶν ἦτο ἡ ἑξῆς: Εἰς τὸ Γερμανικὸν Φρουραρχεῖον Πειραιῶς εἶχεν ἐγκατασταθῇ φρουρὰ ἐξ ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐφρούρουν τοῦτο καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ 24ώρου. Ἐπειδὴ δὲ ἀντελήφθησαν ὅτι πολλοὶ καταδόται ἤρχοντο εἰς τὴν Γερμανικὴν Χωροφυλακήν, ἵνα καταδώσωσιν ὡρισμένους κατοίκους τοῦ Πειραιῶς, διὰ διαφόρους πράξεις, ἵνα διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποσπάσωσι τὴν εὔνοιαν τῶν Γερμανῶν καὶ ἀποκτήσουν δελτίον ἐλευθέρας κυκλοφορίας, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύναντο καθ' ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, νὰ μεταβαίνωσι εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ ἐπιστρέφωσι μὲ τὸ τελευταῖον ὄχημα τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου, ὅπερ μόνον τὰ στρατεύματα κατοχῆς καὶ οἱ συνεργαζόμενοι μετ' αὐτῶν ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιήσωσιν, ἀπεφάσισαν καὶ ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἑξῆς τέχνασμα. Μόλις ἐνεφανίζετο ἄγνωστός τις καταδότης (διότι ἦσαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι γνωστοὶ τοιοῦτοι) εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἠδύναντο νὰ ἀπαγορεύσωσι τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Γερμανικὸν Φρουραρχεῖον, τὸν παρέπεμπον εἰς τὸν ἐκεῖ ὑπηρετοῦντα Ἀρχιφύλακα, ὁ ὁποῖος τὸν ὑπέβαλλεν εἰς ἀνάκρισιν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀρχιφύλαξ οὗτος ἔφερε πάντοτε πολιτικὴν περιβολήν, καὶ ἐγνώριζε τὴν Γερμανικὴν γλῶσσαν, παρουσιάζετο ὡς διερμηνεύς, ὅτε δὲ ἤκουε τὸν καταδότην ὅτι ἤρχετο νὰ καταγγείλῃ συμπατριώτην του διότι ἤκουε ραδιόφωνον συμμαχικῶν Σταθμῶν, ἢ κατεῖχε ὅπλον ἢ εἶχε ἀγοράσει εἴδη προερχόμενα ἐκ κλοπῆς Γερμανικῆς Ἀποθήκης, ἢ δι' ἄλλην αἰτίαν, ἤρχιζε νὰ τὸν ἐρωτᾷ περὶ τῶν στοιχείων του καὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς του, πρᾶγμα ὅπερ οὗτος

ἐκ φόβου ἀντεκδικήσεως, δὲν ἐπεθύμει νὰ δώσῃ, ὁπότε ἠναγκάζετο νὰ φύγῃ διότι ὁ Ἀρχιφύλαξ αὐτὸς τοῦ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ παρεπέμπετο εἰς Γερμανικὸν Στρατοδικεῖον, ἐὰν αἱ πληροφορίαι του ἀπεδεικνύοντο ἀνακριβεῖς. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ πολλοὶ

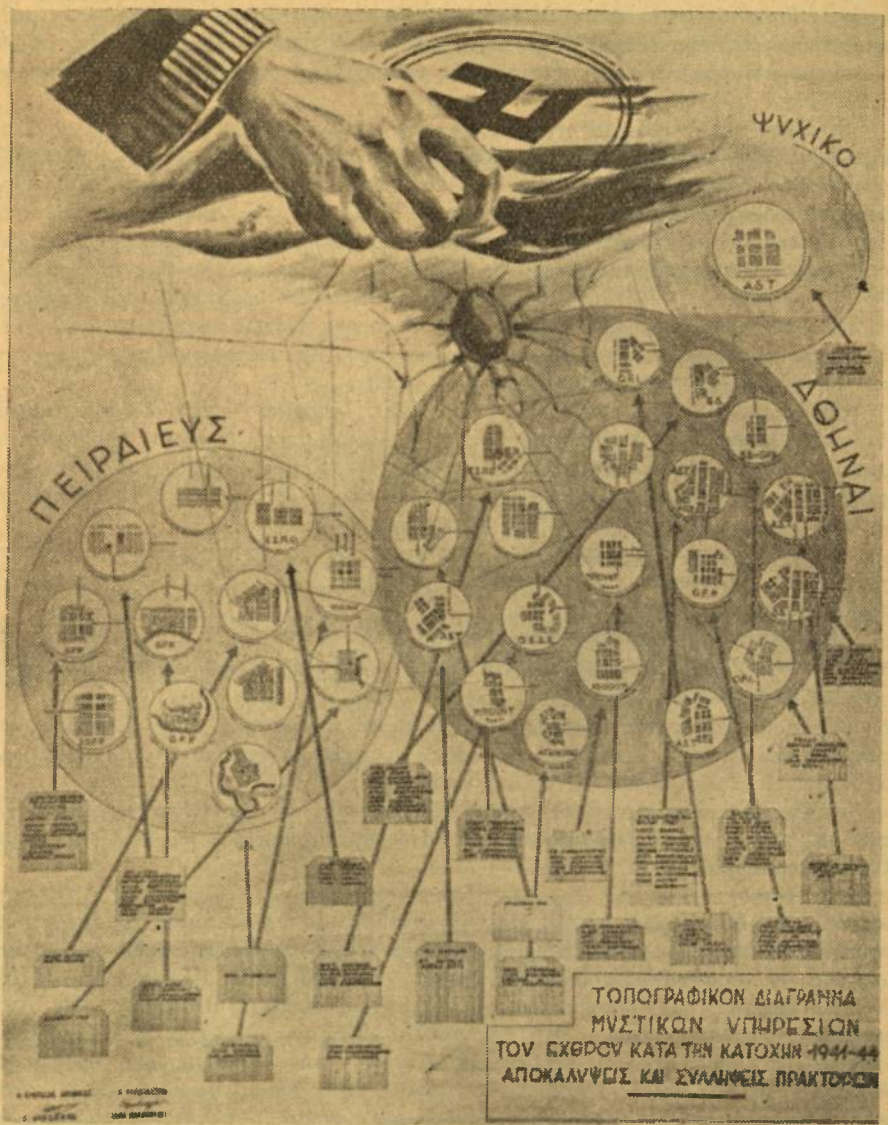

Παράστασις κατασκοπευτικοῦ δικτύου τῶν ἐχθρῶν κατὰ τὴν κατοχήν, καταρτισθὲν ὑπὸ τοῦ Κέντρου Ἀλλοδαπῶν Πειραιῶς.

Ἕλληνες μέλλοντες νὰ συλληφθῶσι ἐκ τῶν καταγγελιῶν τούτων διέφυγον τὴν σύλληψιν. Ἐπίσης ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν αὐτῶν ἐχορηγήθησαν ἀναρίθμητοι ἄδειαι ἀναχωρήσεως διὰ τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, Μακεδονίαν, Ἤπειρον καὶ Θράκην εἰς Ἀξιω-

ματικοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, ἢ ἰδιώτας ἀναχωρήσαντας εἶτα εἰς Τουρκίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Αἴγυπτον. Οἱ Γερμανοὶ μόνον κατὰ τὸ τέλος τῆς κατοχῆς ἀντελήφθησαν τοῦτο, ἀλλὰ δὲν προέβησαν εἰς συλλήψεις, διότι ἐστεροῦντο ἀποδείξεων. Δύο μῆνας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Γερμανῶν ἐκ Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν, ἡ Ἀστυνομία διὰ τῆς ἐπισήμου κατασκοπείας, ἣν ἐνήργει, κατώρθωσε νὰ πληροφορηθῇ τὴν μέλλουσαν ἀναχώρησιν τούτων, καὶ διὰ τοῦ δικτύου ταύτης ἐπληροφόρησε τὸ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρχηγεῖον τῶν Συμμάχων. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἀποχωρήσεώς των ἀφίχθησαν ἐν τῷ οἰκήματι τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως 3 Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ συνοδευόμενοι ὑφ' ἑνὸς Ἕλληνος Ἀξιωματικοῦ Διερμηνέως ἐν πολιτικῇ περιβολῇ ἐπιβαίνοντες αὐτοκινήτου, ὅπερ ἔφερε σήματα ξένης πρεσβείας. Οὗτοι πληροφορηθέντες ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐπρόκειτο νὰ ἀνατινάξουν τὸν Λιμένα Πειραιῶς, ἠθέλησαν νὰ συλλάβωσι τὸν Γερμανὸν Συνταγματάρχην Σακόφσκυ, ὅστις εἶχε διατάξει τὴν ἀνατίναξιν τούτου, περιβληθέντες δὲ τὰς στολάς των, τὰς ὁποίας εἶχον μεταφέρει ἐντὸς σάκκων καὶ λαβόντες εἰς χεῖράς των τὰ ὅπλα, ἄτινα μετέφερον ἐπίσης διαλελυμένα ἐντὸς τῶν ἰδίων σάκκων, προσεπάθησαν νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Γερμανικὴν Πολεμικὴν Διοίκησιν Πειραιῶς εὑρισκομένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραΐσκου 81. Ἠμποδίσθησαν ὅμως ὑπὸ τοῦ τότε Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἀειμνήστου Ἀναγνωστοπούλου Πέτρου, ὁ ὁποῖος τοὺς συνεκράτησε καὶ τοὺς διέσωσεν ἀπὸ βέβαιον θάνατον, διότι ἔμπροσθεν τῆς Διοικήσεως ταύτης ὑπῆρχον τὴν ἡμέραν ἐκείνην δύο λόχοι Γερμανῶν πεζοναυτῶν. Τότε τῇ ἀπαιτήσει τοῦ Ἄγγλου ἀρχηγοῦ τῆς Ἀποστολῆς Ταγματάρχου ΟΤΟΥΛ, συνεκροτήθη σύσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ Συνταγματάρχης Διοικητὴς τοῦ Συντάγματος Ε.Λ.Α.Σ. Πειραιῶς, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ε.Λ.Α.Ν., δύο ἀνώτεροι Ἕλληνες Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντής. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην, ἐζητήθη ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Ε.Λ.Α.Σ. νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις του καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς Ἀστυνομίας νὰ ἐπιτεθῇ αἰφνιδίως κατὰ τῶν Γερμανικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ αἰχμαλωτίσῃ τοὺς ἐναπομείναντας Γερμανούς, ὅπερ καὶ θὰ ἐγένετο μὲ ὀλιγίστας ἀπωλείας πλὴν ὅμως οὗτος ἠρνήθη ἀπολύτως, ἰσχυριζόμενος ὅτι στερεῖται ὅπλων. Διὰ τῆς στάσεώς του ταύτης ἀπωλέσθη ἡ μεγαλυτέρα εὐκαιρία, ἥτις εἶχε παρουσιασθῇ τότε πρὸς ἀποσόβησιν τῆς καταστροφῆς τοῦ Λιμένος Πειραιῶς καὶ τοῦτο διότι οἱ Γερμανοὶ προετοιμαζόμενοι τὴν ἰδίαν ἡμέραν ν' ἀναχωρήσουν ἐκ Πειραιῶς εἶχον ἀποσύρει ἀπάσας τὰς φρουράς των καὶ εἶχον συγκεντρωθῇ εἰς τὴν ὁδὸν Καραΐσκου, Πλατεῖαν Τσῶρτσιλ καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Λιμένος. Περὶ ὥραν 2.30′ μ.μ. τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεώς των (ἤτοι τὴν 12-10-1944) κατέφθασεν εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Πειραιῶς ὁ Συνταγματάρχης κ. Κανελλόπουλος, ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἕλληνος Στρατηγοῦ κ. Σπηλιωτοπούλου. Ἐκεῖ ἐγένετο σύσκεψις μεταξὺ αὐτοῦ τοῦ Διευθυντοῦ Ἀναγνωστοπούλου, τοῦ Συνταγματάρχου (νῦν Ὑποστρατήγου) κ. Καρπενησιώτου, τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου κ. Βλάχου καὶ λοιπῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ Συνταγματάρχου Σακόφσκυ καὶ παρακαλέσῃ τοῦτον, ἵνα μὴ διατάξῃ τὴν ἀνατίναξιν τοῦ Λιμένος. Ἡ ἐπιτροπὴ μεταβᾶσα εἰς τὰ γραφεῖα τούτου, ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Συνταγματάρχου Σακόφσκυ, ὅστις ἐδήλωσεν ἀμέσως καὶ ἀπεριφράστως, ὅτι ἔχει διαταγὰς ν' ἀνατινάξῃ τὸν Λιμένα τοῦ Πειραιῶς καὶ ὁπωσδήποτε θὰ τὸν ἀνετίναζεν. Κατὰ τὴν στιγμὴν δὲ καθ' ἣν ἐξῆλθε τοῦ γραφείου του, ἵνα δώσῃ τὴν ἀπάντησιν ταύτην, ἐκράτει τὴν δεξιάν του χεῖραν ὑψωμένην, ἐντὸς δὲ τῆς παλάμης διεκρίνετο μικρὰ χειροβομβίς. Εἰς σχετικὴν παρατήρησιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ὅτι ὠργανωμέναι ὁμάδες Πειραιωτῶν ἤθελον ἀντιδράσει ἐνόπλως κατὰ τῶν Γερμανῶν ἐὰν ἐλάμβανε χώραν ἡ ἀνατίναξις, οὗτος ἀπήντησε «θὰ τὰς ἀντιμετωπίσωμεν». Ἅμα δὲ ὡς ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεχώρησε, ἐτηλεγράφησε, καὶ μετὰ πάροδον 3 ὡρῶν κατέφθασαν δέκα τάνκς μικροῦ τύπου τὰ ὁποῖα κατέλαβον τὰς ὁδοὺς τὰς ἀγούσας πρὸς τὸν λιμένα ἐμποδίζοντα τὴν διέλευσιν οἱουδήποτε. Τὴν 5.15′ ὥραν ἤρχισε ἡ ἀνατίνα-

ξις τοῦ Λιμένος, καὶ τῶν διαφόρων Λιμενικῶν ἐγκαταστάσεων. Πολλὰ ἄτομα εὑρισκόμενα εἰς τὰς ὁδοὺς ἔπαθαν ἀπὸ ἀσφυξίαν καὶ τότε πάλιν οἱ ἀστυνομικοὶ τὴν ὥραν

Παρακολούθησις τοῦ κατασκοπευτικοῦ δικτύου τῶν ἐχθρῶν κατὰ τὴν κατοχὴν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἀττικῆς. (Σχεδίασμα Κέντρου Ἀλλοδαπῶν Πειραιῶς).

αὐτὴν τῆς καταστροφῆς καὶ τῶν πυρκαϊῶν ἔσπευδον νὰ διασώσουν τοὺς κινδυνεύοντας, τοὺς ὁποίους μετέφερον εἰς τὰ Νοσοκομεῖα καὶ εἰς τὰς κλινικάς. Αἱ ἀνατινάξεις διήρκεσαν μέχρι τῆς 12ης μεσονυκτίου ὥρας.

Ἅμα τῇ ἀποχωρήσει τῶν Γερμανικῶν Στρατευμάτων τὴν 24ην ὥραν τῆς 12-10-1944, 2 ἀστυνομικὰ Τμήματα ἤρχισαν παρὰ τὴν 24ωρον ὀρθοστασίαν τῶν ὑπαλλήλων των, τῇ συνδρομῇ καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, τὴν κατάσβεσιν τοῦ πυρὸς ὡρισμένων ἀποθηκῶν εἰς τὰς ὁποίας οἱ Γερμανοὶ ἔθεσαν πῦρ, διὰ τὴν πρόληψιν τῆς μεταδόσεως τούτου εἰς τὰς παρακειμένας ἀποθήκας καὶ οἰκήματα. Μέχρι δὲ τῆς πρωΐας τῆς ἑπομένης παρέμειναν ἐκεῖ νήστεις καὶ τελείως ἐξηντλημένοι ἐκ τοῦ κόπου καὶ τῆς ἀγωνίας.

9. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γερμανῶν ἐπέπρωτο ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἀγαλλίασις, τὴν ὁποίαν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐδοκίμασεν ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει του, νὰ δηλητηριασθῶσι διὰ τῶν ἐκνόμων ἐνεργειῶν τοῦ ἐσμοῦ ἐκείνου τῶν πάσης φύσεως ἀναρχικῶν, οἵτινες ὑπὸ τὴν ἐπίπλαστον μορφὴν τῶν πατριωτῶν Ἑλλήνων ἠθέλησαν νὰ ἐπιβάλωσι βία τὰς ἀρχάς των. Μία ἀπὸ τὰς μελανὰς σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἐγράφη κατὰ τὴν προεπαναστατικὴν ἐκείνην περίοδον τῆς Λαοκρατίας, καθ' ἣν εἶχε καταρρακωθῇ κάθε ἔννοια κράτους καὶ εὐνομουμένης πολιτείας. Τὰ Φρουραρχεῖα τοῦ ἐφεδρικοῦ Ε.Λ.Α.Σ. ἀποτελούμενα κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ πάσης φύσεως κακοποιοὺς καὶ ἐγκληματίας καὶ λειτουργοῦντα εἰς τὰς περιφερείας τῶν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, συνέχισαν τὴν παράνομον καὶ ἀντεθνικήν των δρᾶσιν.

Ἡ μελανωτέρα ὅμως σελὶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἐγράφη διὰ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κινήματος τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944. Μικρὰ μερὶς Ἑλλήνων προδοτῶν ἐνισχυομένη καὶ ὑπὸ τῶν Σλάβων τῶν ὁποίων ἐξυπηρέτει τοὺς κατακτητικοὺς σκοπούς, ἐξηγέρθη καθ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ δι' ἀγρίων σφαγῶν ἐπότισε τὴν ἑλληνικὴν γῆν μὲ ἄφθονον αἷμα Ἑλλήνων πατριωτῶν.

Ἡ Ἀστυνομία τοῦ Πειραιῶς μολονότι ἄοπλος καὶ καταληφθεῖσα αἰφνιδιαστικῶς ὑπὸ τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος, ἠμύνθη εἰς πολλὰ σημεῖα ἀντιστάσεως τὰ ὁποῖα ὠργάνωσε.

Ἡ ἀντίστασίς της, λόγῳ τῶν ἀνίσων ὅπλων ἅτινα εἶχε εἰς τὴν διάθεσίν της κατὰ τῶν στρατιωτικῶς ὠργανωμένων κομμουνιστῶν καὶ ἐξωπλισμένων, ἐστοίχισεν εἰς αὐτὴν πολὺ αἷμα.

Αἱ ἀπώλειαι τῆς Ἀστυνομίας ὑπῆρξαν ἰδιαιτέρως μεγάλαι διότι οἱ ἄνδρες αὐτῆς κατελήφθησαν εἰς τοὺς οἴκους των καὶ κατεκρεουργήθησαν εἰς τὸ Ἄσυλον. Κοκκινόβραχον καὶ εἰς ἄλλας θέσεις εἰς ἃς ὡδηγήθησαν.

Κατὰ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τῶν κομμουνιστῶν ἐναντίον τῆς Πατρίδος των ἐφονεύθησαν μαχόμενοι καὶ ἐδολοφονήθησαν ὑπούλως καὶ ἀγρίως οἱ κάτωθι Ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ὑπάλληλοι :

1) Ἀστυν. Δ/ντὴς Α' Ἀναγνωστόπουλος Πέτρος, 2) Ἀστυνόμος Α' Κούρτης Νικόλαος, 3) Ἀστυνόμος Α' Λούλιας Εὐάγγελος, 4) Ἀστυνόμος Α' Κολοτοῦρος Διονύσιος, 5) Ἀστυνόμος Β' Κουρᾶκος Νικόλαος, 6) Ἀστυνόμος Β' Κοντεκάκης Γεώργιος, 7) Ὑπαστυνόμος Β' Μιχαλίτσης Ἀλκιβιάδης, 8) Ὑπαστυνόμος Β' Ἀντωνιάδης Ἰωακείμ, 9) Ὑπαστυνόμος Β' Ἀναγνωστόπουλος Θεοδόσιος, 10) Ἀνθυπαστυνόμος Πινιώτης Κων., 11) Ἀρχιφύλαξ Μπέϊκος Χέλμης, 12) Ἀρχιφύλαξ Γυφτόπουλος Περικλῆς, 13) Ἀστυφύλαξ Ἀλεξέας, 14) Ὑπαρχιφύλαξ Μακρῆς Νικόλαος, 15) Μπαλόπουλος Σταῦρος, 16) Ἀστυφύλαξ Δήμου Βασίλειος, 17) Ἀστυφύλαξ Ντριτσᾶκος Θεόδωρος, 18) Ἀστυφύλαξ Καραπαναγιώτης Ἀσημάκης, 19) Ἀστυφύλαξ Παπαδᾶς Μιχαήλ, 20) Ἀστυφύλαξ Σαλλῆς Γεώργιος.

Τὴν 7ην ὥραν τῆς 4-12-44 κατόπιν τῆς διαδοχικῆς καταλήψεως τῶν Ἀστυν. Τμημάτων ὑπὸ δυνάμεως ἐλασιτῶν καὶ ἄλλων κομμουνιστικῶν στοιχείων ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Τμήματος ἐπιφυλακῆς Ἀστυνόμος Β' Παυλόπουλος Βαλσάμης, ἀφοῦ συνεκέντρωσε πλήρη τὰ στοιχεῖα περὶ τῆς τύχης τῶν Ἀστυν. Τμημάτων, προῆλθεν εἰς κατάλληλα διαβήματα παρὰ τῷ πλοιάρχῳ κ. Γεωργουλοπούλῳ Ναυτικῷ Διοικητῇ Πειραιῶς καὶ ἡ δύναμις ἐπιφυλακῆς ἀνερχομένη εἰς 55 ἄνδρας μὲ 60 Ἰταλικὰς ἀρα-

βίδας, 2 αὐτόματα Στὲν καὶ ἀνάλογα φυσίγγια συνεπτύχθη ἐν τῷ Μεγάρῳ Βάττη ἀκροβολισθεῖσα καὶ βαλλομένη ὑπὸ ἐλευθέρων σκοπευτῶν. Περὶ ὥραν 7.40' ἡ σύμπτυξις εἶχε συντελεσθῆ. Εἰς τὴν δύναμιν ταύτην ἀνετέθη ἡ φρούρησις τοῦ περὶ τὸ Μέγαρον Βάττη τετραγώνου ὁδῶν Μιαούλη—Μπουμπουλίνας—Φίλωνος—Πας Μεραρχίας.

Τὴν ἐπομένην 5-12-44 ἡ ἐν τῷ Μεγάρῳ Βάττη φρουρὰ ἐδέχθη καταιγιστικὰ πυρὰ ὅλμων, πυροβόλων καὶ πολυβόλων ἐκ τῆς περιοχῆς Δραπετσῶνος—Μεγάρου Γιαννουλάτου—Μεγάρου Ἐμπορικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Σχολῆς Παπαϊωάννου ἐκ τῆς Πλατείας Τερψιθέας. Ἡ φρουρὰ τοῦ Μεγάρου Βάττη μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ δύναμις ἡμῶν ἀπήντησεν εἰς τὰ πυρὰ βάλλουσα ἐκ τῆς ταράτσας τοῦ Μεγάρου καὶ τῶν παραθύρων.

Εἰς τὴν ταράτσαν τοῦ Μεγάρου ἔπεσαν περὶ τὰ 26 βλήματα ὅλμων μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τραυματισμὸν 3 ναυτῶν. Τὸ στηθαῖον τοῦ Μεγάρου κρημνίζεται ἀπὸ βολὴν βαρέος πυροβόλου. Μέχρι τῆς 11ης ὥρας ἡ ἐπίθεσις τῶν ἐλασιτῶν κατὰ τοῦ Μεγάρου ἐξακολουθεῖ πεισματώδης.

Διὰ τὴν ἀνάσχεσιν τοῦ πυρὸς ὁ Ἀστυνόμος Παυλόπουλος μετέβη μετὰ τοῦ σημαιοφόρου Πενθερουδάκη εἰς τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Σαχτούρης» πρὶν ὅμως φθάσωσιν εἰς αὐτὸ ὁ σημαιοφόρος Πενθερουδάκης πίπτει νεκρὸς δεχθεὶς ριπὴν πυλυβόλου εἰς τὴν κοιλίαν.

Ἔρπων ὁ Ἀστυνόμος Παυλόπουλος ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ καὶ συναντήσας τὸν κυβερνήτην αὐτοῦ κ. Γκιώνην ὑπέδειξεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀνάγκην νὰ βάλῃ ὁ «Σαχτούρης» κατὰ τῶν διαφόρων κομμουνιστικῶν ἑστιῶν. Ὁ κ. Γκιώνης ἀνέφερεν σχετικῶς εἰς τὸν Κυβερνήτην τοῦ Ἀβέρωφ καὶ ἔλαβε ἐντολὴν νὰ κτυπήσῃ τοὺς κομμουνιστάς. Πάραυτα ἐγένετο χρῆσις τῶν ἐλαφρῶν πυροβόλων τοῦ «Σαχτούρη». Ἐπὶ δύο ὥρας διήρκεσεν περίπου ἡ μάχη αὕτη.

Ἐπὶ τοῦ «Σαχτούρη» ἔπεσαν περὶ τὰ 15 βλήματα ὅλμων μὲ ἀποτέλεσμα τὸν ἐλαφρὸν τραυματισμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Παυλοπούλου εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ τὸ δεξιὸν οὖς ὡς καὶ πέντε ναυτῶν.

Περὶ τὴν 11.30' ὥραν ἐσίγησαν τὰ πυρὰ καὶ πρὸς στιγμὴν ἐνομίσθη ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἀπεχώρησαν, περὶ ὥραν ὅμως 17ην περὶ τοὺς πέντε χιλιάδες κομμουνισταὶ ἔνοπλοι ἔχοντες ἔμπροσθεν αὐτῶν γυναικόπαιδα ἤρχισαν νὰ κατέρχωνται πρὸς τὸ Μέγαρον Βάττη ἐκ τῆς ὁδοῦ Μπουμπουλίνας.

Οὗτοι συνεκρατήθησαν εἰς τὴν ὁδὸν Φίλωνος καὶ περὶ ὥραν 22αν ἤρχισαν νὰ ὑποχωροῦν.

Περὶ ὥραν 23ην ἤρχισεν μεθοδικὴ ἐκκαθάρισις τῶν κομμουνιστικῶν ἑστιῶν. Ὁ Ἀστυνόμος Παυλόπουλος μὲ ἄνδρας τοῦ Τμήματός του καταλαμβάνει τὰ γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ε.Α.Μ. καὶ συλλαμβάνει τρεῖς αἰχμαλώτους ἐλασίτας. Ἐντὸς τῶν γραφείων κατεσχέθησαν 10 πολεμικὰ ὅπλα. Εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ε.Α.Μ. ἐγκατεστάθη ἡ δύναμίς του καὶ ἱδρύθη τὸ Β' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα.

Εἰς τὴν ἐξουδετέρωσιν τῶν κομμουνιστικῶν ἑστιῶν καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς πόλεως ἐκ τοῦ κομμουνιστικοῦ μιάσματος ἡ Ἀστυνομία διεδραμάτισε ἀξιόλογον δρᾶσιν.

Ὁμὰς ἀστυνομικῶν καὶ πεζοναυτῶν ὑπὸ τοὺς Ἀστυνόμους Α' Κορναράκην Μάνθον καὶ Ματόπουλον Χρῆστον ἀπετέλεσαν τὰ πρῶτα ἐκκαθαριστικὰ Τμήματα.

Περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν ὑπὸ τοὺς Ἀστυνόμους Κορναράκην καὶ Ματόπουλον ὁμάδων ἄφθονον πολεμικὸν ὑλικόν. Εἰς τὴν ὑπόνομον τῆς ὁδοῦ Φρεαττύος ἀνεῦρον 450 ὅπλα ἀπορριφθέντα ἐκεῖ ὑπὸ τῶν ἀνατραπέντων ἐλασιτῶν.

Ἡ προαναφερθεῖσα συμβολὴ τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιοχῆς τοῦ Πειραιῶς διὰ τῆς συντριβῆς τῶν ἐπαναστατῶν ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ τότε Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Πειραιῶς Συνταγματάρχου Πρόκου, ὅστις ἀπηύθυνε συγχαρητήρια καὶ ἐπαίνους εἰς τὴν ἀνασυγκροτηθεῖσαν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν.

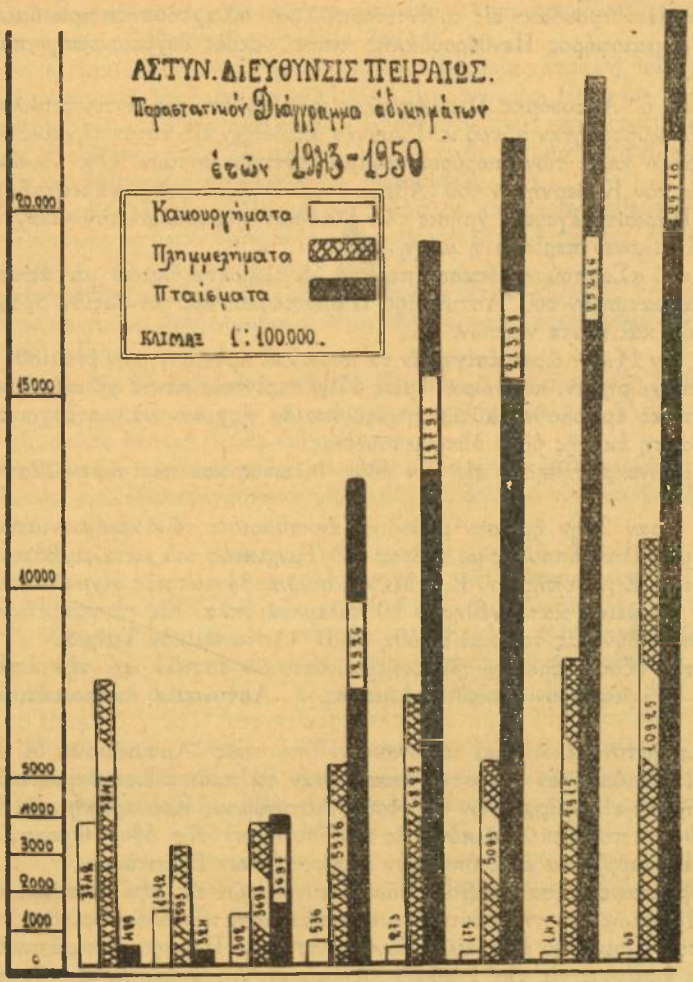
10. Μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος ἡ Ἀστυνομία ἐπεδόθη εἰς τὴν σύλληψιν τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον κατώρθωσε νὰ ἐξαρθρώσῃ τὸν κομμουνιστικὸν μηχανισμόν.

Χάρις εἰς τὰς ἀξιεπαίνους προσπαθείας τῶν ἀστυνομικῶν ἀπεφεύχθη ἡ διάπραξις σαμποτὰζ καίτοι ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς συγκεντρώνει τὰς σπουδαιοτέρας καὶ πλέον ζωτικὰς Βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις κοινῆς ὠφελείας.

Σημαντικὸς ἀριθμὸς ἐγκληματιῶν τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ κινήματος, συλληφθεὶς παρεδόθη εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Τὸ χυθὲν αἷμα τῶν προαναφερθέντων θυμάτων τῆς Ἀστυνομίας δὲν ἐχύθη ἐπὶ ματαίῳ. Διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐποτίσθη, ἐβλάστησε καὶ ἐγιγαντώθη τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας.

Ἐλευθέρα πλέον ἡ Ἑλλὰς ὠργάνωσε καὶ ἐνίσχυσε τὸ πληγὲν Ἀστυνομικὸν Σῶμα τὸ ὁποῖον ἤδη ἐπαρκῶς ἐξωπλισμένον συνεχίζει μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν ἐκ παραλλήλου, πρὸς τὸ πολυσχιδὲς ἔργον του, τὸν ἀγῶνά του κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ

Ὑπὸ κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ Ἀστυνόμου Β'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Ε'.—Ἀστυνομικοὶ κύνες.
ΣΤ'.—Γυναῖκες ἀστυνομικοί.
Ζ'.—Ἡ ὑπηρεσία Γενικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Λονδίνου (Σκώτλαντ–Γυάρδ).

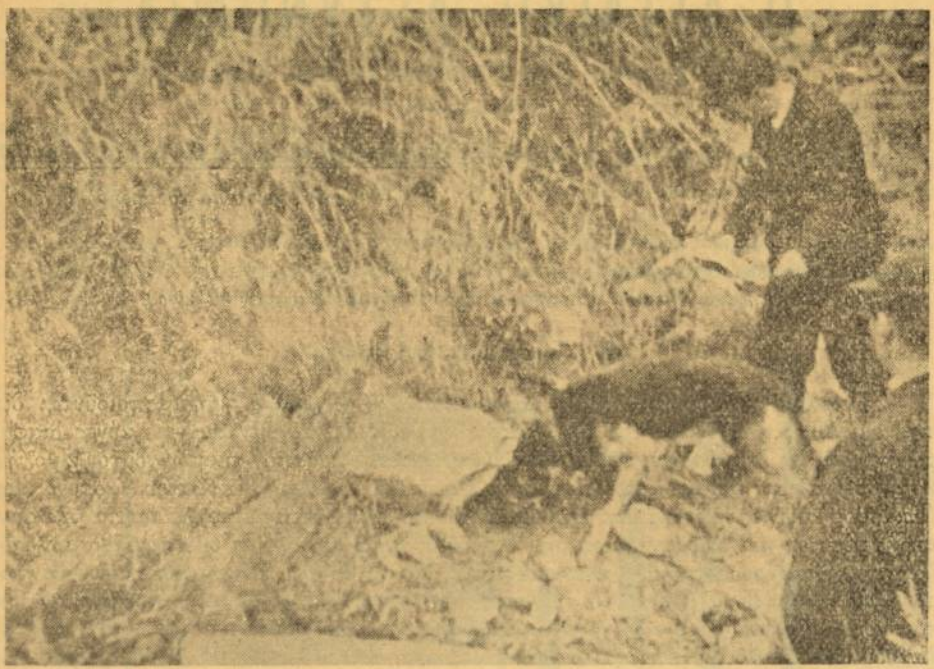
Ε'. Ἀστυνομικοὶ κύνες.

Παρὰ τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας τῆς Ἀγγλίας χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἀνίχνευσιν τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος καὶ εἰδικῶς ἐκγυμνασμένοι κύνες διαφόρων γενῶν. Ἡ ἐκγύμνασις τῶν κυνῶν γίνεται εἰς τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον Σχολήν, ἥτις στεγάζεται εἰς τὰ αὐτὰ οἰκήματα εἰς ἃ καὶ ἡ Σχολὴ ἐφίππου ἀστυνομίας. Ἕκαστος κύων ἀνήκει εἰς ἕνα ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον ὅστις ἐπιμελεῖται τὰ τῆς συντηρήσεώς του καὶ ἐκγυμνάσεώς του. Ἡ ἐκγύμνασις ἀποβλέπει εἰς τὸν ἐθισμὸν τῶν ζώων εἰς διαφόρους τρόπους ἐνεργείας, π.χ. εἰς τὸ νὰ μὴ δάκνωσι διὰ τῶν ὀδόντων των ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος τὸν καποποιόν, ἀλλὰ κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὰ κεκαλυμμένα μέρη τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἢ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ προφυλαχθοῦν καὶ θὰ ἐπιτεθοῦν, ὅταν ὁ κακοποιὸς φέρῃ ὅπλον ἢ πῶς θὰ ὑποστηρίξωσι τὸν κύριόν των, ὁσάκις ὑφίσταται οὗτος ἐπίθεσιν κακοποιῶν ἢ πότε πρέπει νὰ μὴ εἰσέρχωνται ἐντὸς οἰκίας ἀποτελουμένης ἰδίως ἐκ πολλῶν δωματίων, ἵνα μὴ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξουδετερωθῶσι ὑπὸ τοῦ κακοποιοῦ διὰ τοῦ ἐγκλεισμοῦ των εἴς τι δωμάτιον τῆς οἰκίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοὺς διαφύγῃ ἐξ ἄλλου σημείου ὁ κακοποιὸς καὶ κατόπιν τὰ ἐγκλείσῃ ἐντὸς τῆς οἰκίας. Ἡ ἐνέργεια τοῦ κυνὸς εἶναι δικαστικὴ ἀπόδειξις, ὅταν ἐκ ταύτης ἀνευρεθῶσι τὰ κλοπιμαῖα ἢ ἐπιτευχθῇ ἡ σύλληψις τοῦ δράστου καὶ ὁμολογήσῃ.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἀτόμου καταλειπόμενα ἴχνη ἔχουσι τὴν ἰδιότητα τῆς ἰδίας αὐτῶν ὀσμῆς. Ἡ διατήρησις καὶ ἡ ἔντασις τῆς ὀσμῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ καιροῦ, τοῦ ἐδάφους, τῆς ἀσκήσεως τοῦ κυνὸς καὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως αὐτοῦ. Κύων καλῶς ἠσκημένος δύναται ν' ἀνευρίσκῃ καὶ παρακολουθῇ ἐπὶ μακρὸν διάστημα παλαιὰ καὶ πολλὰ ἴχνη διαβάτου, ἔστω καὶ ἂν μετ' αὐτῶν εἶναι ἀναμεμειγμένα ἕτερα νεώτερα ἢ παλαιότερα ἴχνη.

Ὁ κύων εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δὲν πρέπει νὰ εἶναι καταπεπονημένος, διότι τότε μειοῦται ἡ ἱκανότης τῆς ὀσφρήσεώς του καὶ ἡ ἀνίχνευσις τοῦ τόπου θὰ εἶναι ἀναποτελεσματική. Εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἐντάσεως τῆς ὀσφρήσεως μεγάλως συμβάλλει καὶ ἡ εἰδικὴ λῆψις τροφῆς. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπιτυχιῶν τῶν ἀστυνομικῶν κυνῶν μᾶς ἐδηλώθη ὅτι εἰς τὸ Χάϊδ–Πὰρκ εἷς ἀστυνομικὸς ὑπέστη ἐπίθεσιν τριάκοντα περίπου κακοποιῶν–ἀλητῶν. Τὸν ἀστυφύλακα συνώδευε καὶ ἀστυνομικὸς κύων–λυκόσκυλο. Χάρις εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυνὸς οὐδεὶς ἐκ τῶν κακοποιῶν ἠδυνήθη μετὰ τὴν ἐπίθεσιν νὰ ἀπομακρυνθῇ καὶ ἅπαντες ὡδηγήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ, τῇ ἀπειλῇ καὶ τοῦ κυνός, εἰς τὸ ἀστυνομικὸν Τμῆμα. Ἀστυνομικοὶ κύνες χρησιμοποιοῦνται καὶ διὰ τὴν φρούρησιν τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων.

Ἡ Μητροπολιτικὴ ἀστυνομία τῆς Ἀγγλίας διαθέτει σήμερον 150 κύνας διαφόρων γενῶν μὲ πρόβλεψιν αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ των, λόγῳ τῶν πολλῶν καὶ σπου-

Ἀστυνομικὸς κύων εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος.

δαίων ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας ἔχουσι οὗτοι προσφέρει μέχρι σήμερον. Τῆς Σχολῆς τῶν κυνῶν προΐσταται εἷς Ἀστυνόμος Α′ τῆς Scotland-Yard.

ΣΤ′. Γυναῖκες ἀστυνομικοί.

Ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ Σώματα τῶν πόλεων τῆς Ἀγγλίας διαθέτουσι καὶ ἀστυνομικὴν δύναμιν ἐκ γυναικῶν. Τὰ πρὸς κατάταξιν ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὰς γυναῖκας εἶναι οἷα καὶ διὰ τοὺς ἄνδρας, πλὴν τοῦ ὁρίου ἡλικίας τὸ ὁποῖον διὰ τὰς γυναῖκας εἶναι ἀπὸ τοῦ 20οῦ μέχρι καὶ τοῦ 35ου ἔτους τῆς ἡλικίας των. Αἱ γυναῖκες ἀστυνομικοὶ περιβάλλονται μεθ' ὅλων τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἀρρένων συναδέλφων των καὶ ἐκτελοῦσι καὶ αὗται ὑπευθύνως ὑπηρεσίαν.

Ἡ ἐκπαίδευσίς των εἶναι ἡ ἰδία μετὰ τῶν ἀρρένων καὶ φοιτῶσι εἰς τὰς αὐτὰς ἀστυνομικὰς Σχολὰς καὶ τὰ αὐτὰ Τμήματα. Ἐνίοτε ἐκπαιδεύονται καὶ εἰς τὰ εἰδικὰ καθήκοντα τῶν συναδέλφων των, τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ S.I.D. Αἱ γυναῖκες ἀστυνομικοὶ τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας τῆς Ἀγγλίας δύνανται νὰ προαχθῶσι μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ Β′ τάξεως. Τὰ λοιπὰ σώματα τῶν πόλεων δὲν τηροῦσι ἐνιαῖον σύστημα βαθμολογικῆς ἐξελίξεως. Εἷς τινα ἐξ αὐτῶν προάγονται μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀστυνόμου Α′, εἰς ἄλλα δὲ μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α′ τάξεως.

Αἱ γυναῖκες ἀστυνομικοὶ ἐκτελοῦσι κυρίως τὰ ἑξῆς καθήκοντα :

1) Ἐνεργοῦν παρακολούθησιν τῶν ὑπόπτων γυναικῶν καὶ παίδων.

2) Συνοδεύουν κρατουμένας γυναῖκας καὶ παῖδας.

3) Συνοδεύουν κρατουμένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς τὸ Δικαστήριον.

4) Συλλαμβάνουν γυναῖκας καὶ παίδας καὶ ἐκτελοῦν τὰ ἐναντίον αὐτῶν ἐντάλματα καὶ κλήσεις.

5) Ἐνεργοῦν περιπολίας εἰς κεντρικὰς ὁδούς, ἐν στολῇ.

6) Ἐνεργοῦν ἐρεύνας ἐπὶ γυναικῶν.

7) Ἐξετάζουν ὑπόπτους γυναῖκας ἢ κατηγορουμένας διά τι ἀδίκημα.

8) Παρακολουθοῦν τοὺς γονεῖς διὰ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των.

9) Ἐπιβλέπουν τὰς εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας περιφερομένας πρὸς ἄγραν πελατῶν γυναῖκας.

10) Συνοδεύουν τοὺς ἄρρενας συναδέλφους των, ἐν πολιτικῇ περιβολῇ πρὸς ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ἐντολῆς.

Ἡ ὀργανικὴ δύναμις τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας εἶναι 400 γυναῖκες.

Ἡ δύναμις αὕτη εἶναι κατανεμημένη εἰς διάφορα ἀστυνομικὰ Τμήματα τάξεως καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

Αἱ γυναῖκες ἀστυνομικοὶ διαμένουσι εἰς τὰ οἰκήματα τῶν ἀστυνομικῶν Τμημάτων, εἰς ἰδιαιτέρους ὀρόφους καὶ ἀλλαχοῦ μὲν γευματίζουσι εἰς ἰδιαίτερα διαμερίσματα τῶν ἀστυνομικῶν ἑστιατορίων, ἀλλαχοῦ δὲ μετὰ τῶν ἀρρένων συναδέλφων των.

Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐξωτερικῆς των ὑπηρεσίας, ἐν στολῇ, ἡ ὅλη των ἐμφάνισις εἶναι ἐξαιρετική, τὸ δὲ κοινὸν τρέφει καὶ πρὸς αὐτὰς τὰ αὐτὰ συναισθήματα συμπαθείας καὶ ἀγάπης, ἅτινα τρέφει καὶ διὰ τοὺς ἄρρενας συναδέλφους των. Γενικῶς ἡ ὑπηρεσία τὰς θεωρεῖ ὡς ἀπαραιτήτους διὰ μίαν σύγχρονον ἀστυνομίαν καὶ τὴν ἀπόδοσίν των λίαν ἱκανοποιητικήν. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν γυναικῶν εἶναι κατά τι μικρότεραι ἀπὸ τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἀρρένων συναδέλφων των.

Ζ'. Ἡ ὑπηρεσία Γενικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Λονδίνου (Σκώτλαντ-Γιάρδ).

Τὸ ἔγκλημα εἶναι σύγχρονον μὲ τὴν πρώτην δημιουργηθεῖσαν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν (Ἄβελ–Κάϊν).

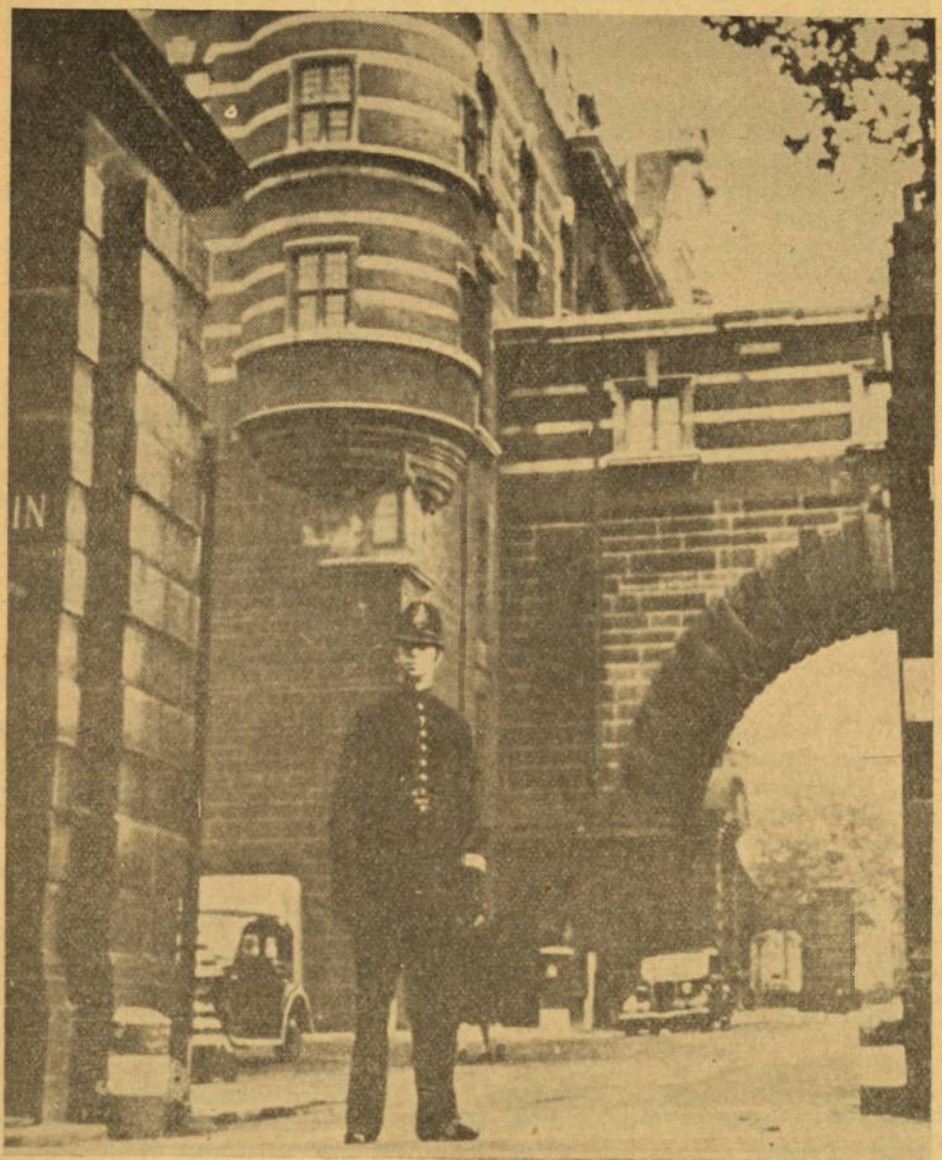
Ὑφίσταται καὶ σήμερον παρ' ὅλην τὴν πρόοδον καὶ κοινωνικὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀνθρώπων καὶ θὰ ὑφίσταται ἐφ' ὅσον χρόνον οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι τὰς γνωστὰς μέχρι τοῦδε φυσικὰς ἰδιότητας.

«Ταῦτα πάντα ἀεὶ γιγνόμενα καὶ ἀεὶ ἐσόμενα ἕως ἂν ἡ αὐτὴ φύσις ἀνθρώπων ᾖ». (Θουκ.).

Ὑπάρχουσι βεβαίως καὶ ἀντίθετοι δοξασίαι, αἱ κομμουνιστικαί, αἵτινες θεωροῦσι, ὡς μοναδικὴν αἰτίαν τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἄνισον κατανομὴν τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Ἀλλ' ἡ ἄσκησις Κρατικῆς ἐξουσίας κατὰ τὰς κομμουνιστικὰς θεωρίας καὶ συστήματα, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν—τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου τούτου ἤρκεσε εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν Δημοκρατίαν διὰ νὰ δημιουργήσῃ τὸν χρυσοῦν αἰῶνα—ἀπέδειξε περιτράνως τὸ ἀντίθετον, ὅτι δηλαδὴ οἱ ἄνθρωποι διὰ πρώτην φορὰν ὑπέστησαν τοιοῦτον ἐκμαυλισμόν, τοσοῦτον ἐκφαυλισμὸν καὶ γενικῶς τοιαύτην ἐκπόρνευσιν, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ μέχρι τοῦδε μετὰ δέους ἀναφερόμενος ἐν τῇ Ἱστορίᾳ μεσαίων νὰ ὠχριᾷ, πρὸ τῶν μεθόδων καὶ τοῦ εἴδους τῶν τελουμένων ἐγκλημάτων εἰς τὰς ὑπὸ τὸ κομμουνιστικὸν σύστημα βιούσας ἀνθρωπίνας κοινωνίας.

Σήμερον ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων ὀργάνων τῆς Διοικήσεως εἶναι ἡ ἀστυνομία, τῆς ὁποίας ἡ λειτουργία εἶναι συνδεδεμένη πρὸς τὰς περισσοτέρας ἄλλας ὑπηρεσίας. Ὅθεν ἡ μὴ κανονικὴ λειτουργία αὐτῆς ἐπιδρᾷ βλαπτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν.

Αἱ ὑπηρεσίαι ἀσφαλείας τῆς Ἀγγλίας ἔχουσι ἀποστολὴν τὴν πρόληψιν τῆς διαπράξεως τῶν ἐγκλημάτων καὶ τὰς ἀναζητήσεις καὶ ἐρεύνας πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν πραγματικῶν στοιχείων τῶν διαπραχθέντων ἐγκλημάτων πρὸς εὐχερεστέραν

Ὁ σκοπὸς Ἀστυφύλαξ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Λονδίνου (Scotland Yard).

ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης. Οὐχ ἧττον ὅμως δὲν ἀγνοοῦσι καὶ τὴν σημασίαν τῆς καταστολῆς τῶν ἐγκλημάτων καὶ πιστεύουν ὅτι ἀμφότεροι οἱ ὅροι οὗτοι ἐκφράζουσι σχεδὸν τὸ αὐτό.

Σήμερον, αἱ ὑπηρεσίαι αὗται, χάρις εἰς τὰς προόδους, ἰδίως τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, χρησιμοποιοῦσι ἀξιοπρεπεστέρας καὶ ἀσφαλεστέρας μεθόδους, πρὸς ἐξιχνίασιν τῶν πάσης φύσεως ἐγκλημάτων, ἐκμεταλλευόμεναι ἰδίως τοὺς ἀψευδεστέρους καὶ ἀδολοτέρους μάρτυρας τοὺς ὁποίους ἐγκαταλείπει ὁ δράστης εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, τὰ ἴχνη.

Πᾶν μέσον, δι' οὗ ἐτελέσθη τὸ ἔγκλημα ἢ τὰ προϊόντα τοῦ ἐγκλήματος, διὰ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται τὸ ἔγκλημα ἢ ὁ ἔνοχος, θεωρεῖται ὡς ἴχνος τοῦ ἐγκλήματος. Τὰ ἴχνη δυνατὸν ν' ἀνευρεθῶσι εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, ἐπὶ τοῦ δράστου ἢ εἰς τὸ περιβάλλον του. Διὰ τῶν ἰχνῶν, τὰς περισσοτέρας φορὰς ἐπιβεβαιώνονται ἢ διαψεύδονται ἀπολύτως οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ δράστου ἢ τῶν μαρτύρων.

Πτῶσις Γερμανικῆς βόμβας —κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον— ἐπὶ τῆς ὀροφῆς τῆς Ἀσφαλείας τοῦ Λονδίνου.

Οὕτω, αἱ ὑπηρεσίαι αὗται ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τὰς παλαιὰς μεθόδους καὶ δὲν παρίσταται πλέον ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιῶσι ἀναξιοπρεπῆ τεχνάσματα πρὸς συλλογὴν πληροφοριῶν ἢ νὰ καταφεύγωσι εἰς καταδότας, οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰς παρεχομένας πληροφορίας τὰς δίδωσι ἐκ ταπεινῶν καὶ χαμερπῶν ἐλατηρίων ἐλαυνόμενοι.

Ἡ χρησιμοποίησις καταδοτῶν ἐπικρίνεται πολὺ καὶ μόνον ἐξ ἀδηρίτου ἀνάγκης καταφεύγουσι εἰς αὐτοὺς καὶ τοὺς χρησιμοποιοῦσι ἰδίως δι' ἀποκαλύψεις σπουδαίων ἐγκλημάτων.

Οἱ ἄγγλοι ἀστυνομικοὶ γνωρίζουσι ὅτι ὅταν ἡ ἀστυνομία, ἰδίως αἱ ὑπηρεσίαι ἀσφαλείας, ἐπιτυγχάνουν νὰ ἀποκαλύπτουν τὰ περισσότερα ἐκ τῶν τελουμένων ἐγκλημάτων, νὰ συλλαμβάνουν τοὺς δράστας καὶ νὰ παραδίδουν αὐτοὺς εἰς τὴν Δικαιοσύνην, τότε περιορίζεται κατὰ πολὺ ἡ ἐγκληματικότης, διότι οἱ περισσότεροι τῶν ἀνθρώπων δὲν ἐγκληματοῦσι, σκεπτόμενοι καὶ φοβούμενοι μόνον τὴν τιμωρίαν.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου παρέστη ἀνάγκη δημιουργίας εἰδικῶν κλάδων : δηλαδή, ἐδημιούργησαν νέας ὑπηρεσίας ἐξ εἰδικευμένων ὑπαλλήλων, οἵτινες παρακολουθοῦσι καὶ ἐφαρμόζουσι ὅλας τὰς νεωτέρας μεθόδους τῆς ἐγκληματολογικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης. Γνωρίζουν καλῶς ὅτι ἡ διερεύνησις τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος

εἶναι ἐπίπονος ἐργασία καί ὅτι ἡ ἀνεύρεσις ἰχνῶν καὶ ἡ κατάλληλος καὶ προσήκουσα χρησιμοποίησις αὐτῶν πρὸς ἀποκάλυψιν τῶν ἀγνώστων δραστῶν εἶναι σύνολον κανόνων τῆς ἐγκληματολογικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης καὶ ὅτι οὐδεὶς ἀστυνομικὸς καὶ δὴ τῆς ἀσφαλείας, σεβόμενος ἑαυτόν, ἐπιτρέπεται νὰ τοὺς ἀγνοῇ ἢ νὰ μὴ τοὺς ἐφαρμόζῃ. Ὁ Ἄγγλος ἀστυνομικὸς γνωρίζει ὅτι, ὅταν ἐπιληφθῇ ἑνὸς ἐγκλήματος, τὸ πρῶτον του καθῆκον εἶναι νὰ καθορίσῃ καὶ νὰ διευκρινήσῃ τὴν ἀντικειμενικὴν πλευρὰν τοῦ ἐγκλήματος, δηλαδὴ νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαιούσας φωτογραφίας, νὰ τὸ περιγράψῃ, νὰ τὸ ἰχνογραφήσῃ καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ γενικῶς τὰ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς αὐτοῦ μέσα, ἤτοι τοὺς μάρτυρας καὶ τὰ ἴχνη. Ἀλλ' ἡ ἐξασφάλισις, ἡ λῆψις καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἰχνῶν τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος, ἰδίως εἰς τὰς μεγαλουπόλεις, ἀπαιτεῖ ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνικὰς γνώσεις, τὰς ὁποίας καθὼς ἀντελήφθην τὰς διαθέτουν ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἄγγλοι ἀστυνομικοί.

Βεβαίως εἰς τὰς δυσχερεστέρας περιπτώσεις χρησιμοποιοῦνται οἱ πλέον ἐξειδικευμένοι καὶ οἱ πλέον ἔμπειροι. Οὐχὶ σπανίως δὲ παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν βοήθειαν καὶ τὴν συμπαράστασιν εἰδικωτέρων ἐμπειρογνωμόνων, π.χ. Ἰατροδικαστῶν, Χημικῶν, Γραφολόγων, Ψυχιάτρων, κ.λ.π.

Ἐπίσης θεωροῦν ὡς πρώτιστον καθῆκόν των τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀφορμῆς καὶ τοῦ σκοποῦ διὰ τὸν ὁποῖον ἐγένετο τὸ ἔγκλημα, τὴν μέθοδον ἐργασίας καὶ τὰ τεχνάσματα ποὺ ἐχρησιμοποίησε ὁ δράστης.

Δὲν θεωροῦν ἄσκοπον ἢ ματαιοπονίαν τὴν ἀναζήτησιν καὶ περισυλλογὴν καὶ τῶν πλέον ἀσημάντων ἀντικειμένων, ἅτινα ἐγκατέλειψε ὁ δράστης εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ προϊδῃ ἂν ἀντικείμενόν τι κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ὑποθέσεως θὰ καταστῇ περιττὸν ἢ ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον.

Πολλάκις δὲ ἡ ἐπιμονή των αὕτη συνετέλεσεν εἰς τὸ ν' ἀποκαλυφθῶσι δρᾶσται ὄντως μυστηριωδῶν ἐγκλημάτων. Γνωρίζουν τὴν ἀξίαν τῆς ταχείας ἐνεργείας καὶ τὴν ἐκμεταλλεύονται μὲ θαυμάσια ἀποτελέσματα χάρις εἰς τὴν ἀρίστην ὀργάνωσίν των καὶ τὴν ὀρθὴν μέθοδόν των. Γνωρίζουν ὅτι τὰ αἴτια τοῦ ἐγκλήματος εἶναι πολλά, ἀλλ' ὅτι τὰ κυριώτερα εἶναι τὰ ὁρμέμφυτα καὶ τὰ πάθη.

Διὰ νὰ τοποθετηθῇ ἀστυνομικός τις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀσφαλείας τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας τῆς Ἀγγλίας δέον ὅπως ἔχῃ προηγουμένως ὑπηρετήσει ἐπὶ μακρὸν εἰς Τμῆμα Τάξεως, κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ τῆς ἐν αὐτῷ ὑπηρεσίας του νὰ ἔχῃ ἐπιδείξει ἱκανότητας τοιαύτας, ὥστε νὰ πιθανολογῆται ὅτι οὗτος δύναται νὰ ἐξελιχθῇ εἰς καλὸν καὶ ἀποδοτικὸν ὑπάλληλον ἀσφαλείας.

Ὁ μετατιθέμενος ἐκ τοῦ Τμήματος τάξεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀσφαλείας δὲν τοποθετεῖται ἀμέσως εἰς σοβαρὰν καὶ ὑπεύθυνον ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ἐκτελεῖ μᾶλλον ἐλαφρὰν τοιαύτην, ὡς περιπόλου πρὸς πρόληψιν μικροκλοπῶν ἢ σύλληψιν δραστῶν μικροαδικημάτων. Μετὰ πάροδον ἀρκετοῦ χρόνου καὶ ἐφ' ὅσον ἀποδείξῃ ὅτι συγκεντρώνει τ' ἀπαιτούμενα προσόντα ἤτοι, ὀξύνοιαν, κρίσιν, ἱκανότητα πρὸς συνδυασμοὺς καὶ δημιουργικὴν φαντασίαν, συγκράτησιν φυσιογνωμιῶν καὶ γνῶσιν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ὅλου βίου τοῦ ὑποκόσμου τοποθετεῖται πλέον ὁριστικῶς εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἀσφαλείας. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς δοκιμαστικῆς περιόδου ἐκπαιδεύεται συγχρόνως, ἐπὶ δύο μῆνας, εἰς τὸ ποινικὸν Δίκαιον καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀστυνομίαν. Τὰ μαθήματα εἶναι περιληπτικὰ βεβαίως καὶ στρέφονται κυρίως περὶ τὰς κλοπάς, τὰς ἀπάτας, τὴν συνωμοσίαν, τὴν πλαστογραφίαν, τὴν κιβδηλείαν, τὸν ἐκβιασμόν, τὰ ναρκωτικά, τὰ ἤθη, τὴν ἰατροδικαστικήν, τὴν χημείαν, τὴν βιολογίαν, τὴν γραφολογίαν, κλπ.

Ὁ ὁριστικῶς τοποθετηθεὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀσφαλείας ὑπάλληλος δὲν μετατίθεται πλέον εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ ὑπηρεσία ἐπιδιώκει καὶ ἐπιτυγχάνει, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἐξειδίκευσιν τῶν ὑπαλλήλων της, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ν' ἀποκτοῦν οὗτοι τὴν ἀναγκαιοῦσαν καὶ ἀπαραίτητον πεῖραν. Ἐξαίρεσις δύναται νὰ γίνῃ μόνον εἰς περίπτωσιν προαγωγῆς, ἀλλὰ καὶ τότε μόνον δι' ὡρισμένας εἰδικότητας, ὁπότε ὁ ὑπάλληλος ἀσφαλείας δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν

Τμήματος τάξεως. Ἰδιαιτέρα προσπάθεια καταβάλλεται διὰ νὰ κατανοηθῇ παρὰ πάντων ἡ μεγίστη ἀξία τὴν ὁποίαν ἐνέχει ὁ καταρτισμὸς μιᾶς δικογραφίας.

Ὁ καταρτίζων δικογραφίαν ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ ἐργασία του θὰ περιέλθῃ καὶ εἰς χεῖρας ἄλλων καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων, οἵτινες θὰ τὴν παραλάβωσι καὶ θὰ τὴν μελετήσωσι συγκαταλέγονται καὶ πρόσωπα ἐκ τῶν πλέον ἀρίστων Νομικῶν τῆς χώρας του. Τούτου ἕνεκεν παρίσταται ἀνάγκη, ὅπως ἅπαντες,

Πρόσθετα καθήκοντα τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου πολέμου εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

ὁσάκις καταρτίζουσι δικογραφίαν ἐπιδεικνύωσι ὅλην των τὴν ἱκανότητα καὶ ἐπιδεξιότητα καὶ ὅλα των τὰ προσόντα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἵνα καταστήσωσι εὐχερεστέραν τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὴ βλάψωσι τὸ γόητρον τοῦ Σώματός των, τὴν ἐπαγγελματικήν των σταδιοδρομίαν καὶ τὴν ἀτομικήν των ἀξιοπρέπειαν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἀσφαλείας τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας τῆς Ἀγγλίας —Scotland Yard—εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας. Ἐκ συνηθείας ἐπεκράτησεν ἡ διοίκησις τῆς ἀσφαλείας τοῦ Λονδίνου ν' ἀνατίθεται εἰς πρόσωπον μὲ Νομικὴν κατάρτισιν, πρὸς εὐχερεστέραν ἀντιμετώπισιν τῶν παρουσιαζομένων θεωρητικῶν προβλημάτων τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου ἰδίως.

Ἡ σημερινὴ μορφὴ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἶναι ἀποτέλεσμα μακροχρονίου

καὶ πολλάκις ἀλληλοσυγκρουομένης νομοθετικῆς ἐργασίας. Διαιρεῖται αὕτη εἰς δύο κυρίως κλάδους. Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν πρῶτον κλάδον ἀσχολοῦνται μὲ τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν πάσης φύσεως ἐγκλημάτων. Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν δεύτερον κλάδον, μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβου-

Πρόσθετα καθήκοντα τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου πολέμου εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

λίου, τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, μὲ τὸν ἔλεγχον τῶν λιμένων ἀεροδρομίων καὶ ἀλλοδαπῶν. Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἁρμοδιότης τῶν ὑπαλλήλων τοῦ δευτέρου κλάδου ἐπεκτείνονται οὐ μόνον ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας, ἀλλ' ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

Ὁ πρῶτος κλάδος τῆς Γενικῆς ἀσφαλείας τοῦ Λονδίνου ὑποδιαιρεῖται εἰς διάφορα Τμήματα κατ' εἰδικότητας. Τῶν τμημάτων προΐστανται Ἀστυνόμοι μὲ ἀνάλογον δύναμιν Ὑπαστυνόμων, Ἀρχιφυλάκων, Ἀστυφυλάκων καὶ πολιτικῶν ὑπαλλή-

λων. Ἐξαίρεσις γίνεται διὰ τὸ Φωτογραφικὸν ἐργαστήριον, εἰς ὃ ὑπηρετοῦσι μόνον ἀστυνομικοὶ καὶ διὰ τὸ Τυπογραφεῖον, εἰς ὃ ὑπηρετοῦσι μόνον πολιτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ διευθύνεται παρ' ἀνωτέρου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἑτέρα ὑπηρεσία τοῦ πρώτου κλάδου τῆς Γενικῆς ἀσφαλείας εἶναι καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν Παραρτημάτων ἀσφαλείας. Εἰς ἕκαστον Τμῆμα τάξεως ὑπάρχει, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, δύναμις ἐξ ὑπαλλήλων τῆς ἀσφαλείας, ἥτις ἀσχολεῖται μὲ τὴν πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν τελουμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Τμήματος ἐγκλημάτων.

Ἡ δύναμις αὕτη—Ὑπαστυνόμοι, ἀρχιφύλακες, ἀστυφύλακες καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι—εἶναι ἀνάλογος μὲ τὴν σπουδαιότητα τῆς περιφερείας τοῦ Παραρτήματος καὶ διοικεῖται ὑπὸ Ἀστυνόμου, συνήθως ὅμως ὑπὸ ὑπαστυνόμου α' τάξεως.

Δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε τὸ κρίνω σκόπιμον νὰ περιγράψω τὴν ἐργασίαν ὅλων τῶν Τμημάτων, ἀλλὰ θ' ἀναφέρω τινὰ ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ὡς τὸ Α' τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ τὰς πλέον σοβαρὰς ὑποθέσεις ἐγκλημάτων, αἵτινες ἔχουσι ἀνάγκην μεγάλων προσπαθειῶν καὶ εἰδικῶν ἐρευνῶν. Τὸ Τμῆμα τοῦτο ἀσχολεῖται ἐπίσης καὶ μὲ ἀδικήματα κατὰ Κυβερνητικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ μὲ ἐγκλήματα, τῶν ὁποίων τὴν δίωξιν ἐνεργεῖ αὐτοβούλως ἡ Εἰσαγγελικὴ ἀρχή. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητά του ὑπάγεται καὶ ἡ ἀναζήτησις καὶ σύλληψις τῶν διαφόρων δραπετῶν καὶ τῶν διεθνῶς δρώντων κακοποιῶν διὰ τοὺς ὁποίους ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις καὶ γλωσσομάθεια. Τὸ Τμῆμα τοῦτο διαθέτει ἐπίσης καὶ δύναμιν ἐξ ὑπαλλήλων ἐχόντων πεῖραν ὅλων τῶν ἐγκληματικῶν τύπων, ἡ δὲ δικαιοδοσία των δὲν περιορίζεται εἰς τὸ νὰ ἐπιβλέπωσι μόνον τὴν περιοχὴν τοῦ Λονδίνου, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐπιβλέπουσι ἰδίως τὰ ἱπποδρόμια, τὰ ἀθλητικὰ γήπεδα, κλπ.

Ἑτέρα σπουδαία ὑπηρεσία τῆς Μητροπολιτικῆς ἀσφαλείας εἶναι καὶ ἡ ὑπηρεσία τῆς σημάνσεως μετὰ τῶν διαφόρων Τμημάτων αὐτῆς ἤτοι τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ, ἀρχείου, ὀνομαστικοῦ εὑρετηρίου, φωτογραφικοῦ, γραφείου μεθοδικοτήτων, τυπογραφείου, χημείου, βιολογικοῦ ἐργαστηρίου, τοξικολογικοῦ, ἐξετάσεως πυροβόλων ὅπλων καὶ καλύκων, γραφολογίας, γραφομηχανῶν, κλπ.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη εἰς οὐδὲν διαφέρει τῆς ἡμετέρας Διευθύνσεως τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν. Ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος δὲν εἶναι οἴησις ἀλλὰ πραγματικότης καὶ ὄχι μόνον ὁ ὑποφαινόμενος, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ κ.κ. συνάδελφοι, ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων ἠσθάνθημεν μεγάλην ἱκανοποίησιν ἀπὸ τὴν διαπίστωσιν ταύτην.

Ἐλάχιστα μικρολεπτομέρειαι ὑφίστανται ἐξ ὧν αἱ μᾶλλον ἄξιαι μνείας εἶναι ἡ λειτουργία, κατὰ τὸ συγκεντρωτικὸν σύστημα, τοῦ Ποινικοῦ Μητρώου, τὸ ὁποῖον διεξάγεται ἐν Ἀγγλίᾳ, μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δακτυλοσκοπίας, τῆς φωτογραφίας καὶ λοιπῶν τεχνικῶν μεθόδων. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀποκλείεται πλέον ἡ περίπτωσις παροχῆς ἐσφαλμένων πληροφοριῶν, περὶ τοῦ ποινικοῦ μητρώου ἀτόμου τινός. Ὅταν συληφθῇ ἐν ἄτομον ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας ἐξ οἱουδήποτε ἀστυνομικοῦ σώματος ἢ ἑτέρας ἀρχῆς, τὰ δακτυλικὰ αὐτοῦ ἀποτυπώματα λαμβάνονται εἰς διπλοῦν καὶ τὸ μὲν ἓν δελτίον μετὰ τῶν λοιπῶν σχετικῶν ἐγγράφων ἀποστέλλεται εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν Ἀσφάλειαν—Κεντρικὸν Γραφεῖον—εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν σύλληψιν, τὸ δὲ ἕτερον ταξιθετεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας. Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ταξιθετοῦνται, ἐν Ἀγγλίᾳ, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Galton–Henry.

Μετὰ τὸν ἔλεγχον τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τοῦ συλληφθέντος καὶ ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ ὅτι οὗτος ἔχει δράσει καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἀνευρίσκεται ὁ φάκελλός του καὶ ἀποστέλλεται τὸ ἀντίγραφον τοῦ ποινικοῦ του μητρώου εἰς τὴν ἐπιληφθεῖσαν ἀρχήν. Αὕτη μετὰ τῆς κατὰ τοῦ συλληφθέντος σχηματισθείσης δικογραφίας ἀποστέλλει τοῦτον εἰς τὸ Δικαστήριον καὶ ὅταν κηρυχθῇ ὑπὸ τῶν ἐνόρκων ἔνοχος τῆς ἀποδιδομένης αὐτῷ κατηγορίας καὶ πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς ὑπὸ τῶν Δικαστῶν, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ παραδίδει τότε μόνον καὶ τὸ ποινικόν του παρελθόν, ἵνα χρησιμεύσῃ τοῦτο πρὸς ἐπιμέτρησιν τῆς ἐπιβληθησομένης ποινῆς. Ἐὰν οἱ ἔνορκοι δὲν κηρύξωσι

τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται ν' ἀνακοινώσῃ τὸ ποινικὸν παρελθὸν τοῦ κατηγορουμένου.

Διὰ τοὺς διὰ πρώτην φορὰν συλληφθέντας δὲν σχηματίζεται μόνιμος φάκελλος, ἀλλὰ πρόχειρος καὶ μὲ αὔξοντα ἀριθμὸν κατ' ἔτος ἀλλασσόμενον μέχρις ὅτου ἐκδικασθῇ ἡ ὑπόθεσις καὶ καταστῇ τελεσίδικος ἡ ἀπόφασις ὁπότε ἂν καταδικασθῇ ὁ πρόχειρος φάκελλος μετατρέπεται εἰς μόνιμον καὶ λαμβάνει τὸν σχετικὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῆς σημάνσεως, ἂν ἀθῳωθῇ καταστρέφονται ἅπαντα τὰ στοιχεῖα σημάνσεως.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι ἡ ὑπηρεσία αὕτη διατηρεῖ δύο εἰδῶν φακέλλους εἰς τὰ ἀρχεῖα της, τοὺς φακέλλους τῶν καταδικασθέντων καὶ τοὺς φακέλλους τῶν ὑπὸ κατηγορίαν.

Ἡ ἐνημέρωσις τῶν φακέλλων μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης εἶναι πλήρης, διότι ἡ γνωστοποίησις ἐνεργεῖται ἀπὸ τὸν Δημόσιον κατήγορον —Ἀστυνόμος—καὶ ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς φυλακῆς εἰς ἃς περιπτώσεις ὁ καταδικασθεὶς δὲν ἐξηγόρασε τὴν ποινήν του ἢ αὕτη δὲν ἦτο χρηματικὴ τοιαύτη. Ὁ Διευθυντὴς τῆς φυλακῆς γνωστοποιεῖ ἐπίσης, πρὸ εἴκοσι καὶ μιᾶς ἡμερῶν (δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀντιληφθῶ, διότι 21 ἡμέραι καὶ οὐχὶ εἴκοσι (20) ἢ εἴκοσι πέντε (25) καὶ τὴν ἔξοδον ἐκ τῆς φυλακῆς παντὸς ἀποφυλακιζομένου, ὡς καὶ τὸν τόπον διαμονῆς αὐτοῦ καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ πρόκειται νὰ ἐργασθῇ οὗτος. Μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀναγγελίας ἀποφυλακίσεως, ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ἀρχείου μεταφέρει τὸν φάκελλον τοῦ ἀποφυλακιζομένου, ἐκ τοῦ νεκροῦ ἀρχείου, εἰς τὸ ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχεῖον. Τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνεται πρὸς ἀποφυγὴν περιττῆς ἀπασχολήσεως τῆς ὑπηρεσίας, μὲ πρόσωπα εὑρισκόμενα εἰς τὴν φυλακὴν καὶ ἐντεῦθεν ἐλαττώσεως τῶν δυσχερειῶν κατὰ τὰς ἀναζητήσεις, λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν σημανθέντων ἀτόμων.

Ὁ καταρτισμὸς τῶν φακέλλων τῶν σεσημασμένων ἀτόμων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διδαγμάτων τῆς ἐγκληματολογικῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀστυνομικῆς πείρας καὶ τούτου ἕνεκεν εἶναι ἀπὸ πάσης ἐπόψεως ἄψογος καὶ πλήρης. Ἐκ μόνης τῆς μελέτης τοῦ φακέλλου δύναται πᾶς ἀστυνομικὸς νὰ σχηματίσῃ ἐναργεστάτην εἰκόνα περὶ τῆς ὅλης προσωπικότητος τοῦ ἀτόμου αὐτοῦ, νὰ λάβῃ μετὰ πάσης λεπτομερείας τὴν περιγραφικήν του ἐπισήμανσιν, νὰ πληροφορηθῇ τὸν τρόπον καὶ τὴν μέθοδον τῆς δράσεώς του, τοὺς συνεργάτας του, τὰ μέρη εἰς ἃ συχνάζει, ν' ἀνεύρῃ τὸν γραφικόν του χαρακτῆρα καὶ γενικῶς νὰ ἀρυσθῇ τοιαύτης φύσεως πληροφορίας, ὥστε ν' ἀποκλείεται περίπτωσις μὴ ἱκανοποιήσεως καὶ τῶν πλέον ἀπιθάνων παρουσιασθησομένων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν. Διὰ τοὺς λόγους τούτους θεωροῦμεν ὡς πλήρως δεδικαιολογημένην τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης διὰ τὸ ὄντως πολύτιμον ἀπόκτημά της καὶ ἀναγνωρίζομεν τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσφέρει.

Ὁ φάκελλος σημανθέντος ἀτόμου καταστρέφεται, ὅταν τὸ ἄτομον τοῦτο ὑπερβῇ τὸ 75ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ διάστημα τῆς τελευταίας δεκαετίας εἰς οὐδεμίαν ἑτέραν παράβασιν ὑποπέσῃ.

Εἰς μερικὰ Τμήματα τῆς ὑπηρεσίας σημάνσεως τῆς Scotland-Yard δὲν παρετήρησα τὴν ἰδίαν τελειότητα μὲ τὴν τοῦ ἀρχείου. Τὸ γραφεῖον μεθοδικοτήτων (Modus Operandi) π.χ. δὲν χρησιμοποιεῖ, πρὸς ἀναγνώρισιν ἀπὸ τοὺς παθόντας καὶ φωτογραφίας τῶν καθ' ἕξιν καὶ κατ' ἐπάγγελμα ἐγκληματιῶν, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ταύτην μόνον ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ διαπραχθέντος ἀδικήματος, τῆς χρησιμοποιηθείσης μεθόδου καὶ τῶν σωματικῶν ἐλαττωμάτων τοῦ δράστου.

Τὸ σύστημα τοῦτο εἶναι μειονεκτικὸν καὶ, ἀντίθετον πρὸς τὰς σημερινὰς δοξασίας τῆς ἐγκληματολογικῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀστυνομικῆς πείρας. Τὸ σύστημα τοῦ Modus Operandi εἶναι πράγματι ἀποτελεσματικὸν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἀγνώστων δραστῶν τοῦ ἐγκλήματος ἐν συνδυασμῷ ὅμως, ὡς παρ' ἡμῖν καὶ ἀλλαχοῦ καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀστυνομίαν τῆς Γλασκώβης, πρὸς τὴν ἀρχειοθέτησιν τῶν φωτογραφιῶν τῶν καθ' ἕξιν ἢ κατ' ἐπάγγελμα ἐγκληματιῶν καὶ πρὸς τὸ ἀρχεῖον σωματικῶν ἐλαττωμάτων αὐτῶν.

Ὁ ἐγκληματίας εἶναι δυνατὸν νὰ λαβῃ προφυλακτικὰ μέτρα καὶ νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ τὰ δακτυλικὰ αὐτοῦ ἀποτυπώματα καὶ τὸ πιθανώτερον ὁ παθὼν νὰ μὴ δύναται νὰ περιγράψῃ τὰ πραγματικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ δράστου, ἀλλὰ νὰ συγκρατήσῃ τὴν εἰκόνα τῆς φυσιογνωμίας αὐτοῦ, ὁπότε διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῶν φωτογραφιῶν ν' ἀναγνωρίσῃ αὐτὸν εὐκολώτερον.

Ὡς μειονέκτημα θεωρῶ ἐπίσης καὶ τὴν ἔλλειψιν τεχνιτῶν τσιγκογράφων, εἰς τὸ καθ' ὅλα τ' ἄλλα ἄρτιον καὶ πλουσιώτατον τυπογραφεῖον τῆς ὑπηρεσίας ἀσφαλείας. Ἡ ἔλλειψις ὅμως αὕτη μόνον βλάβην δάναται νὰ ἐπιφέρῃ διότι καθ' ἕκαστον 24ωρον ἡ ὑπηρεσία αὕτη ἀναγκάζεται νὰ τυπώσῃ κατὰ χιλιάδας τὰ δελτία πληροφοριῶν μὲ τὰς φωτογραφίας τῶν διαφόρων καταζητουμένων προσώπων. Αἱ φωτογραφίαι αὗται διὰ νὰ κατασκευασθῶσι τ' ἀπαραίτητα κλισέ, παραδίδονται εἰς πρόσωπα ξένα πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς θὰ τῆς ἐμπνέωσιν ἐμπιστοσύνην, ἀλλὰ τὸ κατ' ἐμὲ προτιμότερον θὰ ἦτο νὰ ἦσαν ὑπάλληλοι τῆς ἰδίας ὑπηρεσίας, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τεχνῖται τοῦ τυπογραφείου αὐτῆς.

Ἐκτὸς τοῦ ἀρχείου τοῦ ποινικοῦ μητρῴου, τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, τῶν ὀνομαστικῶν εὑρετηρίων, τοῦ γραφείου μεθοδικοτήτων κλπ., αἱ ὑπηρεσίαι ἀσφαλείας, εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Ἀγγλίας, ἔχουσι καταρτίσει καὶ ἰδιαίτερα ἀρχεῖα, μὲ τοὺς ἀριθμοὺς μηχανῶν κλαπέντων αὐτοκινήτων, μοτοσυκλεττῶν, γραφομηχανῶν, ἢ μὲ τοὺς ἀριθμοὺς ἐπὶ σκελετῶν ποδηλάτων, μικροσκοπίων, πυροβόλων ὅπλων, μὲ τοὺς τύπους ὅλων τῶν ἐλαστικῶν αὐτοκινήτων, μοτοσυκλεττῶν, ποδηλάτων, βλημάτων, καλύκων, πυρίτιδος, ὑφασμάτων, μὲ δείγματα χώματος ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς χώρας, μὲ δείγματα τριχῶν ἀνθρώπων καὶ ὅλων τῶν ζώων, μὲ σπόρους διαφόρων φυτῶν, μὲ δείγματα ξυλείας διαφόρων δένδρων, μὲ διαφόρους τύπους ἐκρηκτικῶν μηχανημάτων, εὐφλέκτων οὐσιῶν κλπ. Περὶ τὰ 450 αὐτοκίνητα κατὰ μῆνα κλέπτονται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας. Οἱ δρᾶσται ἐκτὸς τῶν ἄλλων χρησιμοποιουμένων μεθόδων παραλλαγῆς τῶν κλεπτομένων αὐτοκινήτων, ἐξαφανίζουσι καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς μηχανῆς αὐτῶν διὰ ρινίσματος καὶ κατόπιν δημιουργοῦσι νέον ψευδῆ τοιοῦτον.

Ὑπάρχουσι διάφοροι μέθοδοι, δι' ὧν ἐπανεμφανίζεται ὁ τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἐργοστασίου χορηγηθεὶς ἀριθμὸς τῆς μηχανῆς. Ἀρκετὸς ἀριθμὸς ἐκ τῶν κλαπέντων αὐτοκινήτων ἀνευρίσκεται ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν ἀσφαλείας διὰ τῶν μεθόδων αὐτῶν. Οὐχ ἧττον ὅμως τὰ περισσότερα δὲν ἀνευρίσκονται, ὡς αἱ ὑπέροχοι ἀγγλικαὶ ἀστυνομικαὶ στατιστικαὶ καταμαρτυροῦσι.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Εἰς τὸ 30ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς σελίδος 1446 δέον νὰ προστεθῶσιν οἱ κάτωθι στίχοι, οἵτινες παρελήφθησαν ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας:

«τροπάτου (Ὑπουργείου) τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τὸ σιτάρι (δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι τότε ἐφηρμόζετο ἡ Ν.Ε.Π.), τὸ ὁποῖο μετεπώλησε στὴν Εὐρώπη καὶ νὰ μειώσῃ μὲ αὐστηρὸ ἔλεγχο τὰ ἔξοδα τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο κατωρθώθη ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν στὰ εἴδη τῆς κρατικῆς βιομηχανίας κατὰ Φεβρουάριο τοῦ 1924».

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὑπὸ κ. Ν. Ο. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ, Ἀστυν. Δ)ντοῦ Α΄

1.—Τὰ πρῶτα σπέρματα τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴν Ἑλλάδα.
2.—Οἱ ἐργατικὲς ἀπεργίες τοῦ 1879, τοῦ 1882, τοῦ 1885 καὶ τοῦ 1887.
3.—Ἡ ταραχώδης ἀπεργία Λαυρίου τοῦ 1896 καὶ ἡ 9μηνος ἀπεργία τῶν ἰδίων ἐργατῶν Λαυρίου τοῦ 1906.
4.—Ἔναρξις τῆς σοσιαλιστικῆς προπαγάνδας διὰ τοῦ τύπου—Σοσιαλιστικὸς ὅμιλος Πατρῶν.
5.—Ὁ σοσιαλισμὸς τοῦ Σταύρου Καλλέργη καὶ τοῦ Πλάτωνος Δρακούλη.
6.—Ἑορτασμὸς τῆς πρώτης ἐργατικῆς πρωτομαγιᾶς τὸ 1894 ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας σοσιαλιστάς.
7.—Ὁ σοσιαλισμὸς τοῦ Ἀντύπα (1904—1907).
8.—Σοσιαλιστικὸς ὅμιλος Βόλου (1908)—Σύνδεσμος μὲ Σοσιαλιστικὴ Φεντερασιὸν τῆς Θεσσαλονίκης.
9.—Ὀργάνωσις τῶν σοσιαλιστῶν στὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν Ρωσσικὴ κομμουνιστικὴ ἐπανάσταση (1917).
10.—Προσχώρησις τὸ 1924 τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος εἰς τὴν Γ΄ Διεθνῆ καὶ μετονομασία του εἰς Κομ. Κόμμα Ἑλλάδος.
11.—Αὔγουστος 1936—Ἀπρίλιος 1941.

1. Εἶναι καιρὸς νὰ ἐξετάσουμε περιληπτικὰ τὴν Ἱστορία καὶ τὴν ἐξέλιξι τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ στὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ δοῦμε πῶς καὶ ἀπὸ ποιοὺς εἰσήχθησαν καὶ μετεδόθησαν οἱ διάφορες σοσιαλιστικὲς καὶ κομμουνιστικὲς θεωρίες, καὶ πῶς συνεκροτήθη τὸ Κομ. Κόμμα Ἑλλάδος.

Δυστυχῶς, ὅπως καὶ στὰ ἄλλα Εὐρωπαϊκὰ Κράτη, ἔτσι καὶ στὴν Ἑλλάδα δὲν ἐδόθη μεγάλη σημασία στὸν κίνδυνο, ποὺ περιεῖχαν γιὰ τὸ ἀστικὸ κοινωνικὸ σύστημα καὶ γιὰ τὸ Κράτος τὸ ἴδιο, οἱ διάφορες νέες πολιτικοκοινωνικὲς θεωρίες, ποὺ ἀπὸ τὸ 1870 περίπου, ἄρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν καὶ στὴ χώρα μας, κατὰ διαφόρους τρόπους.

Μερικὰ μάλιστα περιστατικὰ φανερώνουν ὅτι, μολονότι ἀκόμη δὲν εἶχε κυκλοφορήσει στὴν Ἑλληνικὴ κοινωνία ἡ θεωρία τοῦ Μὰρξ περὶ τῆς πάλης τῶν τάξεων, ἐν τούτοις οἱ ἀκαθόριστες σοσιαλιστικὲς θεωρίες ποὺ ἄρχισαν νὰ διαδίδωνται μεταξὺ τῶν ἐργατῶν προεκάλεσαν ἐνεργὸ δρᾶσι αὐτῶν.

Ἐν πρώτοις μετὰ τὴν πτῶσι τῆς κομμούνας τοῦ Παρισιοῦ ἦρθαν καὶ στὴν Ἑλλάδα τὸ 1871 μερικοὶ κομμουνάριοι, ὅπως τοὺς ἔλεγαν, τοὺς ὁποίους ἡ ἀστυνομία ἐφυλάκισε ἀμέσως.

Φαίνεται ὅτι καὶ αὐτοὶ ἀσφαλῶς δὲν ἔμειναν ἀργοί, ἀλλὰ ὅσο μπόρεσαν μετέδωσαν τὴ σοσιαλιστικὴ ἰδεολογία τους.

Στὴ Σύρο, ποὺ τότε ἀποτελοῦσε τὸ σπουδαιότερο βιομηχανικὸ καὶ ναυτιλιακὸ κέντρο τῆς Ἑλλάδος πρωτοϊδρύθηκε τὸ 1879 μὲ τὸν τίτλο «Ἀδελφικὸς Σύνδεσμος» τὸ πρῶτο ἐργατικὸ σωματεῖο τῶν ξυλουργῶν Ναυπηγείου Σύρου καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο ἱδρύεται καὶ τὸ σωματεῖο ἐργατῶν Βυρσοδεψείων.

Μετὰ λίγα χρόνια, δηλαδὴ τὸ 1882 ἱδρύθη στὰς Ἀθήνας καὶ τὸ πρῶτο σωματεῖο τῶν τυπογράφων.

Στὸ καταστατικὸ τοῦ Σωματείου αὐτοῦ βρίσκουμε καὶ τὴν ἑξῆς διάταξι, ποὺ περιέχεται στὸ 2ο ἄρθρο: «Ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ μετὰ τῶν 2/3 τοὐλάχιστον » τῆς ὁλομελείας τοῦ συμβουλίου, ὁσάκις οἱ ὅροι τῆς ἐργατικῆς ζωῆς εὑρίσκονται » εἰς διάστασιν μὲ τὸ ὑφιστάμενον τυπογραφικὸν ἡμερομίσθιον, τὴν ὑφισταμένην » διάρκειαν τῆς ἡμερησίας ἢ νυκτερινῆς ἐργασίας καὶ τὴν καθόλου κατάστασιν τῆς » τυπογραφικῆς βιομηχανίας, συνέρχεται εἰς εἰδικὴν συνεδρίασιν ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀπο» φασίζονται τὰ ληπτέα μέτρα μεταξὺ τῶν ὁποίων, πρῶτον μὲν εἶναι ἡ φιλικὴ συνεν» νόησις μετὰ τῶν καταστηματαρχῶν, τελικὴ δὲ ἡ κήρυξις γενικῆς ἢ μερικῆς ἀπερ» γίας.».

Καὶ στὸ 11ο ἄρθρο χαρακτηρίζεται ὡς προδότης κάθε ἀπεργοσπάστης «... » ἐάν, γράφει, μέλος τι παραβῇ τὴν διάταξιν ταύτην (περὶ ἀπεργίας) κηρύσσεται προ- » δότης, διαγράφεται τοῦ μητρώου τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου καὶ στερεῖται ὅλων » τῶν προηγουμένων καταθέσεών του καὶ παντὸς ἀπὸ τοῦ συνδέσμου δικαιώματος. » Τὸ ὄνομα αὐτοῦ δημοσιεύεται ἐν τῇ ἐφημερίδι τοῦ συνδέσμου καὶ ἐκτίθεται ἐπὶ » μαύρης πινακίδος ἐν τῇ λέσχῃ αὐτοῦ».

Ὅπως βλέπουμε, τὸ σωματεῖο αὐτό, μολονότι θεωρεῖ ὡς μέσον ἐπιδιώξεως τῶν διεκδικήσεων τῶν ἐργατῶν τυπογράφων καὶ τὴν ἀπεργίαν, θέτει εἰς τὴν πρώτην μοῖραν τὴν φιλικὴν συνεννόησιν μετὰ τῶν καταστηματαρχῶν.

Ἀπὸ αὐτὸ προκύπτει ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐργάτες διεπνέοντο ἀκόμη ἀπὸ ὑγιεῖς καὶ ἠθικὲς ἀρχὲς καὶ ὅτι τὴν ἀπεργία τὴν θεωροῦσαν ὡς τὸ τελευταῖο μέσο γιὰ νὰ ὑπερασπισθοῦν ὡρισμένες δίκαιες ἀπαιτήσεις των, ποὺ οἱ ἐργοδότες δὲν θὰ ἤθελαν φιλικῶς νὰ τακτοποιήσουν.

Ἐὰν λοιπὸν τότε οἱ Κυβερνήσεις ἐπολιτεύοντο ὄχι κομματικά, ἀλλὰ ἐθνικά, θὰ ἐφήρμοζον στὶς περιπτώσεις αὐτὲς τὴν ὑποχρεωτικὴ διαιτησία, ποὺ οἱ ἐργάτες μόνοι τους ζητοῦσαν καὶ δὲν θὰ ἐδίδετο ἡ εὐκαιρία στοὺς κατόπιν κομμουνιστὰς–Μαρξιστὰς νὰ καλλιεργήσουν τὴν ταξικὴ πάλη καὶ νὰ μεταβάλουν τὴν ἀπεργία σὲ ὅπλο πλέον ἐναντίον τῶν ἐργοδοτῶν.

2. Δύο ἐργατικὲς ἀπεργίες, ποὺ εἶναι καὶ οἱ πρῶτες στὴν Ἑλλάδα ἔγιναν στὴ Σύρο, στὶς 17 Φεβρουαρίου 1879. Τὶς ἀπεργίες αὐτὲς τὶς συνόδευσαν καὶ ταραχές. Αἰτία δέ, ποὺ προεκλήθησαν, ἦτο ἡ πτῶσις τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν.

Κατόπιν στὶς 21 Φεβρουαρίου 1879 ἔγινε ἡ ἀπεργία τῶν βυρσοδεψεργατῶν.

Τὰ αἰτήματα τῶν ἐργατῶν αὐτῶν ἦσαν τὰ ἑξῆς :

α) Αὔξησις τῶν ἡμερομισθίων σύμφωνα μὲ τὴ νέα διατίμησι τοῦ νομίσματος, δηλαδὴ κατὰ 27 %.

β) Τὰ ἡμερομίσθια νὰ πληρώνωνται σὲ νόμισμα διατιμήσεως.

γ) Νὰ καταργηθῇ ἡ κατ' ἀποκοπὴν ἐργασία.

δ) Νὰ ληφθῇ πρόνοια, ὥστε ὅλοι οἱ ἐργάτες νὰ δουλεύουν καὶ ὄχι μερικοὶ νὰ μὴ βρίσκουν δουλειά.

ε) Νὰ ἐλαττωθοῦν οἱ ὧρες τῆς δουλειᾶς (ὑπῆρχε τότε τὸ 12ωρο) καὶ

στ) Νὰ καταργηθῇ ἡ 2ωρη δουλειὰ τῶν Κυριακῶν, ποὺ τὴν ἔλεγαν ἀγγαρεία γιατὶ δὲν ἐπληρώνετο.

Καὶ γιὰ τὰ ζητήματα αὐτά, ἔγινε πρῶτα φιλικὴ ἀπόπειρα πρὸς τοὺς ἐργοδότες, ἀλλὰ αὐτοὶ δὲν δέχτηκαν καὶ γι' αὐτὸ ἐκηρύχθη ἡ ἀπεργία.

Ἡ ἀπεργία αὐτὴ λόγῳ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς ἀστυνομίας πῆρε μιὰ ὀξύτητα σοβαρή.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἀπεργίες αὐτὲς, σημειώθησαν τότε (1882) καὶ ἄλλες ἀπεργίες ὅπως ἡ ἀπεργία τῶν τσαγγαράδων στὴν Ἀθήνα, ἡ ἀπεργία τῶν ραφτάδων στὸν Πειραιᾶ.

Τέλος ἔγινε καὶ ἡ πρώτη ἀπεργία τῶν μεταλλωρύχων τοῦ Λαυρείου (1883), ἡ δεύτερη ἔγινε τὸν Ἰούλιο τοῦ 1887. Τὰ αἰτήματά τους ἦσαν: α) αὔξησις ἡμερομισθίων, β) ἐξαναγκασμὸς τῆς ἑταιρείας νὰ φτιάξῃ ἔργα γιὰ νὰ μὴ σκοτώνωνται οἱ ἐργάτες καὶ γ) κατάργησι τῆς δουλειᾶς τῆς Κυριακῆς.

Στὶς ἀπεργίες αὐτὲς βλέπει κανεὶς ὅτι οἱ ἐργάτες κινοῦνται ἀπὸ τὴν ἐνδιάθετο προσπάθεια κάθε ἀνθρώπου νὰ βελτιώσῃ τοὺς ὅρους τῆς ζωῆς του καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν αὐτοσυντήρησί του. Δὲν βρίσκουμε δηλαδὴ ἀκόμη σπέρματα ἐπαναστατικά, σπέρματα ἀντεθνικὰ καὶ ἀντικοινωνικά.

Οἱ ἐργάτες παρακαλοῦν φιλικῶς τοὺς ἐργοδότες καὶ τὸ Κράτος νὰ τοὺς προστατεύσῃ, ἀλλ' αὐτοὶ δὲν τοὺς προσέχουν καὶ τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοσυντηρήσεως τοὺς ἀναγκάζει νὰ προστατεύσουν τὸν ἑαυτόν τους μὲ τὴν ἀπεργία.

Ἡ ἀπεργία, ἔτσι, μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἀποτελεῖ μέσο ἐπαναστατικῆς πάλης. Τοῦτο τὸ ἀναγνωρίζει καὶ ὁ τότε ἀστικὸς τύπος.

Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Κανελλίδη ἔγραφον στὸ φύλλο τῆς 24ης Δεκεμβρίου 1895 τὰ ἑξῆς :

«'Εκ Λαυρείου λαμβάνομεν συνεχῶς πληροφορίας λίαν δυσαρέστους περὶ τῆς » καταστάσεως τῶν εἰς τὰ μεταλλωρυχεῖα ἐργαζομένων. Αἱ ἑταιρεῖαι φέρονται » πρὸς τούτοις μετὰ πολλῆς ἀσπλαχνίας, περὶ τῆς ζωῆς των οὐδεμίαν πράγματι » λαμβάνουσι πρόνοιαν καὶ τοὺς νοσοῦντας ἐγκαταλείπουσιν ἄνευ ἐγκαίρου ἰατρικῆς » περιθάλψεως».

«'Εκμεταλλεύονται αὐτοὺς δίκην ὑποζυγίων καὶ μικρὰ παρέχουσιν αὐτοῖς » μισθώματα, ἀνεπαρκῆ ὅλως πρὸς συντήρησιν».

Τὸ σημεῖο αὐτὸ προσέχουμε ἰδιαίτερα γιατὶ πρέπει νὰ ξεύρουμε ὅτι ὑποχρέωσι τῶν ἐργοδοτῶν (κεφαλαιούχων) καὶ τοῦ Κράτους εἶναι ν' ἀκούουν εὐμενῶς κάθε αἴτησιν ἐργάτου καὶ νὰ τὴν ἱκανοποιοῦν, ἐφόσον εἶναι δικαία.

Σὲ περίπτωσι δὲ διαφωνίας, καθῆκον τοῦ Κράτους πλέον εἶναι, νὰ ἐπεμβαίνῃ νὰ λύῃ δικαίως τὴ διαφωνία καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀπόφασί του, ὥστε νὰ μὴ δημιουργῆται σύγκρουσις μεταξὺ ἐργάτου καὶ ἐργοδότου.

Τὰ διάφορα τέλος αἰτήματα τῶν ἐργατῶν, ἐφόσον δὲν εἶναι παράλογα καὶ δὲν στρέφωνται κατὰ τοῦ κοινωνικοῦ μας καθεστῶτος, δὲν πρέπει νὰ τὰ χαρακτηρίζουμε κομμουνιστικὰ καὶ τοῦτο γιατὶ τότε δίνουμε τὸ δικαίωμα στοὺς κομμουνιστὰς νὰ δημιουργοῦν μονοπώλιον προστασίας τῶν ἐργατικῶν συμφερόντων.

Γιὰ κάθε ἐργατικὸ αἴτημα, πρέπει νὰ κάνουμε εἰδικὴ διάγνωσι, ὥστε νὰ βρίσκουμε ἐὰν περιέχῃ δόσιν κομμουνισμοῦ ἢ ὄχι ἢ ἐὰν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ἐργατικοῦ αἰτήματος ἐπιδιώκεται ἄλλος ἀπώτερος σκοπός.

Μέχρι λοιπὸν τοῦ 1895 στὶς ἐργατικὲς ἀπεργίες δὲν διακρίνουμε δάκτυλο σοσιαλιστικό.

3. Στὴν τρίτη ὅμως ἀπεργία τῶν ἐργατῶν Λαυρείου, ποὺ ἔγινε στὶς 8 Αὐγούστου 1896 καὶ κατὰ τὴν ὁποία ἐσημειώθησαν καὶ θύματα λόγῳ τῶν ταραχῶν, διενεμήθησαν στοὺς ἐργάτες καὶ σοσιαλιστικὲς προκηρύξεις, ποὺ ἐξηρέθιζον τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς παρακινοῦσαν σὲ ταραχές.

Συνελήφθησαν δὲ οἱ σοσιαλισταὶ Γαβριὴλ Δημητρίου καὶ Δημήτριος Παπαδημητρίου, ὁ ὁποῖος μετέφερε τὶς προκηρύξεις.

Βλέπουμε ἐδῶ, πῶς οἱ σοσιαλισταὶ μπῆκαν στὴ μέση ὡς προστάται τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ἐνῶ τὰ αἰτήματα τῶν ἐργατῶν δὲν περιεῖχον τίποτε τὸ σοσιαλιστικό· ζητοῦσαν δηλαδὴ οἱ ἐργάτες νὰ πληρώνωνται τὰ ἡμερομίσθιά των ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν ἑταιρεία, καὶ ὄχι ἀπὸ διάφορους ἐργολάβους, ποὺς τοὺς ἐξεμεταλλεύοντο καὶ νὰ ἱδρυθῇ νοσοκομεῖο γιὰ τὴν περίθαλψη τῶν τραυματιζομένων κλπ.

Τέλος οἱ μεταλλωρῦχοι Λαυρείου ἔκαμαν μιὰ ἀπεργία τὸ 1906, ποὺ βάσταξε 9 ὁλόκληρους μῆνες.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ μᾶς φανερώνουν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἔλλειψι ἴχνους ἐργατικῆς πολιτικῆς ἀπὸ τὶς τότε Κυβερνήσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι οἱ σοσιαλισταὶ δὲν ἄφισαν τὴν εὐκαιρία, ἀλλὰ ἀνεμίχθησαν μὲ τοὺς ἐργάτες γιὰ νὰ τοὺς παρασύρουν πρὸς τὴν ἰδεολογία τους.

4. Κατὰ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἐγίνοντο αὐτὰ ἄρχισε καὶ ἡ σοσιαλιστικὴ προπαγάνδα στὴν 'Ελλάδα, μὲ διάφορες ἐφημερίδες, ποὺ δὲν εἶχαν τὸν τίτλο μήτε παρουσιάζοντο ὡς σοσιαλιστικές, ἀλλὰ συνήθως ὡς ἐργατικὲς ἢ Δημοκρατικές. Μιὰ τέτοια ἐφημερίδα ἦτο ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «'Ελληνικὴ Δημοκρατία», ἡ ὁποία ἐξεδίδετο ὡς «'Εφημερὶς τοῦ Δημοκρατικοῦ συλλόγου Πατρῶν» (Μάϊος 1877).

Τὴν ἐφημερίδα αὐτὴ τὴν ἔβγαλε ὁ Δημοκρατικὸς σύνδεσμος, ποὺ τὸν ἀποτελοῦσαν μερικοὶ νέοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὅλοι σοσιαλισταὶ μὲ κάποια ἀναρχικὴ ἀπόχρωσι, γιατὶ καὶ στὰ μεγάλα Εὐρωπαϊκὰ Κράτη δὲν ἐπικρατοῦσε ἀκόμη ὁ ἐπιστημονικὸς σοσιαλισμὸς τοῦ Μάρξ.

'Ο σοσιαλιστικὸς αὐτὸς ὅμιλος Πατρῶν, κατώρθωσε νὰ συνδεθῇ καὶ μὲ τὶς

ἄλλες σοσιαλιστικὲς ὀργανώσεις τῆς Εὐρώπης. Στὴν Ἐργατοσοσιαλιστικὴ συνδιάσκεψι τῆς Βάρνας, ποὺ ἔγινε τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1876 ἔστειλαν καὶ χαιρετιστήριο γράμμα. Ἡ ἁρμοδία μάλιστα ἐπιτροπὴ τῆς συνδιασκέψεως τοὺς ἀπάντησε στέλνοντάς τους καὶ τὰ πρακτικά.

Οἱ νέοι λοιπὸν αὐτοὶ σοσιαλισταὶ τῶν Πατρῶν, ποὺ ἦσαν ἐπηρεασμένοι καὶ ἀπὸ τὶς ἀναρχικὲς ἰδέες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἶχαν ὡς ἔμβλημά τους τὸ ρητό :

«Ἡ ἐπανάστασις εἶναι ὁ νόμος τῆς προόδου».

Οἱ σοσιαλιστικές τους ἀρχὲς φαίνονται, ἀπὸ τὸ περιεχόμενο τῆς ἐφημερίδας των καὶ ἀπὸ διάφορες δημοσιεύσεις. Μιὰ δημοσίευσις π.χ. γράφει τὰ ἑξῆς, γιὰ ὅσα συνέβαιναν στὴν Ἰταλία : «Οἱ κοινωνισταί, πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος, πολεμοῦν στὰ χω-» ριὰ πλησίον τῆς Νεαπόλεως. Εἰς τὸ Λετῖνο, μικρὸν δῆμον στὴν περιοχὴν τοῦ Βε-» νεβέντου, ἀφοῦ ἔκαυσαν τὸ Δημαρχεῖον καὶ ἐμοίρασαν τὰ εἴδη πρώτης ἀνάγκης » στοὺς χωρικούς, ἐσύστησαν προσωρινὴ κυβέρνησι.

»Εἰς τὸ Γκάλο, ἄλλο μικρὸ Δῆμο, ἔπιασαν τὸ ταμεῖον, ἔκαυσαν τοὺς φορολο-» γικοὺς καταλόγους καὶ ἐμοίρασαν τὰ χρήματα στὸ Λαό. Τὸ πλῆθος ἔμεινε εὐχα-» ριστημένο ἀπὸ τὸν τρόπο τῶν ἐπαναστατῶν, δηλαδὴ γιὰ τὸ φανερὸ πόλεμο, ὅπου » κάνανε ἐναντίον τῆς σημερινῆς τάξεως τῶν πραγμάτων».

Καὶ ἀπὸ ἄλλη δημοσίευσι βγαίνει ὅτι οἱ Πατρινοὶ σοσιαλισταὶ ἐπίστευαν, πὼς ἡ λύσι τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀλλοιώτικα παρὰ μόνο μὲ τὴν κοινωνικὴ ἐπανάστασι. «Ὅσοι σκέπτονται ἀλλοιώτικα, ἔγραφαν, κάνουν » λάθος».

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἐφημερίδα αὐτὴ ἐδιώχθη ἀμέσως καὶ οἱ σοσιαλισταὶ τῆς Πάτρας συνελήφθησαν.

Ἦταν δὲ αὐτοὶ οἱ ἑξῆς : Δ. Ἀμπελικόπουλος, Κ. Γριμμάνης, Ἀλεξ. Εὐμορφόπουλος, Κ. Μπομποτῆς, Σπαθάρας καὶ Ἀσημακόπουλος.

Προεφυλακίσθησαν οἱ τέσσαρες πρῶτοι καὶ κατόπιν ἀπεφυλακίσθησαν.

Διετάχθη δὲ ἡ ἀστυνομία τῶν Πατρῶν νὰ τοὺς ἔχῃ ὑπὸ ἐπιτήρησιν ὡς ἀναρχικὰ στοιχεῖα.

Ἔτσι τελειώνει ἡ ἱστορία τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς σοσιαλιστικῆς ὁμάδος.

5. Ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια, στὴν ἐποχὴ τοῦ Τρικούπη, ὁ Σταῦρος Καλλέργης θέλησε νὰ βγάλῃ μιὰ σοσιαλιστικὴ ἐφημερίδα μὲ τὸν τίτλο «Ἐλευθερία», τὸν πρόλαβε ὅμως ὁ Δρακούλης καὶ βγάζει «τὸ Ἄρδην» τὸν Αὔγουστο τοῦ 1885.

Ὁ Σταῦρος Καλλέργης, ποὺ ἦτο σπουδαστὴς τοῦ Πολυτεχνείου καὶ εἶχε κάποια ἐπαναστατικὴ ὁρμή, μαζεύει τότε καμπόσους μαθητὰς τοῦ Πολυτεχνείου καὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ φτιάνει ἕνα σοσιαλιστικὸ σύλλογο.

Αὐτοὶ συνεργάσθηκαν μὲ τὸ Δρακούλη, ἀλλὰ διαφωνοῦσαν σὲ πολλὰ σημεῖα.

Γύρω ἀπὸ τὸ «Ἄρδην» τοῦ Δρακούλη συνεκεντρώθη τότε μιὰ ἰδιαίτερη ὁμάδα ἀπὸ τοὺς ὁμοϊδεάτες του : Γ. Χαιρέτην, Ἡρακλῆν Γαρμπῆν, Γ. Παπαρρήτορα καὶ Γρ. Ξενόπουλον ποὺ τότε ἦτο νεαρὸς λόγιος.

Ὁ Σοσιαλισμὸς τοῦ Δρακούλη ἦτο οὐτοπιστικὸς καὶ τὸ «Ἄρδην» ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο σταμάτησε γιατὶ ὁ Καλλέργης τοῦ ἔκανε στὰ κρυφὰ ἀντιπολίτευσι μὲ τὴν ὁμάδα του καὶ τὸν κατέκρινε. Ὁ Δρακούλης τότε πῆγε στὴν Ἀγγλία.

Ὁ Σταῦρος Καλλέργης βρίσκει τὴν εὐκαιρία καὶ ἀρχίζει μόνος τὴ δρᾶσι. Τὸ 1890, βγάζει μιὰ ἐφημερίδα μὲ τὸν τίτλον **«Σοσιαλιστὴς» ὄργανον τῶν κοινωνικοκτημονικῶν κοσμοπολιτικῶν ἀρχῶν».**

Ἐπίσης τὸν ἴδιο χρόνο ἱδρύει καὶ τὸν Κεντρικὸν Σοσιαλιστικὸ Σύλλογο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐγράφησαν περισσότερα ἀπὸ 200 ἄτομα.

Τὸ ἑπόμενο ἔτος (1891) ὁ Δρακούλης ἐκδίδει τὸ «Ἐγχειρίδιον τοῦ Ἐργάτου» καὶ τὴν ἴδια χρονιὰ μιὰ ὁμάδα ἀπὸ φοιτητὰς βγάζει νέα ἐφημερίδα μὲ τὸν τίτλο «Κοινωνία», σὲ δύο γλῶσσες, Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικά.

Ὁ Καλλέργης ἐκτὸς τοῦ Κεντρικοῦ σοσιαλιστικοῦ ὁμίλου, φτειάνει καὶ ἄλλους ὁμίλους στὸν Πειραιᾶ, Λαύρειο, Πάτρα, Πύργο, Ζάκυνθο, Αἴγιον καὶ Σῦρο.

Ἀλλὰ ἡ διαμάχη μεταξὺ Δρακουλικῶν καὶ Καλλεργικῶν σοσιαλιστῶν δὲν ἔπαψε.

6. Τὸ 1894 γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα γιορτάζεται ἡ ἐργατικὴ πρωτομαγιὰ ἀπὸ ὅλους τοὺς σοσιαλιστὲς μαζί.

Ἡ συντηρητικὴ «**Ἐφημερὶς**» τοῦ Κορομηλᾶ περιγράφει ὡς ἑξῆς τὴν πρώτη Ἑλληνικὴ σοσιαλιστικὴ ἐπίδειξι :

«Ἡ χθεσινὴ συνάθροισις τῶν σοσιαλιστῶν.

«Ἐν τῷ Σταδίῳ. Πόσοι ἦσαν.—Τίνες ὡμίλησαν.—Ἀστυφύλακες » σοσιαλισταὶ.—Τὸ συνταχθὲν ψήφισμα.

«Χθὲς ἀπὸ τῆς 4ης ὥρας μ.μ., ὡς προεκηρύχθη, ἤρξαντο νὰ συναθροίζωνται » ἐν τῷ παρὰ τὸ Στάδιον χώρῳ, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ σοσιαλιστικὸν κόμμα ἐν Ἑλλάδι. » Μὲ τοὺς σοσιαλιστὰς προσήρχοντο καὶ ἁπλοῖ θεαταί, πολλαὶ δὲ οἰκογένειαι κατέ» λαβον τὰς διεσπαρμένας τραπέζας τοῦ μικροῦ καφενείου».

«Ἡ πληθώρα τοῦ ὡραίου φύλου ἐδείκνυεν ὅτι δὲν ὑπῆρχε φόβος ταραχῶν, » ἀλλ' ἡ ἀστυνομία καὶ ἡ μοιραρχία παραβλέπουσαι τὸ οἰωνοσκόπιον ἔθεσαν ἀστυφύ» λακας ὑπὸ ἀστυνόμους καὶ ἔφιππον δύναμιν χωροφυλάκων.

« Περὶ τὴν 6ην ὥραν μ.μ., ἅπας ὁ χῶρος τοῦ σταδίου ἐκαλύφθη ὑπὸ ποικίλου » κόσμου ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παίδων μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο 50—60 πε» ρίπου σοσιαλισταί, πάντες τίμιοι καὶ φιλόπονοι ἐργάται, φέροντες ἐρυθρὰς κογκάρ» δας ἐπὶ τοῦ στήθους.

«Κατὰ τὸν χρόνον τῆς συναθροίσεως ἐθεάθησαν ἀστυφύλακές τινες, ἐκ τῶν » διαταχθέντων, ὅπως ἐπιβλέψωσι τὴν τάξιν, διανέμοντες κρυφίως διακηρύξεις εἰς » τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν, ἐρωτώμενοι δὲ περὶ τούτων ἀπήντων σιγανὰ ὥστε νὰ μὴ » δύναται νὰ τοὺς ἀκούῃ τρίτος» τὶ να κάνωμε, μπλέξαμε καὶ μεῖς». Τὸ γεγονὸς πα» ρήγαγε βαθεῖαν αἴσθησιν.

«Πρῶτος μίλησε ὁ Πλ. Δρακούλης. Ὁ λόγος του ἦταν συνετός. Ἔκανε μᾶλλον » διάλεξι ἐπάνω στὸ ἱστορικὸ τῆς ἐργατικῆς πρωτομαγιᾶς.

«Δεύτερος μίλησε ὁ Σταῦρος Καλλέργης. Ὁ λόγος του ἦταν πολεμικὸς καὶ » γεμᾶτος μῖσος κατὰ τῆς πλουτοκρατίας. Μὲ τὴ δυνατὴ φωνή του ἀνέπτυξε τὸ σο» σιαλιστικὸ πρόγραμμα, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ ἀκούστηκε σὲ δημόσιο τόπο. Νὰ μιὰ περικοπὴ ἀπὸ τὸ λόγο του :

«Ποῖοι εἴμεθα καὶ τί θέλομεν ; Εἴμεθα σοσιαλισταὶ καὶ θέλομεν ἐπὶ τοῦ πα» ρόντος τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν καὶ τὴν διάδοσιν τῆς ἰδέας τῆς ἐντε» λοῦς χειραφετήσεως αὐτῶν ἐν τῷ μέλλοντι. Τὴν ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ σκοποῦ μας θὰ » ζητήσωμεν κατ' ἀρχὰς μὲ εἰρηνικὰ μέσα, ἐὰν δὲ δὲν τὸ κατορθώσωμεν, διὰ πάσης » θυσίας θὰ φροντίσωμεν νὰ πραγματοποιήσωμεν τοὺς σκοπούς μας. . . .».

«Ὕστερα μίλησε ὁ Εὐάγγελος Μαρκαντωνᾶτος, σὰ νέος ποὺ ἦταν, ἔβγαλε » λόγο γεμάτο φωτιὰ καὶ λαῦρα. Κήρυξε φανερὰ πὼς οἱ ἐργάτες μόνο μὲ ἐπαναστα» τικὰ μέσα μποροῦν νὰ ξεσκλαβωθοῦν. Καὶ τελευταῖος ὁ Δ. Γραμματικός, ποὺ τό» νισε κυρίως τὴν ἀνάγκη τῆς μόρφωσης. «Πρέπει εἶπε νὰ μορφωθοῦμε. Ἂν δὲν μορ» φωθῇ ὁ ἐργάτης δὲν μπορεῖ νὰ ξυπνήσῃ. Χωρὶς μόρφωση δὲν γίνεται τίποτε».

Ἂν πᾶμε πενῆντα χρόνια πίσω, θὰ δοῦμε πὼς δὲν ἦταν μικρὸ πρᾶμα ἡ πρώτη αὐτὴ ὁμαδικὴ σοσιαλιστικὴ ἐπίδειξι.

Νὰ τώρα καὶ τὸ ψήφισμα, ποὺ ἔγινε δεκτὸ ἀπὸ τὴν συγκέντρωσι.

Τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τοῦ Κορομηλᾶ (2 τοῦ Μάη 1894) μαζὺ μὲ τὰ σχόλιά της.

«Οἱ διεθνεῖς σοσιαλισταὶ καὶ οἱ ἐργάται Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς
«Πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος

«Συνελθόντες σήμερον τὴν 1ην Μαΐου 1894 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν » 5ην μ.μ. πάντες οἱ διεθνεῖς σοσιαλισταὶ καὶ ἐν γένει πάντες οἱ ὑπὸ μισθὸν εὑρισκό- » μενοι καὶ πάσχοντες ἐργάται Ἀθηνῶν–Πειραιῶς, ἀποφασίζομεν καὶ ψηφίζομεν τὰ » ἑξῆς :

«α) Τὴν Κυριακὴν νὰ κλείωνται τὰ καταστήματα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ » οἱ ἐργάται νὰ ἀναπαύωνται.

» β) Οἱ ἐργάται νὰ ἐργάζωνται ἐπὶ 8 ὥρας τὴν ἡμέραν καὶ νὰ ἀπαγορευθῇ » ἡ ἐργασία εἰς τοὺς ἀνηλίκους.

» γ) Νὰ ἀπονέμεται σύνταξις εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐργασίας παθόντας καὶ καταστάν- » τας ἀνικάνους πρὸς συντήρησιν ἑαυτῶν καὶ τῆς οἰκογενείας των.

» δ) Νὰ καταργηθῶσιν αἱ θανατικαὶ ἐκτελέσεις.

» ε) Νὰ καταργηθῇ ἡ διὰ χρέη προσωπικὴ κράτησις, καὶ

» στ) Ἀνατίθεται εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν σοσιαλιστικῶν ἐφημερίδων ἡ ἐπί- » δοσις τοῦ παρόντος ψηφίσματος εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου πα- » ρακαλεῖται αὕτη νὰ συντάξῃ νομοσχέδια καὶ ὑποβάλῃ ταῦτα εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς » ψήφισιν κατὰ τὴν ἀμέσως συγκληθησομένην αὐτῆς σύνοδον». (ἔπονται ὑπογραφαί).

Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν ἔγιναν καταδιώξεις τῶν ὀργανωτῶν ἤτοι τοῦ Καλλέργη, Δημοπούλου, Μητσάκου κλπ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Καλλέργης τὸ 1897 πῆγε ἐθελοντὴς στὴν ἐπανάστασι τῆς Κρήτης καὶ τὸ 1898, ποὺ ξαναγύρισε ἔγραψε ἕνα ἀνοιχτὸ γράμμα πρὸς ὅλους τοὺς σοσιαλιστάς, ἐπειδὴ οἱ Δρακουλικοὶ τὸν κατηγόρησαν ὡς ἄστατο τυχοδιώκτη καὶ συμφεροντολόγο.

Στὸ γράμμα αὐτὸ φαίνεται ἐπαναστατικώτερος καὶ διατυπώνει καθαρώτερα τὸ σοσιαλισμό του. Γράφει λοιπὸν «...Συνεργάται ἡμῶν, ἐπαναλέγομεν, θὰ εἶναι » ἐκεῖνοι τοῦ παρελθόντος, οἱ ὁποῖοι ἐπανεδέχθησαν ἢ θὰ ἀποδεχθῶσιν νὰ ἀποθάνουν » **ὑπὸ ἐρυθρὰν σημαίαν,** ἥτις ἀναφέρει τὶς λέξεις : «Ἕνωσις, ἐξέγερσις πνεύμα- » τος, κοινοκτημοσύνη, καὶ οἱ ὁποῖοι, ὁπόταν γράφουν περὶ τοῦ σοσιαλιστικοῦ ἀγῶ- » νος, θὰ γράφουν μὲ πάθος, μὲ αἴσθημα καὶ τὴν πέννα των μὲ τὴν ὁποίαν γράφουν, » **θὰ τὴν βουτοῦν εἰς τὴν μελάνην τῆς καρδιᾶς των».**

Ἔτσι, στὴν ἐποχὴ αὐτή, μέχρι τοῦ 1902 παρουσιάζονται οἱ μορφὲς τοῦ Δρακούλη καὶ τοῦ Καλλέργη καὶ ὁ μὲν Δρακούλης μὲ τὰ ὑλικὰ μέσα, ποὺ διέθετε μποροῦσε καὶ ἔκανε προπαγάνδα καὶ ρεκλάμα γύρω στὸ ὄνομά του, ὁ δὲ Καλλέργης παρουσιάζετο πιὸ ἀγωνιστής, ὁ ὁποῖος ἐπλησίαζε πολὺ τὶς μᾶζες καὶ γι' αὐτὸ καταδιώχτηκε καὶ δικάστηκε.

Ὁ Καλλέργης ἀπὸ τὸ 1903 ἔπαψε ν' ἀνακατέβεται μὲ τὴ σοσιαλιστικὴ κίνησι καὶ πῆγε στὸ χωριό του (Χουμέρι–Κρήτης) ὅπου ἔμεινε μέχρι ποὺ πέθανε τὸ 1926 παραμένοντας πάντως σοσιαλιστής.

7. Ἀπὸ τὸ 1904 μέχρι τὸ 1907 ἔδρασε ὁ Μαρῖνος Ἀντίπας, ὁ ὁποῖος ἐκδίδει τὴν ἐφημερίδα **«Ἀνάστασις»** στὴν ὁποία ἐδημοσίευε τὸ σοσιαλιστικὸ πρόγραμμά του. Στὸ τέλος τοῦ προγράμματος ἔγραφε :

«Τὰ μέσα δι' ὧν ζητοῦμεν τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἡμετέρου προγράμματος εἶναι » ἠθικὴ ἐπανάστασις, ἥτις ἐπιτευχθήσεται διὰ τῆς διδασκαλίας, διὰ τῆς » δημοσιογραφίας, διὰ τῶν διαλέξεων διὰ τῆς αὐτοθυσίας καὶ τῆς θελήσεως. Οἱ » ἀκολουθοῦντες ἢ συμφωνοῦντες μὲ τὰς ἀρχὰς ταύτας ὀνομάζονται κοινωνισταὶ– » Ριζοσπάσται, τὸ δὲ κόμμα τοῦτο κοινωνιστικὸν–ριζοσπαστικόν».

Ὁ σοσιαλισμὸς τοῦ Ἀντίπα εἶναι οὐτοπιστικὸς ἀλλὰ κατώρθωσε ν' ἀναπτύξῃ μιὰ ἀξιόλογη δρᾶσι κατὰ τῶν τσιφλικούχων, οἱ ὁποῖοι ἔτσι τὸν ἐμίσησαν καὶ κατὰ τὸν Μάρτιο τοῦ 1907 τὸν ἐδολοφόνησε ὁ Ἰωάννης Κυριακός.

8. Τὸ 1908 ὁ Π. Δρακούλης ἱδρύει τὸ **«Σοσιαλιστικὸ ὅμιλο Βόλου»** τὸν ὁποῖο ἀποτελοῦσαν 20 ἐπιστήμονες, ἐργάτες, τυπογράφοι καὶ καπνεργάτες.

Ἐπίσης ἵδρυσε παρομοίους ὁμίλους στὴν Πάτρα, Καλαμάτα, Πειραιᾶ, Ἀθήνα, Σῦρο καὶ Κέρκυρα, τοὺς ὁποίους κατόπιν συνέδεσε μὲ τὴ «Σοσιαλιστικὴ Φεντερασιὸν» τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἡ **«Σοσιαλιστικὴ Φεντερασιὸν»** τῆς Θεσσαλονίκης ἦτο παράρτημα τῆς **«Σοσιαλιστικῆς Διεθνοῦς»** καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη κατηύθυνε πνευματικὰ μόνον, τοὺς Ἑλληνικοὺς σοσιαλιστικοὺς ὁμίλους, δεδομένου ὅτι ὀργανωτικὰ δὲν εἶχαν κανένα ἀπολύτως σύνδεσμο.

Ἐνδιαφέρει ὅμως ἡ «Σοσιαλιστικὴ Φεντερασιὸν» τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἀπὸ μιὰ ἄλλη πλευρὰ Ἐθνικὴ καὶ Πολιτική. Καὶ αὐτὴ εἶναι τὸ περίφημο μανιφέστο καὶ ἡ διαμαρτυρία, ποὺ ἀπηύθυνε ἡ «Φεντερασιὸν» ἐναντίον τοῦ Βαλκανικοῦ Πολέμου καὶ τῆς ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος στὸν πόλεμο ἐναντίον τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία ἔξοδος ὡδήγησε τὸν Ἑλληνικὸ στρατὸ νικηφόρο στὴ Θεσσαλονίκη.

Γενικὰ βλέπουμε ὅτι οἱ διάφοροι σοσιαλιστικοὶ ὅμιλοι μέχρι τοῦ 1917 δὲν ἐκινοῦντο ὠργανωμένοι καὶ μὲ καθωρισμένο πρόγραμμα.

Ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς παρουσιαζομένους ὡς ἡγέτας, ἐδημιουργοῦσε δικό του πρόγραμμα σοσιαλιστικὸ καὶ προσπαθοῦσε νὰ ἱδρύσῃ κόμμα καὶ ὡς ἀρχηγὸς νὰ διεκδικήσῃ τὴν τιμὴ νὰ κυβερνήσῃ αὐτὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἔτσι νὰ ἐφαρμόσῃ τὶς θεωρίες του καὶ τὸ σύστημά του.

Κανεὶς σοβαρὸς σύνδεσμος δὲν ὑπῆρχε μεταξύ των καὶ καμμιὰ ἀξία λόγου προσπάθεια δὲν κατεβάλλετο διὰ τὴν ὀργάνωσι καὶ κίνησι τῶν μαζῶν πρὸς τὴν ἰδιεολογίαν του.

Τὸ ἅπαντον περιωρίζετο σὲ πνευματικὴ προπαγάνδα καὶ σὲ φαντασιώδη ἀκαθόριστα σοσιαλιστικὰ προγράμματα.

9. Μετὰ τὴν κομμουνιστικὴ ὅμως ἐπανάστασι τῆς Ρωσσίας τοῦ 1917 ἔγινε ἡ πρώτη προσπάθεια στὴν Ἑλλάδα, ἐκ μέρους τῶν σοσιαλιστικῶν ὀργανώσεων, μὲ τὴ σύγκλησι στὸν Πειραιᾶ, στὶς 17 Νοεμβρίου 1918 τοῦ Α' ἱδρυτικοῦ Συνεδρίου των.

Ἐκεῖ ἱδρύθη ἐπίσημα πιὰ τὸ σοσιαλιστικὸ ἐργατικὸ κόμμα, μὲ ἀρχηγοὺς τοὺς ἀδελφοὺς Δημητράτους, τὸ Γεωργιάδη, τὸ Σίδερη κλπ.

Τὸ πρόγραμμά του ἦτο ἀκατανόητο καὶ φορτωμένο μὲ λιμπεραλιστικὴ φρασεολογία, ἐχάραζε δὲ μᾶλλον ὡρισμένες σοσιαλδημοκρατικὲς γραμμές, παρὰ «κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ αἰτήματα».

Στὶς 5 Μαΐου 1918 τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο τοῦ κόμματος αὐτοῦ (ἕνα εἶδος συνδιασκέψεως τοῦ κόμματος) πῆρε τὴν ἀπόφασι νὰ συνδεθῇ μὲ τὰ ἐπαναστατικὰ σοσιαλιστικὰ κόμματα τῆς Βαλκανικῆς, ἐνῷ μέχρι τότε οἱ περισσότεροι ἡγέτες του ἐρωτοτροποῦσαν μὲ τὴ Β' Σοσιαλιστικὴ Διεθνῆ.

Στὶς 5 Φεβρουαρίου 1920, ἔγινε στὴν Ἀθήνα τὸ Β' Συνέδριο τοῦ κόμματος, κατὰ τὸ ὁποῖο ἀπεφασίσθη ἡ μετονομασία του σὲ **«Σοσιαλιστικὸ Ἐργατικὸ Κόμμα τῆς Ἑλλάδος».**

Τὸ κόμμα προσχωρεῖ τότε στὴν Γ' Διεθνῆ τῆς Μόσχας, ποὺ ἱδρύθη ἀπὸ τὸν Λένιν τὸ 1919, ἔκτοτε δὲ ὡς ἐπίσημο παράρτημα αὐτῆς ἐκτελεῖ τὶς ἐντολές, ὁδηγίες καὶ ἀποφάσεις της πιστά.

Πρέπει γιὰ τὴν Ἱστορία νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ ἐφημερὶς **«Ριζοσπάστης»** ἀγοράστηκε ὑπὸ τοῦ κόμματος, ἀπὸ τὸ «σοσιαλιστὴ» Πετσόπουλο, γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ἐπίσημο καθημερινό του ὄργανο.

Ὡς πρῶτος ἀντιπρόσωπος στὴν Κομμουνιστικὴ Διεθνῆ τῆς Μόσχας, ἀπεστάλη ὁ Δημοσθένης Λιγδόπουλος, ἰδεολόγος κομμουνιστής, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἐπέστρεφε στὴν Ἑλλάδα μὲ πλοῖο ἐδολοφονήθη ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς κομμουνιστάς, γιατὶ ὡς ἐλέχθη εἶχε τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν τόλμη νὰ διακηρύξῃ ὅτι ὁ μπολσεβικισμὸς μετέβαλε τὴ Ρωσσία σὲ πραγματικὴ κόλαση.

Ἀλλὰ καὶ πάλι τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα τοῦ κόμματος, οἱ ρεφορμισταὶ ἀντέδρασαν κατὰ τῆς ὁλοσχεροῦς μπολσεβικοποιήσεως τοῦ κόμματος καὶ κατώρθωσαν κατὰ τὴ συνδιάσκεψι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1922 ν' ἀλλάξουν τὶς κατευθύνσεις του.

Ἡ σοσιαλδημοκρατικὴ αὐτὴ στροφή, τῆς ὁποίας θεωρητικὸς ἦτον ὁ Γεωργιάδης, δὲν ἐπεκράτησε μέχρι τέλους, γιατὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἐνδοκομματικὴ πάλη κατὰ τὴ συνδιάσκεψι τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου, ἤτοι τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1924 τὸ κόμμα ἐξηγέρθη καὶ κατεδίκασε τοὺς ὀππορτουνιστὰς (καιροσκόπους Γεωργιάδην, Σίδερην, Μπεναρόγιαν καὶ τοὺς ὑπεραριστεροὺς φρασεολόγους Παπαναστασίου κλπ.).

10. Τέλος τὸ ἕκτακτο συνέδριο τοῦ κόμματος τὸν Νοέμβριο τοῦ 1924, ἔδιωξε καὶ τοὺς τελευταίους ὀππορτουνιστὰς Κορδᾶτο καὶ Ἀποστολίδη καὶ ἐχάραξε τὸ δρόμο τῆς μπολσεβικοποιήσεως τοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖο μετωνόμασε σὲ **«Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Ἑλλάδος», Ἑλληνικὸ Τμῆμα τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς».**

Κατὰ τὸ 1927 μεταξὺ τῶν στελεχῶν τοῦ κόμματος ἐγεννήθη μιὰ ἀντιπολίτευσις ἀπὸ τὴν ὁμάδα Πουλιοπούλου—Μαξίμου κλπ. Τότε συνῆλθε τὸ Γ' συνέδριο τοῦ κόμματος (Μάρτιο 1927) τὸ ὁποῖο ἐχαρακτήρισε τούτους λικβιναριστὰς (διαλυτικοὺς) (Λατ. Liquidus=ρευστός, διαλελυμένος) καὶ τοὺς διέγραψε τοῦ κόμματος.

Αὐτοὶ ὅμως, διετήρησαν τὴν ὁμάδα τους καὶ μετὰ τὴ διαγραφή, ἐκδίδοντες ἰδιαίτερο μηνιαῖο κατ' ἀρχὰς καὶ ἑβδομαδιαῖο κατόπιν θεωρητικὸ ὄργανο ὑπὸ τὸν τίτλο «Σπάρτακος» στὸ ὁποῖο ἐξεδηλώθησαν κάπως σαφέστερα ἀποκλίνοντες πρὸς τὸν Τρότσκυ.

Τέλος ἡ 4η Ὁλομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ συνῆλθε τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1931 υἱοθέτησε τὴν ἔκκλησι τῆς κομμουν. Διεθνοῦς καὶ χτυποῦσε τὴ φραξιονιστικὴ (διασπαστικὴ) πάλη τοῦ Χαϊτὰ-Θέου, προσανατόλιζε δὲ τὸ κόμμα πρὸς τὴν πραγματικὴ Μαρξιστικὴ-Λενιστικὴ γραμμή.

Ἔτσι ἀπὸ τὸ 1931-1936 τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα Ἑλλάδος ἐργάζεται ὡς καθαρῶς μπολσεβικικὸ—Μαρξιστικὸ κόμμα καὶ ἐπωφελούμενο τῆς τότε κομματικῆς διαπάλης ἐπέτυχε πολλὰ πράγματα καὶ ἔφθασε στὸ σημεῖο ν' ἀποτελῆ αὐτὸ τὸν ρυθμιστῆρα στὴν πολιτικὴ κίνησι τοῦ τόπου καὶ αὐτὸ νὰ κατευθύνῃ τὶς μεγάλες ἐργατικὲς μᾶζες πρὸς ἐνέργειες, ποὺ ἐξυπηρετοῦσαν τὸν ἀπώτερο σκοπό τους, δηλαδὴ τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου.

Τὸ τὶ ἐπέτυχε ὅμως τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα κατὰ τὸ 5χρονο αὐτὸ διάστημα, στοὺς διάφορους κλάδους τῆς Ἐθνικῆς Κοινωνικῆς, Πολιτικῆς καὶ Οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Χώρας μας θὰ τὸ ἀναπτύξουμε λεπτομερέστερα σὲ ἑπόμενα ἄρθρα.

11. Ἀπὸ τὸν Αὔγουστο τοῦ 1936 μέχρι τοῦ Ἀπριλίου 1941 τὸ Κ.Κ.Ε. περιέπεσε καὶ πάλι στὴν παρανομία, λόγῳ τῆς διώξεως τῶν ἐπαναστατικῶν ὀργανώσεών του καὶ τῶν ἄλλων ἐξωκομματικῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων ὑπὸ διαφόρους τίτλους καὶ ἰδιότητας.

Περιττεύει νὰ τονίσω ὅτι κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ τὸ Κ.Κ.Ε. ἀφωπλίσθη κυριολεκτικῶς καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπὸ ἐργατικῆς καὶ ἀπὸ ἀστυνομικῆς τοιαύτης. Ὅλα τὰ σημαίνοντα στελέχη τοῦ Κ. Κόμματος ἀντελήφθησαν τὸ μάταιον καὶ ἀνήθικον τοῦ ἀγῶνος των καὶ ἢ παρητήθησαν αὐτοῦ ἢ ἀπεκήρυξαν τὰς ἀρχάς των καὶ ἐγένοντο καὶ πάλιν πιστοὶ καὶ φανατικοὶ μάλιστα ἐθνικοὶ πολῖτες.

Κλειδωνισμοὺς σοβαροὺς ὑπέστη τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1939-1940, ὁπόταν ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ὑπεγράφη τὸ Γερμανοσοβιετικὸ Σύμφωνο μὴ ἐπιθέσεως καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐπετέθη ἀνάνδρως ἡ Φασιστικὴ Ἰταλία κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Κ.Κ.Ε. τότε, μὲ ἐντολὴ τοῦ Ζαχαριάδη ἀπεδέχθη τὸν πόλεμο κατὰ τῶν Ἰταλῶν, ἀλλ' ὅταν οἱ Ἰταλοὶ κατεδιώχθησαν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ Στρατὸ καὶ μέσα στὸ Ἀλβανικὸ ἔδαφος, ὁ ἴδιος ὁ Ζαχαριάδης, ποὺ ἦταν κατάδικος, σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες τῆς Μόσχας, κατεδίκασε μὲ νέα ἐπιστολή του τὸν πόλεμο στὴν Ἀλβανία, χαρακτη-

ΤΑ 12 ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΥΛΩΝ

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΩΗΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ **ΑΛΑΙΝ ΑΠΟΥΩΡΝΤ**
Μετάφρ. ὑπὸ Σ.Α.Χ.–ΘΕΟΔΟΤΟΥ

ΙΒ'. ΠΛΑΣΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΣΑΡΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ
— ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΜΥΣΤΙΚΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Οἱ λαοὶ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης δὲν καταλαμβάνουν τὸν Ρῶσσον, δηλαδὴ τὴν Ρωσσίαν, τὴν Ρωσσικὴν Κυβέρνησιν. Καθ' ὅλο τὸ διάστημα ποὺ ἔμεινα εἰς τὴν Πρεσβείαν μας ἐν Πετρουπόλει, ἤμην ἁπλοῦς θεατής, μὴ γνωρίζων ἀπὸ τὴν πορείαν τῶν ὑποθέσεων παρὰ ἐκεῖνο, ποὺ οἱ ἐπίσημοι εὑηρεστοῦντο νὰ μοὶ κοινοποιήσουν. Ἐν τούτοις, δύναμαι νὰ καυχηθῶ ὅτι εἶδα πολὺ μακρότερον ἀπὸ ὅ,τι ἐφαντάσθησαν.

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Κράτους τούτου εἶναι δεσποτική, καὶ ὅτι ἡ ἀπόλυτος δύναμις ἔγκειται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Τσάρου. Ἀλλ' ἡ ἀληθὴς Ρωσσικὴ κυβέρνησις εἶναι μία μυστικὴ ὀργάνωσις, ἡ μυστηριώδης Τσίν, ἀποτελουμένη ἀπὸ ἐπισήμους, καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων ὁ Τσάρος εἶναι συχνὰ ἓν ἁπλοῦν παιγνίδι, ἀνίκανος νὰ κάμῃ σεβαστὴν τὴν θέλησίν του. Διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε πόσον ἡ θέσις ἑνὸς Τσάρου εἶναι δύσκολος, θὰ σᾶς εἴπω ὅτι πρὸ ἑξήντα ἐτῶν ὁ Μέγας Δοὺξ Κωνσταντῖνος ἠρνήθη νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον, ὁ ὁποῖος κατόπιν κατελήφθη ἀπὸ τὸν νεώτερον ἀδελφόν του, τὸν Αὐτοκράτορα Νικόλαον Α'.

Ἡ Τσὶν οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ ἀποδεικνύῃ τὴν κυριαρχίαν της εἰς τὰς μᾶλλον ἐπαισχύντους πράξεις. Δὲν ἦσαν οἱ Μηδενισταὶ ποὺ ἐδολοφόνουν τοὺς Τσάρους. Οἱ πλεῖστοι Τσάροι ἀπέθαναν μὲ βίαιον θάνατον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ὑπουργῶν των ἢ τῶν αὐλικῶν των.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ τηρήσετε καλῶς αὐτὴν τὴν λεπτομέρειαν, διὰ νὰ ἐννοήσετε καλλίτερον τὸ ἐπεισόδιον ποὺ θὰ διηγηθῶ.

Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ποὺ ἡ προσοχὴ τῆς Εὐρώπης ἐπεσύρθη ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλεξάνδρου Γ'. Ἐπειδὴ οὗτος ἐπῆλθεν εἰς ἓν τμῆμα ἀπομεμακρυσμένον τῶν Ρωσσικῶν χωρῶν, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Μαύρης Θαλάσσης, οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν ἐφημερίδων προσέτρεξαν ὡσὰν γύπες καὶ αἱ περιγραφαί των ἦσαν πλήρεις λεπτομερειῶν, ὡσανεὶ ὁ καθεὶς των εἶχε γίνει δεκτὸς εἰς τὸ προσκέφαλον τοῦ μονάρχου.

ρίζοντάς τον ἰμπεριαλιστικὸ καὶ συνέστησε ἐπιδίωξι εἰρήνης μὲ τοὺς Ἰταλοὺς τῇ μεσολαβήσει τῆς Ε.Σ.Σ.Δ.

Κατὰ τὴν κατοχή, καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπίθεσι τῶν Γερμανῶν κατὰ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., τὸ Κ.Κ.Ε. μὲ τὶς νέες ὀργανώσεις του τὸ Ε.Α.Μ., Ε.Λ.Α.Σ., Ε.Π.Ο.Ν., Ε.Τ.Α., Ε.Α. κλπ. παρέσυρε πρὸς τὸ μέρος του πολλοὺς ἐθνικόφρονας καὶ παρεσκεύασε τὴν ἐπαναστατικὴ κατάληψι τῆς ἀρχῆς, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι, μὲ τὸ κίνημα τοῦ Δεκεμβρίου 1944.

Μετὰ τὴν καταστολὴ τοῦ κινήματος καὶ παρὰ τὴν ἐφαρμογὴ μέτρων ἐπιεικείας, ὠργάνωσε καὶ πάλι ἀνταρσία μὲ τὴν μορφὴ τοῦ συμμοριακοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον τὸ κράτος ἀντιμετώπισε ἀποφασιστικά, ἀλλὰ μὲ θυσίες βαρύτατες οἱ ὁποῖες διέγραψαν τὸν νεώτερο Ἱστορικὸ κύκλο τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἀγωνιζομένης ὄχι μόνον γιὰ τὴ δική της ἀνεξαρτησία καὶ κοινωνικὴ ἐλευθερία, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν Ἐλευθερία ὅλων τῶν πραγματικῶν δημοκρατικῶν λαῶν καὶ ἀνθρώπων.

Ὡς ἐκ περισσοῦ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ γεγονότος τούτου εἶχεν ἐνισχυθῇ ἀπὸ τὰς ρωμαντικὰς συνθήκας τοῦ γάμου τοῦ σημερινοῦ Τσάρου Νικολάου Β'.

Ἦτο φυσικὸν ὅτι ὁ τύπος, πάντοτε ἕτοιμος ν' ἀφαρπασθῇ ὅταν ἐπρόκειτο περὶ γεγονότων ἀφορώντων βασιλεῖς, ἔκαμε περιγραφὰς φαντασιώδεις τῶν αἰφνιδίων προσκλήσεων ποὺ ἀπηυθύνθησαν εἰς τὴν Πριγκήπισσαν Ἀλίκην τῆς Ἔσσης, τοῦ βεβιασμένου καὶ θλιβεροῦ ταξειδίου της διὰ μέσου κατεψυγμένης χώρας, τοῦ γάμου της μὲ τὸν Τσάρεβιτς, τελεσθέντος εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν νεκρικὸν θάλαμον, καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Αὐτοκράτορος. Οὗτος παρηγορήθη ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν τοῦ υἱοῦ του καὶ ἀπὸ τὸ ὅτι εἶχεν ἐφοδιασθῇ μὲ ὅλας τὰς βοηθείας τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ὁ Γ'.

Ὀλίγον κατόπιν τῶν γεγονότων τούτων, ὁ νέος Τσάρος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Πετρούπολιν μὲ τὴν σύζυγόν του καὶ ἐνεκατεστάθη εἰς τὸ Χειμερινὸν Ἀνάκτορον. Ὅπως συνειθίζεται κατὰ τὴν ἀνάρρησιν νέου μονάρχου ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ρωσσίας, ὁ λαὸς ἀνέμενε νὰ ἴδῃ ἐφαρμοζομένας μερικὰς μεταρρυθμίσεις εἰς τὴν κυβέρνησιν. Τὸ προοδευτικὸν κόμμα ὡμίλει μὲ ἐμπιστοσύνην περὶ τοῦ ἡπίου καὶ πεφωτισμένου χαρακτῆρος τοῦ νέου Τσάρου καὶ εἴκαζε πολλὰ ἀπὸ τὸ ὅτι αὐτὸς εἶχεν ἐπιδείξει ἐλαχίστους ἐνθουσιασμοὺς ἀπὸ τὰ περιοριστικὰ μέτρα τὰ ληφθέντα ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ πατρός του. Ἀνόητοι! Ὡσανεὶ ἡ Τσὶν ἠμποροῦσε νὰ ἐξαφανισθῇ ἢ ἡ πολιτικὴ ν' ἀλλάξῃ διὰ τῆς ἀναρρήσεως νέας ἐστεμμένης κεφαλῆς!

Ἐν τούτοις ἡ δρᾶσις τῶν Μηδενιστῶν ἐχαλαρώθη καὶ ἡ Ρωσσία ἔζησεν ἐπί τινα καιρὸν ἥσυχα. Ἀλλ' ἡ ἡσυχία αὕτη διεταράχθη συντόμως ἀπὸ παράξενον φήμην, ποὺ ἐκυκλοφοροῦσεν ἀποκλειστικῶς μεταξὺ τῶν αὐλικῶν· τὸ Χειμερινὸν Ἀνάκτορον κατείχετο ἀπὸ ἓν φάντασμα!

Ἦτο βέβαιον ὅτι εἶδαν ἓν φάντασμα νὰ περιέρχεται τὰ μεσάνυκτα ἕνα ἀπὸ τοὺς διαδρόμους. Καὶ μερικοὶ ἐπέμεναν ὅτι τὸ φάντασμα αὐτὸ ἦτο τοῦ μακαρίτου Τσάρου.

Ὅπως εἶναι εὐνόητον, ἡ εἴδησις αὕτη δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῆς Μυστικῆς Ἀστυνομίας. Τὸ ἀποτέλεσμα ἐγνώσθη ἀμέσως. Μόλις διεδόθη ἡ φήμη, καὶ οἱ πολῖται προειδοποιήθησαν, ὅτι ὁποιοσδήποτε θὰ ἔκαμνε τὸν ἐλάχιστον ὑπαινιγμὸν θὰ συνελαμβάνετο ἀμέσως καὶ θὰ ἐξωρίζετο εἰς τὴν Σιβηρίαν.

Ἡ θαυμασία δύναμις τῆς Ἀστυνομίας ποτὲ ἄλλοτε δὲν παρήγαγε καλλιτέραν πραγματοποίησιν. Ἡ φήμη ἔσβυσε ταχύτατα, ὅπως καὶ εἶχε διαδοθῇ. Δὲν διεισέδυσεν εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ δὲν ἔφθασεν εἰς τὰ ὦτα κανενὸς ξένου δημοσιογράφου. Εἰς τὰς ρωσσικὰς ἐφημερίδας ἡ εἴδησις αὐτὴ δὲν ἔγινε δεκτή, ἕνεκα τῆς αὐστηρᾶς λογοκρισίας. Ἕνεκα τούτου οἱ λοιποὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης δὲν ἤκουσαν ποτὲ τὸ ἐλάχιστον περὶ τούτου, καὶ ἴσως εἶμαι ὁ μόνος νὰ τὸ γνωρίζω. Ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Γαλλίας ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ εἰσδύσω εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο μέχρι τοῦ βάθους, καὶ αἱ περιστάσεις μὲ ἐπέτρεψαν νὰ τὸ κάμω.

— «Ἦσθε τότε εἰς τὴν Πετρούπολιν ;» ἠρώτησα.

— «Δὲν σᾶς τὸ εἶπα ; Δὲν ἤμην ἐκεῖ ὅπως ἐκπληρώσω ἀποστολὴν πολιτικήν. » Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μὲ εἶχεν ἐπιφορτίσει νὰ παρουσιάσω τὰ συγχα- » ρητήριά του εἰς τὸν Νικόλαον Β', καὶ εἶχα παρατείνει τὴν διαμονήν μου ἐν Πετρου- » πόλει τῇ αἰτήσει φίλων, ποὺ εἶχα γνωρίσει κατὰ τὴν προηγουμένην ἀποστολήν μου » ἐν Ρωσσίᾳ. Ἐπανεῖδα σὺν ἄλλοις τὴν Πριγκήπισσαν Νεστικώφ, τῆς ὁποίας ὁ » υἱός, Πρίγκηψ Βόρις Νεστικώφ, ἦτο αὐτοκρατορικὸς ἀκόλουθος ἐν ὑπηρεσίᾳ εἰς » τὸ Χειμερινὸν Ἀνάκτορον. Ἐδειπνοῦσα παρ' αὐτῇ, εἰς τὸ Νεύσκη Προσπέκτ, » τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν διαδοθεῖσαν ἐμφάνισιν τοῦ φαντάσματος. Μετὰ τὸ δεῖπνον, » θὰ μετεβαίναμεν εἰς τὸν Ἀνακτορικὸν Χορόν, ὁπότε διεκόπημεν ἀπὸ τὴν ἄφιξιν » τοῦ νεαροῦ Βόριδος, φέροντος τὴν ἐπιβλητικὴν στολὴν τοῦ ἀξιώματός του. Εἰσώρ- » μησεν εἰς τὸ δωμάτιον, κάπως ἀποτομώτερον ἀπὸ τὸ ὅ,τι ἔπρεπεν, ἀλλ' ἡ ταραχή » του ἐδικαίωσε τὴν διαγωγήν του».

— «Μητέρα, ἀνέκραξεν, ἠκούσατε νὰ ὁμιλοῦν διὰ τὸ συμβὰν αὐτῆς τῆς νυ- » κτός ;».

Ἡ Πριγκήπισσα, πλήρης ἀξιοπρεπείας, ἐπέσυρε τὴν προσοχήν του ἐπὶ τῆς παρουσίας μου.

— «Βόρις! εἶπεν ἐπιπληκτικῶς. Ἐλησμόνησες νὰ ὑποβάλῃς τὰ σέβη σου εἰς » τὸν Βαρῶνον».

Ὁ νεαρὸς Πρίγκηψ ἐκοκκίνησε καὶ ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ συγγνώμην μὲ τὴν ἰδιάζουσαν χάριν ποὺ ἐδιδάχθη ἀπὸ τοὺς γονεῖς του.

— «Μὴ προσθέσετε περισσότερα, τῷ εἶπα, εἶναι εὔκολον νὰ ἴδῃ τις ὅτι ἔχετε » σπουδαίαν ἀνακοίνωσιν νὰ κάμετε εἰς τὴν μητέρα σας. Ἡ κυρία θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ » ν' ἀποσυρθῶ ;».

Ἀλλ' ἀμφότεροι, μήτηρ καὶ υἱός, ἀντεστάθησαν εἰς τὴν ἀναχώρησίν μου καὶ ἐδήλωσαν ὅτι δὲν ὑπῆρχε μυστικόν, ποὺ δὲν ἠμποροῦσε νὰ μοὶ ἀποκαλυφθῇ. Τότε ὁ νεαρὸς φίλος μου παρέσχεν ἐξηγήσεις τῆς ἀτόπου εἰσόδου του. Μᾶς ἐξέπληξεν, ὅταν μᾶς εἶπεν ὅτι ἦτο ὁ αὐτουργὸς τῆς ἀπαισίας φήμης, ποὺ εἶχε διατρέξει τὴν Πετρούπολιν. Ἐπιθυμῶν νὰ συντομεύσω τὴν διήγησίν μου θὰ σᾶς τὴν περιγράψω ἐν συνόψει.

Μάθετε ὅτι τὸ Χειμερινὸν Ἀνάκτορον εἶναι μία ἀπὸ τὰς μᾶλλον κολοσσιαίας οἰκοδομὰς τοῦ κόσμου. Ὁλόκληρα διαμερίσματα μένουν ἀκατοίκητα, ἀλλὰ διὰ νὰ προλάβουν τὰς ἀποπείρας τῶν Μηδενιστῶν, καὶ τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα τμήματα τοῦ Ἀνακτόρου φυλάττονται. Εἰς τὰ Αὐτοκρατορικὰ διαμερίσματα ἡ ἐπίβλεψις ἐκτελεῖται ἀπὸ φρουροὺς ἐκλεγομένους ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Αὐτοκρατορικῆς Φρουρᾶς. Τὰ γειτονικὰ δωμάτια ἐπιβλέπονται ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν ἀκολούθων, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκεν ὁ Βόρις. Τὸ αὐτοκρατορικὸν διαμέρισμα, περιλαμβάνον ὀκτὼ κύρια δωμάτια, διασχίζεται καθ' ὅλον του τὸ μῆκος ἀπὸ ἕνα διάδρομον, ποὺ καταλήγει ἀπὸ τὸ ἓν μέρος του εἰς τὴν μεγάλην κλίμακα ἔνθα, ἡμέραν καὶ νύκτα, στέκονται δύο ἀκόλουθοι. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ὁ διάδρομος καταλήγει εἰς θύραν, ἡ ὁποία διαρκῶς εἶναι κλειδωμένη. Ἐκεῖθεν τῆς θύρας αὐτῆς ὑπάρχει ἐξώστης παρημελημένος, κατὰ μῆκος μεγάλου κήπου, καὶ ὅστις ὁδηγεῖ εἰς σειρὰν δωματίων ἐγκαταλελειμμένων ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Ἐν τούτοις, συμφώνως πρὸς τὴν τηρουμένην τάξιν, ἕνας ἀκόλουθος ὤφειλε νὰ μένῃ εἰς αὐτὸν τὸν ἐξώστην, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πλησίασιν πρὸς τὴν κλειστὴν θύραν. Ἐκεῖ λοιπὸν ὁ νεαρὸς Πρίγκηψ ἦτο φρουρὸς τὴν παρελθοῦσαν νύκτα. Ἐννοεῖτε ὅτι οὐδόλως ἦτο εὐχάριστον νὰ εἶναί τις φρουρός, τὴν νύκτα, εἰς αὐτὸν τὸν ἐξώστην, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἀκόλουθοι ἔμεναν ἐκεῖ μόνον τρεῖς ὥρας ἐπὶ τῶν εἰκοσιτεσσάρων. Ἀφ' ἑτέρου, ἓν μικρὸν δωμάτιον καταλλήλως ἐπιπλωμένον καὶ βλέπον πρὸς τὸν ἐξώστην ἦτο τεθειμένον εἰς διάθεσίν των. Παρ' ὅλα ταῦτα ἀπεστρέφοντο αὐτὴν τὴν ἀγγαρείαν, οὕτως ὥστε ὁ νέος Τσάρος, ὅταν ἔλαβε κατοχὴν τοῦ Χειμερινοῦ

Ἀνακτόρου, ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ φρουρὰ τοῦ ἐξώστου διακοπῇ μεταξὺ μεσονυκτίου καὶ τῶν ἓξ τῆς πρωΐας.

Ἐκείνην τὴν νύκτα ὁ Βόρις εἶχε μεταβῆ εἰς τὸν ἐξώστην εἰς τὰς ἐννέα τὸ βράδυ, διὰ νὰ μεταλλάξῃ τὸν σύντροφόν του. Ὤφειλε νὰ μένῃ ἕως τὰ μεσάνυχτα καὶ κατόπιν ἠμποροῦσε ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὰ ἰδιαίτερα διαμερίσματά του. Ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς ὥρας τῆς ἀπαλλαγῆς, περιεπατοῦσεν εἰς τὸν ἐξώστην, ἀναμένων ἀνυπομόνως τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως. Διηυθύνθη πρὸς τὸ παράθυρον διὰ νὰ ρίψῃ ἓν βλέμμα πρὸς τὸν κῆπον. Ἦτο πανσέληνος καὶ διέκρινε καθαρὰ τὰ δένδρα καὶ τὰ φυτά. Τὸ βλέμμα του περιεπλανᾶτο νωχελῶς, ὁπότε ἡ προσοχή του ἐπεσύρθη ἀπὸ κάτι ποὺ θὰ ἐφόβιζε πάντα ὅστις γνωρίζει βαθέως τὴν Αὐλὴν τῆς Ρωσσίας: Ἕνας ἄνθρωπος, περιτυλιγμένος εἰς κάλυμμα, ἐπεριπάτει εἰς τὰς δενδροστοιχίας καὶ διηυθύνετο πρὸς τὸ μέρος τὸ μᾶλλον πλησιάζον τὸ Ἀνάκτορον. Ὁ ἀκόλουθος ἐπίστευσεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μέλους τῆς μυστικῆς ἑταιρίας, τῆς ὁποίας αἱ θρασεῖαι σκευωρίαι ἀποτελοῦν διηνεκῆ ἀπειλὴν διὰ τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον. Ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἐπέβλεπεν ἕνα ἀπεσταλμένον μηδενιστὴν ἐφαίνετο ἐπιβεβαιουμένη ὅταν εἶδεν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον νὰ πλησιάζῃ ὑπούλως πρὸς αὐτὴν τὴν θύραν τοῦ Ἀνακτόρου, ποὺ δὲν ἐχρησιμοποιοῦσαν ποτὲ καὶ ποὺ ἐφαίνετο καταδεδικασμένη. Ἐν τούτοις ἡ θύρα αὐτὴ ἐνέδωκεν ὑπὸ τὴν ὤθησιν τοῦ μυστηριώδους τούτου ἐπισκέπτου. Ζωηρῶς ἀνησυχήσας ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ἔβλεπεν, ὁ Βόρις ἐσταμάτησε διὰ νὰ σκεφθῇ περὶ τοῦ πρακτέου. Ἡ ὥρα τῆς ἐπολυτρώσεως ἐσήμανεν ἀλλὰ δὲν τὴν ἤκουσεν, ἀπερροφημένος ἀπὸ τὴν ἰδέαν νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τοῦ παρεισάκτου αὐτοῦ».

— «Ἁπλῶς θὰ ἔδιδα τὸ σύνθημα τοῦ κινδύνου», παρετήρησα.

Ἡ Ἐξοχότης του μὲ παρετήρησε μὲ οἶκτον.

— «Φίλε μου, βλέπω ὅτι δὲν γνωρίζετε τὴν Ρωσσίαν. Τὸ νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα » τοῦ κινδύνου ποὺ λέγετε, θὰ καθίστα τὸν Πρίγκηπα ἐπικινδύνως ἐκτεθειμένον. » Τὸ πρῶτον πρόσωπον, ποὺ θὰ ἐπλησίαζεν ἠμποροῦσε νὰ ἦτο ἕνας μηδενιστής, » ποὺ θὰ τὸν ἀντήμειβε μὲ μαχαιριές. Ὅλη ἡ αὐλὴ εἶναι διεφθαρμένη. Ἐὰν δὲ πά» λιν ὁ Βόρις ἐπετύγχανε νὰ συλλάβῃ τὸ πρόσωπον τοῦ ὁποίου αἱ κινήσεις εἶχαν ἐπι» σύρει τὴν προσοχήν του, ἠμπορεῖ νὰ ἦτο στρατηγὸς τις ἢ αὐλικός, ὅστις, ἀφοῦ » θὰ ἐδικαιολόγει τὴν διαγωγήν του, θὰ κατεχρᾶτο τῆς ἐπιρροῆς του, διὰ νὰ ἐξαπο» στείλῃ τὸν νεαρὸν φίλον μου εἰς τὴν Τιφλίδα ἢ εἰς τὴν Τοβόλσκην. Πιστεύσατέ με, » εἰς τὴν Ρωσσίαν εἶναι ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνον νὰ ἦναί τις συνωμότης παρὰ νὰ ἦναι » θαλαμηπόλος ἢ αὐλικὸς πολὺ ζηλωτής. Θὰ τὸ ἐννοήσετε ὅταν ἀκούσετε τὴν διή» γησίν μου».

Ἐνόσῳ ὁ Πρίγκηψ ἐδίσταζεν ἀκόμη, ἤκουσεν αἴφνης ἀσυνήθη θόρυβον ἐρχόμενον ἀπὸ τὸ ἄκρον τοῦ ἐξώστου. Ὁ θόρυβος αὐτὸς ὡμοίαζε πρὸς ἐκεῖνον, ποὺ κάμνει μία θύρα, ὅταν στρέφῃ ἐπὶ τῶν στροφέων της. Αὐτοστιγμεί, ὁ Βόρις ἠννόησεν ἢ ἐνόμισεν ὅτι ἠννόησε τὴν κατάστασιν. Τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον εἶχε φθάσει εἰς τὰ ἀκατοίκητα διαμερίσματα μέσῳ μυστικῆς κλίμακος, καὶ ἔμελλε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἐξώστην διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον του ἀναμφιβόλως διὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διαδρόμου.

Δὲν ἀπέμενε στιγμὴ ἀπωλείας. Χωρὶς ὅπλα, ὁ Βόρις ἐνθυμήθη εὐτυχῶς ὅτι εἰς τὸ μικρὸν δωμάτιον τὸ προωρισμένον διὰ τοὺς ἀκολούθους καὶ περὶ τοῦ ὁποίου σᾶς ὡμίλησα, ὑπῆρχον δύο πιστόλια γεμᾶτα καὶ ἓν σπαθί. Ἔσπευσε πρὸς τὸ δωμάτιον τοῦτο, ἐπῆρε τὸ σπαθὶ καὶ τὸ ἓν πιστόλιον καὶ ἡτοιμάζετο νὰ παρακολουθήσῃ τὸν παρείσακτον, ὁπότε, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ κατώφλιον ἐσταμάτησε—μὲ τὰ πόδια καρφωμένα εἰς τὸ πάτωμα—ἀπὸ τὴν θέαν μορφῆς ποὺ ἐπερνοῦσεν ἀργὰ καὶ ἀθορύβως διὰ τοῦ διαδρόμου.

Φαντάσθηκε ἓν πρόσωπον ὑψηλόν, φέρον χιτῶνα μακρόν, μὲ τὴν κεφαλὴν

καλυμμένην ἀπὸ κουκούλαν, ἀπὸ τὰς πτυχὰς τῆς ὁποίας ἀνέδυαν, ὠχρὰ καὶ πελιδνά, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀποθανόντος μονάρχου, Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ΄ !

Ἐπέρασεν ἓν λεπτόν. Ἀφοῦ κατενίκησε τὸν πρῶτον τρόμον, ὁ τρομαγμένος ἀκόλουθος ἐρριψοκινδύνευσε μέχρι τῆς θύρας τοῦ δωματίου καὶ διηρεύνησε τὸν ἐξώστην. Τὸ φάντασμα εἶχεν ἐξαφανισθῆ τόσον ταχέως καὶ τόσον μυστηριωδῶς, ὅπως εἶχεν ἔλθει.

«Δὲν ὑπῆρχαν ἄλλα δωμάτια ἀπὸ τὰ ὁποῖα νὰ εἶχε περάσει ; ἠρώτησα, μὴ » θέλων νὰ φανῶ πολὺ εὔπιστος».

Δὲν ὑπῆρχαν. Ἡ μόνη θύρα αὐτοῦ τοῦ τμήματος τοῦ ἐξώστου ἦτο ἐκείνη » ποὺ ὡδήγει εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν διάδρομον καὶ ποὺ σᾶς περιέγραψα».

«Ἐστὲ βέβαιος ὅτι ἔθεσα εἰς ἐμαυτὸν τὸ αὐτὸ ἐρώτημα ὅταν ὁ νεαρὸς φίλος » μου μοὶ διηγήθη αὐτὴν τὴν ἱστορίαν. Ἡ στάσις του μοὶ ἀπεδείκνυεν ὅτι δὲν ἐψεύ- » δετο καὶ ὅτι ἐπίστευεν ὁ ἴδιος ὅτι εἶχεν ἴδει τὸ φάντασμα ποὺ περιέγραψεν».

«Ὅπως γνωρίζετε, δὲν πιστεύω εἰς τὰ ὑπερφυσικά. Προσεπάθησα νὰ κλονίσω » τὰς δεισιδαίμονας ἰδέας τού νεαροῦ».

— «Αὐτὸ ποὺ εἴδατε εἶναι ἀποτέλεσμα αὐταπάτης, τῷ εἶπα».

Ἐκίνησε λυπηρῶς τὴν κεφαλήν.

— «Εἶμαι τόσον βέβαιος περὶ αὐτοῦ ποὺ εἶδα, ὥστε νομίζω ὅτι τὸν βλέπω » ἀκόμη καὶ τώρα, ἀπήντησεν. Ἡ μητέρα μου θὰ σᾶς εἴπῃ ὅτι δὲν ὑπόκειμαι εἰς » αὐταπάτας».

Ἡ Πριγκήπισσα ἐπεβεβαίωσεν αὐτὴν τὴν δήλωσιν μὲ μίαν κατάνευσιν.

— «Εἶμαι βεβαία, εἶπεν, ὅτι ὁ υἱός μου εἶδε κάτι, καίτοι μοὶ φαίνεται ὅτι » ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ πρόκειται περὶ προσώπου ζῶντος καὶ μιμουμένου » τὴν μορφὴν τοῦ Τσάρου. Τὸ ζήτημα εἶναι πρὸς ποῖον σκοπὸν ἔγινεν αὐτὴ ἡ μεταμ- » φίεσις καὶ εἰς αὐτὸ δὲν ἠμπορῶ ν' ἀπαντήσω. Τί λέγετε σεῖς, φίλε μου ;».

Ἐκίνησα τὴν κεφαλήν.

— «Φοβοῦμαι ὅτι αἱ πρῶται ὑπόνοιαι τοῦ Βόριδος εἶναι ἀκριβεῖς, ἀπήντησα, » καὶ ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἐπανέλαβαν τὰς καταχθονίους συνηθείας » των. Φαίνεται ὅτι ἀπέκτησαν τὴν κλεῖδα τῆς θύρας τοῦ κήπου καί, τὶς οἶδεν, ἴσως, » καὶ τὴν τῆς θύρας τῶν αὐτοκρατορικῶν διαμερισμάτων, αὐτῆς ποὺ διὰ πρώτην » φορὰν ἔμενε χωρὶς φύλακας. Βεβαίως δὲν εἶναι ἐξ ἁπλῆς συμπτώσεως, ποὺ τὸ » περίεργον αὐτὸ πρόσωπον παρουσιάσθη εἰς τὸν διάδρομον ἀμέσως μετὰ τὰ μεσά- » νυκτα, δηλ. κατὰ τὴν ὥραν ποὺ οἱ συνωμόται εἶχαν τὸ δίκαιον νὰ ὑποθέτουν ὅτι ὁ » ἀκόλουθος τῆς ὑπηρεσίας εἶχεν ἀφίσει τὴν ὑπηρεσίαν του».

Μήτηρ καὶ υἱὸς ἐφάνησαν ἀμφότεροι πλήρεις ἐντυπώσεως ἀπὸ αὐτὰς τὰς περι- πτώσεις. Ἀλλ' ὁ Βόρις οὐδόλως ἦτο διατεθειμένος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἰδέαν του περὶ τοῦ ὑπερφυσικοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ ποὺ εἶδε.

— «Καταλαμβάνω, εἶπεν, ὅτι εἶναι δύσκολον διὰ τὴν μητέρα μου καὶ διὰ σᾶς » νὰ συμμερισθῆτε τὴν γνώμην μου, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ παραδεχθῶ ὅτι ἕνας συνω- » μότης κατορθώνει νὰ μιμηθῇ τόσον τελείως τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου » Γ΄, τὸν ὁποῖον ἐγνώρισα τόσον καλά. Ἀφ' ἑτέρου, ἐὰν ἡ σκέψις σας εἶναι ὀρθὴ » καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ διαδρόμου, » πῶς ἐξηγεῖτε τὸ ὅτι κανεὶς δὲν ἀντελήφθη αὐτὴν τὴν εἴσοδόν του ;».

Ἦτο δύσκολον ν' ἀπαντήσω εἰς αὐτὴν τὴν ἀντίρρησιν, ἀλλ' ἠθέλησα νὰ προ- σπαθήσω νὰ δώσω εἰς αὐτὸ τό ἐπεισόδιον μίαν ἐξήγησιν εὔλογον.

«Εἶναι πιθανόν, εἶπα, ὅτι ἦτο ἁπλῶς μία πρώτη ἐπίσκεψις, προσέθεσα, μία » ἀναγνώρισις, διὰ ν' ἀνακαλύψῃ τὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους προτοῦ εἰσαγάγῃ τὴν μίαν » ἢ τὴν ἄλλην ἐκρηκτικὴν ὕλην, καὶ ὁ ἄθλιος ἐκρύφθη ἐπί τινας στιγμάς. Ἀναμ- » φιβόλως θὰ ἐπέστρεψε μετὰ τὴν ἀναχώρησίν σας.

(Συνεχίζεται)

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ **Γ. ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ** Ὑπαστ. Α'
Διεθνοῦς διαιτητοῦ ποδοσφαίρου

1.—Γενικά.
2.—Ὁ ἀθλητισμὸς παρ' ἀρχαίοις.
3.—Ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν.
4.—Ἡ γυμναστικὴ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.
5.—Ἀθλητικαὶ ἀστυνομικαὶ ὁμάδες.

«Νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ»

1. Γενικά.

Μία ἀπὸ τὰς εὐγενεστέρας ἐκδηλώσεις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἄσκησις καὶ ἐπίδοσίς του εἰς τὸν ἀθλητισμόν.

Ἡ γυμναστικὴ καὶ ὁ ἀθλητισμὸς ἔχουν ἀρίστην ἐπίδρασιν ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, δίδουν δὲ εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι ὑπερήφανος καὶ εὐχαριστημένος, διότι διὰ τῆς ἐκδηλώσεως καὶ ἀγάπης του πρὸς τὸν ἀθλητισμὸν παρέχεται εἰς τὸν ὀργανισμὸν αὐτοῦ ἡ δυνατότης πλήρους ὑγιεινῆς ἀναπτύξεως καὶ ρωμαλέας ἐμφανίσεως.

Ὡς εἶναι γνωστόν, τὸ ἀνθρώπινον σῶμα συνίσταται ἀπὸ πολλὰ μέλη καὶ ὄργανα, ἡ ἀκριβὴς δὲ καὶ καλὴ λειτουργία τούτων τυγχάνει ὅρος ἀπαραίτητος διὰ τὴν εὐζωΐαν καὶ μακροζωΐαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἄνθρωπος λοιπὸν κατανοήσας πλήρως τὴν σπουδαιότητα ταύτην, δὲν ἔπαυσεν ἐρευνῶν πρὸς ἐξεύρεσιν καταλλήλου τρόπου, διὰ τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ ὀργανισμοῦ του· καὶ ἡ συνεχὴς ἄσκησις καὶ ἐπίδοσις εἰς τὸν ἀθλητισμόν, ἀπέδειξεν ὅτι αὕτη ἦτο ἡ μόνη κατάλληλος διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Διότι διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς ὑφίσταται καθολικὴν ἐκγύμνασιν· τὰ ὀστᾶ ἀποκτοῦν ἀντοχὴν καὶ οἱ μῦς εὐλυγισίαν, ὁ ἐγκέφαλος γίνεται διαυγής, τὸ στῆθος εὐρύνεται, οἱ πνεύμονες συνηθίζουν ν' ἀντέχουν εἰς τὴν κούρασιν, διὰ τῆς προκαλουμένης δὲ ἐφιδρώσεως ἀποβάλλονται τὰ περιττὰ λίπη, καὶ ἅλατα τοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ ἡ καρδία τέλος συνηθίζει εἰς τὸν ἀργὸν ἢ ταχὺν ρυθμὸν τῆς λειτουργίας της.

2. Ὁ ἀθλητισμὸς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκει πόσον μεγάλην σημασίαν ἀπέδιδον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ σώματός των, καὶ πόσον εἶχον ἀγαπήσει τὸν ἀθλητισμὸν καὶ τὴν γυμναστικήν, ὥστε νὰ τὸν θεωροῦν ὡς τὴν ἀπαραίτητον ἀλλὰ καὶ τὴν καλλιτέραν ἀπασχόλησίν των.

Ἡ μακροζωΐα, ἡ ἁρμονία τῆς σωματικῆς των διαπλάσεως, τὸ ρωμαλέον παράστημα καὶ ἡ διαύγεια τοῦ πνεύματος, ἦσαν τὰ κύρια γνωρίσματα τῆς ἀγάπης τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων πρὸς τὸν ἀθλητισμόν.

Οἱ Σπαρτιᾶται θεωρούμενοι ὑπὸ πάντων ὡς οἱ ἀριστεῖς τῆς πολεμικῆς τέχνης, ὤφειλον ἐν πολλοῖς τὴν φήμην των ταύτην εἰς τὴν συνεχῆ καὶ ἐντατικὴν ἐπίδοσίν των εἰς τὴν γυμναστικήν, προέχουσα δ' ἀσχολία τοῦ καθ' ἡμέραν βίου των ἦτο ὁ ἀθλητισμός

Ἀλλὰ καὶ πολλαὶ ἄλλαι πόλεις τῆς ἀρχαιότητος εἶχον διὰ νόμων καθιερώσει τὴν σωματικὴν ἄσκησιν ὑποχρεωτικὴν διὰ τοὺς παῖδας, τοὺς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ὑπερήλικας εἰσέτι.

Τακτικῶς ἐλάμβανον χώραν ἀθλητικοὶ ἀγῶνες καὶ οἱ νικηταὶ ἐτύγχανον ἐξαιρετικῶν τιμῶν καὶ προνομίων.

Ἔχομεν πλεῖστα ὅσα παραδείγματα νικητῶν ἀθλητῶν, οἵτινες ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πατρίδα των μετὰ τὴν τέλεσιν ἀθλητικῶν ἀγώνων εἰς Ὀλυμπίαν (Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες) ἐτύγχανον μεγαλοπρεπῶν ὑποδοχῶν καὶ ἐκδηλώσεων ἀγάπης καὶ θαυμασμοῦ ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας των, τιμῶν δὲ καὶ διακρίσεων ἀπὸ τὰς γενετείρας πόλεις των· μέχρι δὲ καὶ σήμερον ἀκόμη ὀνόματα ὡρισμένων νικητῶν τῶν ἀγώνων τῆς Ὀλυμπίας ἐξακολουθοῦν νὰ κατέχουν τιμητικὴν καὶ διακριτικὴν θέσιν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ μήπως καὶ τὰ θαυμαστὰ ἔργα τέχνης καὶ τὰ πνευματικὰ ἀριστουργήματα αὐτῶν δὲν ὀφείλονται εἰς τὴν διὰ τῆς γυμναστικῆς ἀσκήσεως προετοιμασίαν τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοός αὐτῶν ;

Ἡ ἱστορία ἄλλωστε μᾶς διδάσκει ὅτι, ἄλλοι λαοὶ σύγχρονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὑστέρησαν καταπληκτικῶς τούτων εἰς ὑψηλὰς ἐκδηλώσεις πνεύματος, τεχνῶν καὶ Ἐθνικοῦ μεγαλείου, ἐπειδὴ καὶ μόνον εἶχον συνηθίσει νὰ ζῶσι βίον ἥσυχον καὶ μαλθακὸν (Πέρσαι, Σκύθαι. Ἀσιᾶται). Οἱ αἰῶνες παρήρχοντο καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸν ἀθλητισμὸν ἔδιδε καλὰ καὶ εὐχάριστα ἀποτελέσματα διὰ τὴν πρόοδον καὶ καλλιτέρευσιν τῆς ζωῆς των.

Κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους βλέπομεν τὸν Βασιλέα τῶν Μακεδόνων Ἀλέξανδρον, ὅστις δικαίως ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τῆς Ἱστορίας Μέγας, ἐπὶ κεφαλῆς μικρᾶς ἀριθμητικῶς δυνάμεως στρατιωτῶν νὰ ἐκκινᾷ καὶ νὰ ὑποτάσσῃ ὅλον τὸν τότε γνωστὸν κόσμον, καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ στρατὸς αὐτοῦ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἑτοιμοπολέμους καὶ ἀρτίως γυμνασμένους στρατιώτας.

3. Ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν.

Εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνίαν, ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐπιδίδεσθαι εἰς τὸν ἀθλητισμὸν καὶ τὴν γυμναστικὴν ἐμφανίζεται ἐπιτακτικωτέρα, διότι ὁ ἄνθρωπος λόγῳ τῶν ἐμφανιζομένων βιοτικῶν καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀναγκῶν, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τοῦ αἰσθήματος τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως, ἀναγκάζεται νὰ ζῇ καὶ νὰ διαμένῃ ἐντὸς πυκνοκατῳκημένων πόλεων, πρὸς βλάβην τῆς καλῆς καὶ ὑγιοῦς σωματικῆς του καταστάσεως.

Ὁ μολυσμένος ἀήρ, ὃν ὑποχρεοῦται ν' ἀναπνέῃ καθημερινῶς, οἱ κακοὶ ὅροι διαμονῆς καὶ διατροφῆς εἶναι τὰ κύρια σημεῖα, ἅτινα προκαλοῦν πολλὰς ἀνωμαλίας εἰς τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ ὀργανισμοῦ του.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐντατικὴ καὶ κοπιώδης κίνησις τοῦ σώματος καὶ ἡ πνευματικὴ ὑπερέντασις εἰς ἃς ὑποχρεοῦται ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμός, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου του, τὸν ἀναγκάζουν νὰ καταβάλλῃ προσπαθείας καὶ νὰ ἐνεργῇ σωματικὴν ἐργασίαν, πέραν τῆς ὑπὸ τῆς φύσεως προβλεπομένης.

Διὰ νὰ δυνηθῇ λοιπὸν ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐξέλθῃ νικητὴς εἰς τὸν δύσκολον καὶ τραχύτατον αὐτὸν ἀγῶνα, δέον ὅπως εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ κατάλληλα ὅπλα ἱκανὰ πρὸς ἄμυναν καὶ ἐπίθεσιν καὶ τὰ εἰδικὰ αὐτὰ ὅπλα τὰ εὑρίσκει τις μόνον εἰς τὰ παραγωγικὰ ἐργοστάσια τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς γυμναστικῆς.

4. Ἡ γυμναστικὴ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.

Ἡ ἐπίδοσις εἰς τὸν ἀθλητισμὸν καὶ ἡ συνεχὴς ἄσκησις τοῦ σώματος, ἐμφανίζεται ἔτι ἀναγκαία καὶ ἐπιτακτικωτέρα διὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, λόγῳ

ἀκριβῶς τῆς φύσεως τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς ἀποστολῆς των, διότι ἡ ὑπ' αὐτῶν ἐκτελουμένη ὑπηρεσία προϋποθέτει ἀρτίαν σωματικὴν διάπλασιν ἑτοίμην ν' ἀντιμετωπίσῃ τοὺς ἑκάστοτε ἐμφανιζομένους κινδύνους.

Γυμνασμένον λοιπὸν σῶμα καὶ νοῦς ὑγιής, εἶναι τὰ κύρια γνωρίσματα καὶ προσόντα, ἅτινα δέον νὰ διακρίνουν τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους. Διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν ὅμως ταῦτα, πρέπει πρῶτον νὰ κατανοήσωσιν οὗτοι τὴν σπουδαιότητα καὶ ὠφελιμότητα τῆς γυμναστικῆς συντελούσης εἰς τὴν καλὴν ὑπηρεσιακὴν ἀπόδοσιν, καὶ τὴν διαφύλαξιν αὐτῆς ταύτης τῆς σωματικῆς των ἀκεραιότητος, νὰ φροντίσωσι δὲ ὅπως ἡ ἄσκησις τοῦ σώματός των ἀποβῇ καθημερινῶς εὐχάριστος καὶ προσφιλὴς ἀσχολία των.

Ἡ γυμναστικὴ ἄσκησις δὲν προϋποθέτει εἰδικὰς γνώσεις ἀθλητισμοῦ, οὔτε εἰδικὰ γυμναστήρια ἢ ἄλλους ἀθλητικοὺς χώρους· ὀλίγη καλὴ διάθεσις κάθε πρωΐ, ἐντὸς τοῦ θαλάμου, ἢ τοῦ δωματίου μας, μερικαὶ γυμναστικαὶ ἀσκήσεις καὶ ἡ ὀφειλὴ ἔναντι τοῦ ὀργανισμοῦ μας θεωρεῖται ἐξοφληθεῖσα. Ἀλλὰ καὶ ἡ φοίτησις ἐν τοῖς γυμναστηρίοις θέλει ὠφελήσει τὰ μέγιστα τοὺς Ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, δεδομένου ὅτι εἰς οὐδεμίαν δαπάνην ἢ ἄλλην ἐπιβάρυνσιν θέλουσι ὑποβληθῇ, διότι τ' ἀπαραίτητα ἀθλητικὰ εἴδη ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεως χορηγοῦνται δωρεὰν ὑπὸ τῶν γυμναστηρίων, πεπειραμένοι δὲ καὶ εἰδικοὶ γυμνασταὶ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν, ἵνα διδάξωσι καὶ κατατοπίσωσιν αὐτούς, ἐφ' ὅλων γενικῶς τῶν μυστικῶν τοῦ Ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς γυμναστικῆς.

Μέσα εἰς τὰ γυμναστήρια αὐτὰ θὰ δυνηθῶσιν οὗτοι εὐκόλως νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ ἄθλημα τῆς ἀρεσκείας των, ὄχι βεβαίως διὰ νὰ γίνουν πρωταθληταί, διότι πρὸς τοῦτο χρειάζονται εἰδικὰ σωματικὰ προσόντα, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐμφανισθοῦν ὡς τέλειοι ἀθληταί.

Ἐν τῇ καθημερινῇ δ' ἀναπτύξει τῆς εὐγενοῦς ἀθλητικῆς ἁμίλλης μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν συναθλουμένων των, θέλουσιν ἀντλήσει διδάγματα καὶ ἀθλητικὴν πεῖραν μεγίστης ἀξίας.

Εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολήν, εἰς τὸ φυτώριον αὐτὸ τῶν νέων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἀρχίζει, ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῶν ἐν αὐτῇ φοιτώντων, νὰ καλλιεργῆται ἐντατικῶς ἡ ἄσκησις τοῦ σώματος. Ἡ Διοίκησίς της καταννοοῦσα πλήρως τὴν μεγίστην σπουδαιότητα τῆς γυμναστικῆς, ἔχει καταρτίσει πλῆρες καὶ ἐπιμελημένον πρόγραμμα γυμναστικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Ὑπαστυνόμων, Ἀρχιφυλάκων καὶ Δοκ. ἀστυφυλάκων, ἐλέγχει μετὰ σχολαστικότητος τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τήρησιν αὐτοῦ· ἔχει δὲ εἰς τὴν διάθεσίν της ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀρίστων γυμναστῶν καὶ ἐκπαιδευτῶν, ὡς καὶ τὰ ἀπαραίτητα γυμναστικὰ ὄργανα.

Μετ' εὐχαριστήσεως δέ, ἀλλὰ καὶ ὑπερηφανείας συγχρόνως παρατηρεῖ τις καθ' ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας ἕνα ἀθλητικὸν πράγματι ὀργασμὸν εἰς τὸ προαύλιον τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς, ἡ χαρὰ δὲ καὶ τὰ γέλια τῶν μαθητῶν, μαρτυροῦν τὴν εὐχαρίστησιν καὶ ἀγάπην αὐτῶν πρὸς τὸν ἀθλητισμόν.

Αἱ γυμναστικαὶ αὗται ἀσκήσεις ἐν τῇ Ἀστυνομικῇ Σχολῇ πλαισιώνονται διὰ καταλλήλων διδαχῶν ὑπὸ πεπειραμένων καθηγητῶν, τῶν μυστικῶν τῆς Ἰαπωνικῆς Πάλης καὶ τῆς Πυγμαχίας. Τὸ πρῶτον μάθημα διδάσκει ὁ πρωταθλητὴς Ἑλλάδος καὶ Βαλκανιονίκης εἰς τὴν Ἑλληνορωμαϊκὴν πάλην κ. Ἀθανάσιος Καπαφλῆς, τὸ δὲ δεύτερον ὁ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν πρωταθλητὴς Ἑλλάδος εἰς τὴν πυγμαχίαν ἀρχιφύλαξ Μαυρέας Κων–νος.

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ἡ ὑπηρεσία ἡμῶν, φροντίζει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ ἐμφυσήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν γυμναστικὴν εἰς τοὺς μέλλοντας ἀντιπροσώπους αὐτῆς.

5. Ἀθλητικαὶ ἀστυνομικαὶ ὁμάδες.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἡγεσία τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, κατανοοῦσα πλήρως τὴν ἀνάγκην καὶ χρησιμότητα διὰ τοὺς ὑπ' αὐτὴν ὑπαλλήλους, τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως, ἔχει συστήσει εἰδικὴν ὑπηρεσίαν Σωματικῆς Ἀγωγῆς παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ Ἀστυνομίας Πόλεων, καὶ ἔχει προβῆ εἰς τὴν συγκρότησιν πλήρων ὁμάδων ποδοσφαίρου, κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ, πυγμαχίας, μπάσκετ, βόλεϋ καὶ Ἑλληνορωμαϊκῆς πάλης.

Διὰ τὴν εὐχερῆ δὲ προπόνησιν καὶ τεχνικὸν καταρτισμὸν τῶν ἀστυφυλάκων ἀθλητῶν, ἔχει ληφθῆ πρόνοια, ὥστε ἅπαντες οὗτοι νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὸ Μηχανοκίνητον Τμῆμα Ἀθηνῶν.

Ἤδη, τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, παρατάσσει εἰς τὸ ἀθλητικὸν προσκήνιον τῆς Ἑλλάδος, ἀθλητὰς ἀστυφύλακας μεγάλης ἀθλητικῆς κλάσεως καὶ μὲ Διεθνῆ ἀκόμη ἀθλητικὴν προβολήν.

Εἰς τὸν κλασσικὸν ἀθλητισμὸν ἡ Ἀστυνομία ἔχει νὰ παρουσιάσῃ τὸν Διεθνοῦς κύρους καὶ ἐμφανίσεως ἀστυφύλακα Σίλλην Βασίλειον μὲ τὸ ἄριστον Διεθνὲς ρεκὸρ τῶν 48'6'' εἰς τὸν δρόμον 400 μέτρων, ὡς ἐπίσης καὶ τὸν Πρωταθλητὴν Ἑλλάδος εἰς τὸν ἀκοντισμὸν Παπαγεωργίου μὲ ρεκὸρ 60 μέτρων, τὸν ἐξαιρετικὸν δρομέα 400 μέτρων Κόρμαλην, τὸν ἐπίσης Πρωταθλητὴν Ἑλλάδος εἰς τὸ τριπλοῦν Κουμουνδοῦρον, ὡς ἐπίσης καὶ τοὺς Τρουλινόν, Γυφτάκην, Πολίτην, Σύριον καὶ πολλοὺς ἄλλους ἀρίστους ἀθλητάς. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ προσφιλὲς καταστὰν ἐν Ἑλλάδι ἄθλημα τοῦ ποδοσφαίρου, ἡ ἀστυνομία ἔχει νὰ ἐμφανίσῃ μὲ ὑπερηφάνειαν ὁμάδα ἀρίστην καὶ ἔχουσαν εἰς τὸ ἐνεργητικόν της πλείστας ὅσας νίκας ἐπὶ σωματείων Α' κατηγορίας τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν· ἤδη δ' αὕτη, εὑρίσκεται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς βαθμολογίας τοῦ Στρατιωτικοῦ ποδοσφαιρικοῦ Πρωταθλήματος Ἑλλάδος.

Νομίζομεν ὑποχρέωσίν μας νὰ μνημονεύσωμεν καὶ εἰς τὸ ποδόσφαιρον τὰ ὀνόματα τῶν Διεθνῶν ἀστυφυλάκων ποδοσφαιριστῶν μας Πολύζου καὶ Ἀπέργη, ὡς καὶ τοὺς ἐπίσης ἀρίστους Ἰωσηφίδην, Τζανιδάκην, Χοντάσην, Δαλδάκην, Βουρλιωτάκην, Ζερβόν, Μπαλακτσίδην, Κουκλάκην, Βαμβακόπουλον, Παλτᾶν, Μπέλον, Πηνιώτην, Λαμπράκην κ.ἄ. Προπονητὴς ὁ ἀστυφ.Γυμναστὴς Κουνιάκης Δημ.

Ἐπίσης εἰς τὴν Πυγμαχίαν ἔχομεν τὴν πρωταθλήτριαν ὁμάδα ἐνόπλων Δυνάμεων μὲ τοὺς ἀρίστους πυγμάχους Σταμουλόπουλον, Κωνσταντόπουλον, Κουμεντάκον κ.ἄ. Προπονητὴς ὁ ἀρχιφύλαξ Μαυρέας Κων/νος.

Ἐξαιρετικὴν ἐπίσης ὁμάδα διαθέτομεν εἰς τὸ Μπάσκετ–Μπώλ. Προπονητὴς τῆς ὁμάδος ὁ κ. Παπαδήμας Κων/νος, ἀρχηγὸς δὲ καὶ Κὸτς αὐτῆς ὁ ἀστυφύλαξ γυμναστὴς Λαζαρίδης Ἰωάννης, μπασκετμπωλίσται δὲ οἱ ἀστυφύλακες Μπουρνέλος, Τζέκος, Κακαρούκας, Μπαρδῆς, Πανίτσας, Πολίτης, Ζαφείρης, Φόρτωμας, Λαμπράκης καὶ Παπαβασιλείου.

Διαθέτομεν ἐπίσης ὁμάδα βόλλεϋ–μπὼλ πολὺ ἰσχυρὰν ἀποτελουμένην ἀπὸ τοὺς ἀστυφύλακας Σταυρόπουλον, Κουμιανόν, Γιαννάκον, Κουμουνδοῦρον, Πολίτην, Τζέκον καὶ Λαμπράκην.

Αὐταὶ εἶναι αἱ ἀθλητικαὶ ὁμάδες τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἀποδόσεως ἑκάστης τῶν ὁποίων θέλομεν ἀσχοληθῆ ἐν καιρῷ.

Πάντως δυνάμεθα νὰ τονίσωμεν μεθ' ὑπερηφανείας ὅτι σήμερον τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μετέχει τῆς πρωτοπορείας πάσης ἀθλητικῆς ἐκδηλώσεως εἰς τὸν τόπον μας, δικαίως δὲ κατατάσσεται τοῦτο εἰς τὴν πρώτην σειρὰν μεταξὺ τῶν Στρατιωτικῶν Σωμάτων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Χώρας μας.

Αὐγουστιάτικη νύχτα...

— Μιὰ αὐγουστιάτικη νύχτα μ' ὁλόγιομο φεγγάρι, μιὰ συντροφιὰ ἀπὸ ἀνθρώπους εἶχε μαζευτεῖ στὰ σκαλοπάτια τῆς Ἁγια-Σοφιᾶς. Καὶ τότε φάνηκε ἕνας Ἄγγελος ποὺ στάλθηκε ἀπὸ τὸ Θεὸ στὴ γῆ γιὰ νὰ ρωτήσῃ τοὺς ἀνθρώπους ποιὸ ἦταν κατὰ τὴ γνώμη τους τὸ μεγαλύτερο ἀγαθὸ ποὺ τοὺς ἔδωσε. Ἕνας ἀπάντησε : «Ἡ γυναῖκα». Ἄλλος : «Ἡ θάλασσα». Ἄλλος : «Ὁ Ἥλιος ποὺ δίνει σφρῖγος καὶ ζωογονεῖ». Κι' ἄλλος : «Τὰ παιδιά μου». Ἕνας ἄλλος : «Ἡ γῆ ποὺ τὴν ἀγαποῦμε καὶ μᾶς ἀγαπάει». Στὸ τέλος, ἕνας ἀποσυρμένος ἀπὸ τὴ ματαιότητα τῶν ἐγκοσμίων, ἐραστὴς τῆς φύσεως, ἀσκητής, γύρισε τὰ μάτια του πρὸς τὸν Οὐρανὸ κι' ἀφοῦ συλλογίσθηκε λίγο μένοντας ἔτσι, ἐκστατικὸς σὰν νὰ προσευχόταν, ἀπάντησε μὲ βεβαιότητα : «Ἡ Αὐγουστιάτικη Νύχτα!» Βλέποντας ὅμως τοὺς ἄλλους νὰ τὸν κυττᾶνε αἰνιγματικά, ἐξήγησε : «Ὅλα τ' ἀγαθά, εἶναι δῶρα ποὺ μᾶς κάνουν νὰ θυμώμαστε πόσο εἴμαστε ἀνθρώπινα ἀδύναμοι, γυμνοὶ καὶ μόνοι. Μόνον ἡ Αὐγουστιάτικη Νύχτα εἶναι πραγματικὰ θεῖο δῶρο ποὺ μᾶς κάνει νὰ τὴν ἀπολαμβάνουμε καὶ νἄμαστε καὶ 'μεῖς κάτι περισσότερο ἀπ' ὅ,τι φαινόμαστε».

***

Μιὰ αὐγουστιάτικη νύχτα μ' ὁλόγιομο φεγγάρι εἶναι καὶ τούτη 'δῶ ποὺ ζῶ ἀπόψε. Κυττάζω τὸ φεγγάρι καὶ μοῦ φαίνεται πὼς ἔχουν δίκιο οἱ ἁπλοϊκοὶ ἐκεῖνοι ἄνθρωποι ποὺ νομίζουν ὅτι τώρα τὸν Αὔγουστο, τὸ φεγγάρι μεγαλώνει καὶ παίρνει στὸ φανταστικό του πρόσωπο περισσότερη ἔκφραση κι' ἐντονώτερο χρῶμα. Τούτη τὴ νύχτα ἀκούω πολλοὺς θορύβους, τέτοιους ποὺ ἄθελά μου ἔρχεται στὸ νοῦ ἡ «Τρικυμία» τοῦ Σαίξπηρ. Οἱ παράξενοι θόρυβοι ποὺ ἀκούω συνδυάζοντάς τους μὲ τὴν γύρω ὁμορφιά, μοῦ θυμίζουν τὸ στοιχειωμένο ἐκεῖνο νησὶ κοντὰ στὶς Βερμοῦδες ποὺ, πάνω του κατατσακίστηκε τὸ πλοῖο ποὺ μετέφερε τοὺς ἥρωες τοῦ Σαίξπηρ! Μιὰ σπάνια γοητεία ξανοίγεται γύρω μου. Βλέπω τὴ θάλασσα νὰ λάμπῃ ἀπὸ ὁμορφιά, μοῦ φαίνεται πὼς ἀκούω τὴ μακρυνὴ μουσικὴ τῶν τραγουδιῶν τοῦ Ἄριελ, τοῦ ἀγαθοῦ ἐκείνου πνεύματος ποὺ ἡ μάγισσα τὸ κρατᾶ φυλακισμένο σ' ἕνα δέντρο. Ἀκούω ὅλες, ἐκεῖνες τὶς γλυκειὲς φωνὲς ποὺ μάγευαν τ' αὐτιὰ τοῦ Φερδινάνδου καὶ τῆς Μιράντας, στὴν ἀρχὴ τοῦ ἔρωτά τους... Κυττῶ καὶ τὸ φεγγάρι. Στέκεται στὴ μέση στὸν οὐρανό. Τὸ βρίσκω πολὺ ὄμορφο, μοῦ φαίνεται πῶς βρίσκεται στὴ μεγάλη ἀποθέωση τῆς ὁμορφιᾶς του! Τώρα κι' αὐτὸ εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ πνεύματα πονηρά, ἀλλὰ κι' ἀγαθά... Σὰν αὐτὴ τὴν Αὐγουστιάτικη νύχτα κι' οἱ μάγισσες πλένονται στὰ ποτάμια, κάνουν ξόρκια, ἐπικλήσεις στὸ Θεὸ τους καὶ θεωροῦν ὡς τὸν μεγαλύτερο ἄθλο τῆς μαντικῆς των τέχνης τὸ νὰ κατορθώσουν καὶ κατεβάσουν τὸ φεγγάρι. Ἔτσι, λέει, θὰ μπορέσουν καὶ θὰ λυτρώσουν τὶς ματιασμένες κοπέλλες καὶ θὰ τιμωρήσουν τὰ παλληκάρια ποὺ δὲν τὶς προσέχουν! Νὰ κι' ἕνας σκύλος. Στέκεται ἀκουμπισμένος στὰ πισινά του πόδια καὶ γαυγίζει τὸ φεγγάρι. Κάτι νιώθουν τὰ σκυλιὰ ποὺ τὸ γαυγίζουν...

Ἀκούω κάτι σὰν ψίθυρο, σὰν κλάμμα παιδιάστικο. Σίγουρα θἄναι κἄνα «ἔκθετο», σκέπτομαι. Ὁδηγῶ τὰ βήματά μου πρὸς τὰ 'κεῖ. Στέκομαι κι' ἀφουγκράζομαι. Τίποτα... ἀπολύτως τίποτα...!!! Μὰ εἶναι δυνατόν ; Κάτι ἄκουσα ! Καὶ ὅμως. Ἡ αὐγουστιάτικη νύχτα μὲ τὴ μαγεία της μὲ ξεγέλασε...

Ἕνα παιδὶ περπατεῖ. Θἄναι περίπου 9-10 ἐτῶν. Ἀφρόντιστο, μ' ἄτακτα μαλλιὰ καὶ, μοῦ φαίνεται κουτσαίνει λίγο. Κάνω νὰ πάω νὰ τὸ σταματήσω, νὰ τὸ ρωτήσω ποῦ πηγαίνει στὴ προχωρημένη νύχτα. Μὰ αὐτὸ φαίνεται δὲν μ' ἔχει προσέξει

καθόλου, ἀφοῦ ἐξακολουθεῖ ἥσυχο τὸ δρόμο του καὶ ξάφνου ἀρχινᾶ κι' ἕνα τραγούδι. Μιὰ φωνὴ κελαϊδιστή, γλυκειὰ σὰν ὅλα τ' ἄλλα ποὺ ἀκούω καὶ βλέπω. Περαστικὸ τὸ παιδί, χάνεται, πηγαίνει σ' ἄλλη γειτονιὰ καὶ τὸ τραγούδι τὸ γλυκὸ ἔπαψε πιὰ ν' ἀκούγεται...

— Προχωρῶ μέσα στὴν Αὐγουστιάτικη τούτη νύχτα μὲ τ' ὁλόγιομο φεγγάρι. Τώρα ἔχω μπροστά μου ἕνα περιβόλι. Ὅμορφο περιβόλι, καταπράσινο καὶ τὸ ἐλαφρὸ ἀεράκι ποὺ ἄρχισε νὰ φυσσᾶ, κάνει τὰ φύλλα τῆς κληματαριᾶς νὰ θροΐζουν, νὰ κτυποῦν τόνα τ' ἄλλο καὶ νὰ συνθέτουν ἔτσι μιὰ συμφωνία γνωστὴ τοῦ Μπετόβεν. Δίπλα ἀπὸ τὸ περιβόλι, στὴν ἀνατολικὴ του πλευρά, ὑψώνεται σὰν παραφωνία ὁ τεράστιος κι' ἐπιβλητικὸς ὄγκος μιᾶς πολυκατοικίας. Μὰ τὸ φεγγάρι προβάλλει ἀπ' τὴν κορφή της σὰν πίσω ἀπὸ βουνὸ καὶ ρίχνει τὶς χρυσωμένες ἀκτίνες του στὸ σκοτεινὸ περιβόλι. Πλησιάζω στὸ φράχτη του. Ἤχοι ἀπόκοσμοι στὴν ἀρχή, πιὸ δυνατοὶ ἐν ὅσῳ πλησιάζω, μοῦ θυμίζουν εἰδυλλιακὰ τοπία τῆς ἄγριας πατρίδος μου στὰ παιδικά μου χρόνια. Δὲν γελάστηκα. Εἶναι ἕνα γαργαρόνερο ρυάκι, μιὰ νεροσυρμὴ ποὺ τὰ νερά της λάμπουν χρυσωμένα καθὼς τὸ φεγγάρι ρίχνει τὶς ἀκτίνες του. Μοσχοβολάει τὸ γιασεμί, ἡ πασχαλιά, τὸ ἀμπελόκλημα. Αὐτὴ ἡ νυφοῦλα, σίγουρα θἄναι ἡ γαζία... Ναί! Καὶ πάλι δὲν γελάστηκα... Μὰ αὐτὸ τὸ βιολὶ ποὺ κλαίει ; Ἄ! Εἶναι τ' ἀηδόνι ποὺ ξύπνησε...

Κάνω νὰ φύγω, νὰ προχωρήσω, γιατὶ ἔτσι πρέπει. Μοῦ φαίνεται ὅμως πὼς τώρα αἰχμαλωτίστηκα γιὰ καλά. Γυρίζω καὶ κυττῶ μιὰ τὸ περιβόλι, μιὰ τὸ φεγγάρι. Καὶ ἄθελά μου ἔρχονται στὴ θύμηση κάτι στίχοι ποὺ ἀπὸ καιρὸ ἔχω διαβάσει. Εἶναι τὰ «Ξόμπλια τοῦ Φεγγαριοῦ· τοῦ Γιώργου Ἀθάνα :

Θάμα κι' αὐτὸ τ' ἀποψινό!
Στὸ περιβόλι τὸ πυκνό,
καθὼς κοιμόταν σκοτεινό,
μπῆκε ἡ κυρὰ Σελήνη·
καὶ ξύπνησε γιὰ μιὰ στιγμὴ
τ' ἀηδόνι καὶ τὸ γιασεμὶ
μαὶ τὴ μουντὴ νεροσυρμὴ
ποὺ ὁλόχρυση ἔχει γίνει...

***

— Τούτη τὴν Αὐγουστιάτικη νύχτα μὲ τὶς μαγεῖες της καὶ τὰ παράδοξα φαινόμενα, τούτη τὴ νύχτα ποὺ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ γεμίζει μὲ μαγεία δρυμοὺς καὶ δάση, γιαλούς, κορφὲς καὶ πέλαγα καὶ κάμπους, τούτη τὴ παραμυθένια νύχτα βαδίζω μόνος, σιωπηλὸς καὶ ἐκστατικὸς ἀπ' ὅ,τι γίνεται γύρω μου καὶ ἀπ' ὅτι μέσα μου γεννιέται. Νὰ ἕνας νέας καθισμένος στὰ χείλη ἑνὸς πηγαδιοῦ. Μοῦ φαίνεται μουσκεμένος καὶ λιγάκι ἐκνευρισμένος, καθὼς τὸν πλησιάζω γιὰ νὰ τὸν δῶ ἀπὸ κοντά. Τὸν πιάνω ἀπὸ τὰ ροῦχα καὶ τὰ δάχτυλά μου ὑγραίνονται. Ναί ! Εἶναι πραγματικὰ μουσκεμένος...

—Ἔπεσες στὸ πηγάδι ; τὸν ρωτῶ.

— Ναί, μοῦ ἀποκρίνεται.

—Ἀπρόσεχτε! τοῦ λέω. Καὶ πῶς δὲν χτύπησες ; Εἶναι βαθύ ;

— Δὲν χτύπησα. Μόνος κατέβηκα μέσα!!!

Ἀναρριωτιέμαι ἂν ὁ ἄνθρωπος τοῦτος εἶναι «στὰ συγκαλά» του. Καὶ ὅμως! Εἶναι ὑγιέστατος καθὼς φαίνεται.

—Ἄκουσε, μοῦ λέει. Ἀργά, τὰ μεσάνυχτα, γύριζα στὸ σπίτι μου. Στάθηκα ὅμως ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸ πηγάδι γιὰ νὰ ξεκουραστῶ καὶ, ἀκουμπισμένος ἔτσι, βλέπω μέσα στὰ νερὰ τοῦ πηγαδιοῦ τὸ φεγγάρι!

— !!!!!

— Τρέξτε ἄνθρωποι, φώναξα. Ἔπεσε τὸ φεγγάρι στὸ πηγάδι. Κανεὶς ὅμως δὲν μ' ἄκουσε. Ἄρχισα λοιπὸν μόνος νὰ προσπαθῶ μὲ τὸν κουβᾶ καὶ τὸ τσιγκέλι αὐτὸ ἐδῶ— καὶ μοῦ τὰ δείχνει—νὰ πιάσω τὸ φεγγάρι καὶ νὰ τὸ βγάλω ἔξω! Ἄδικα ὅμως, ὅταν πιὰ βεβαιώθηκα ὅτι δὲν γινόταν τίποτα ἔτσι, τότε κατέβηκα μόνος στὸ πηγάδι. Καὶ τότε τὸ εἶδα ἔτσι, μακάριο κι' ἀνέπαφο στὸν οὐρανό. Ἀφιλότιμο! τοῦ εἶπα. Ἂν δὲν κατέβαινα ἐγὼ θὰ πνιγόσουν ἐδῶ μέσα. Καὶ δὲν ἔπρεπε... Εἶσαι τόσο ὅμορφο καὶ χαρίζεις τόσην ὁμορφιὰ καὶ χάρη στὴν Αὐγουστιάτικη Νύχτα...

Ἔφυγα χωρὶς νὰ τοῦ πῶ τίποτα. Ὅταν γύρισα γιὰ νὰ δῶ τί κάνει, εἶχε φύγει. Ἄκουσα τὰ βήματά του ν' ἀπομακρύνωνται μέσα στὴ νύχτα κι' ἕνα χαρούμενο σκοπὸ νὰ σιγοσφυρίζῃ. Τραγουδοῦσε τὴν εὐτυχία του, ἴσως καὶ τὴν... ἀφέλειά του.

***

— Τὴν Αὐγουστιάτικη τούτη νύχτα ὅλα κοιμοῦνται καὶ τίποτα δὲν ἡσυχάζει. Σὰν τὴ νύχτα αὐτὴ οἱ καρδιὲς ἀνοίγουν τὰ μυστικά τους. Ὅλα ἐκεῖνα ποὺ τὴ μέρα δὲν λέγονται, τώρα φλυαροῦν. Ὅλα λέγονται μὲ τὴ γλῶσσα τους. Πολλοὶ κρυφοκλαῖνε μαζὶ μὲ τὸ φεγγάρι, συντροφεμένοι σὰν νὰ λένε σ' ὅλη τῆς θάλασσας τὴ χάρη. Ὅλα εἶναι λαγγεμένα, ὅλα γύρω στενάζουν βαθειά, σὰν ὕμνοι. Καὶ 'γὼ βαδίζω τὸ δρόμο τοῦ καθήκοντος. Νά, ἐδῶ εἶναι τὸ Νεκροταφεῖο. Κι' ἐδῶ ὅλα ψιθυρίζουν, ὅλα μιλοῦν. Αὐτὸ τὸ νωπὸ μνῆμα ποὺ βλέπω ἀπὸ τὸ κιγκλίδωμα,—γιατὶ νὰ μπῶ μέσα;—θάναι αὐτῆς τῆς ἀπογοητευμένης νέας ποὺ ζήτησε στὸ θάνατο τὴ λύτρωση ἀπὸ τὸ σκληρόκαρδο ἀγαπημένο της. Ρίχνω τὸ φῶς τοῦ φανοῦ μου στὸ μνῆμα καὶ διαβάζω σὲ μιὰν ὁλόλευκη, ὄρθια μαρμάρινη πλάκα:

«Τῆς Σελήνης τὸ μέτωπον ἔγειρε πάνω στὸ μνῆμα σου
«καὶ τῶν Ρόδων οἱ κάλυκες βράχηκαν ἀπὸ τὰ θερμὰ δάκρυά της».

Προσπαθῶ νὰ θυμηθῶ τὸν συγγραφέα τῶν στίχων τούτων. Μὲ δὲν μπορῶ νὰ θυμηθῶ. Ἔξαφνα μιὰ κραυγὴ σὰν ἀνθρώπινη, σὰν ζώου μὲ κάνει νὰ βαδίσω βιαστικὰ πρὸς τὸ μέρος ποὺ ἀκούστηκε. Ὅσο προχωρῶ, ἐντείνω τὴν ἀκοή μου. Μὰ τίποτα !... Καὶ πάλιν ἀπολύτως τίποτα! Ἀσφαλῶς θἄταν ἡ φωνὴ τοῦ Κάλιμπαν, τοῦ διαβολικοῦ Ἐκείνου τέρατος τῆς «Τρικυμίας». Ἡ φωνὴ ποὺ ἄκουσα θἄταν τῆς Μιράντας, τὴν ὥρα ποὺ ὁ Κάλιμπαν προσπαθοῦσε νὰ τὴν ἀτιμάσῃ, χωρὶς νὰ τὸ κατορθώσῃ! Ξέρω πὼς τὸ μοναδικὸ ὅπλο γιὰ τοῦτο τὸ τέρας, εἶναι νὰ τὸ φοβερίσῃς καὶ κατόπιν εὔκολα τὸ δαμάζεις. Τίποτα τὸ ἀνθρώπινο δὲν ὑπάρχει σ' αὐτόν, παρὰ μόνον τὰ κτηνώδη ἔνστικτα. Τὸ μοναδικὸ τοῦ χαρακτῆρος του γνώρισμα ποὺ μετριάζει κάπως τὴν ὑπερβολική του κτηνωδία, εἶναι τὸ ὅτι τὸν συγκινεῖ ἡ μουσική!!! Συγκινεῖται αὐτὸ τὸ τέρας ἀπὸ «γλυκειὲς λαλιὲς ποὺ εὐφραίνουν, μὰ ποὺ δὲν βλάφτουν»... Καὶ ξάφνου, νά! Οἱ γλυκειὲς λαλιὲς ἀρχίζουν. Χιλιάδες ἀηδόνια καὶ ἄλλων λογιῶν πουλιὰ ἀρχίζουν τὴν ὑπερκόσμια συμφωνία τους. Τζιτζίκια, ἀηδόνια, ὀρνίθια, ὅλα μαζὶ συναγωνίζονται στὸ ποιὸ θὰ τραγουδήσῃ καλλίτερα... Ἐ! Γι' αὐτὸ δὲν ξανακούστηκεν ὁ Κάλιμπαν...

***

Οἱ διαβάτες ξεχύθηκαν στὸ δρόμο καὶ μὲ καλημερίζουν. Πλησιάζουν χαράματα... Λίγη ὥρα ἀκόμη καὶ ἡ Αὐγουστιάτικη νύχτα θὰ παραχωρήσῃ τὴ θέση της στὴν ἡμέρα, στὴ ζέστη, στὴν παραζάλη τοῦ μόχθου τῆς ζωῆς. Βαδίζω καὶ βρίσκο-

μαι μπροστὰ σὲ μιὰ παλιὰ κάδη. Σίγουρα προσμένει τὸ καινούργιο κρασί, ἀφοῦ τὸ παληό της τέλειωσε.

— Γειά σου καλόπαιδο!

Εἶναι ἕνας μεσογειάτης, ἀπὸ τὰ χωριὰ τῆς Ἀττικῆς. Φορεῖ τὸ σκοῦφό του καὶ ἀκολουθεῖ τὸ γαϊδαρό του φορτωμένον μὲ σταφύλια. Ἔρχεται νὰ τὰ πουλήσῃ στὴν ἀγορά... Ξημέρωσε. Σ' ἕνα παγκάκι τοῦ μικροῦ πάρκου βλέπω κάποιον ποὺ κάθεται καὶ διαβάζει. Τὸν πλησιάζω. Ἄ! Εἶναι παληὰ γνωριμία. Εἶναι ὁ Διονύσης ποὺ ἀσχολεῖται χρόνια τώρα στὴν ἐρασιτεχνικὴ φιλολογία.

— Θέλεις νὰ διαβάσῃς ; μοῦ φωνάζει βλέποντας νὰ πλησιάζω. Ξεφυλλίζω τὸ βιβλίο καὶ σταματῶ σὲ κάτι στίχους τοῦ Παλαμᾶ. «Ἀποσπάσματα».

— Εἶναι καλοί, μοῦ λέει. Διάβασέ τους δυνατὰ νὰ τοὺς ξανακούσω.

Τὸ μπαλκονάκι τοῦ σπιτιοῦ μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι
κορφὴ ἀναπάντεχη βουνοῦ·
μέσα μου κάτι ὁλάνοιχτο δροσίζει τὴν καρδιά μου,
γιομίζει μου τὸ νοῦ.

Θυμᾶμαι στὸ λαμπρὸ γιαλὸ τὸ τάρασμα τῆς βάρκας
μὲ τ' ἀνυπόταχτα πανιά.

Ἀλλάζει μοσκανάερα φιλάκια ὁ γερο-πεῦκος
μὲ τὴ μπουγαρινιά.

Τρέμουν ἀσημοφέρνοντας τὰ μαῦρα κυπαρίσσια
στὰ ξόβεργα τοῦ φεγγαριοῦ.

Ἄρρωστος κλαίει σπαράζοντας τὴν ἡσυχία τῆς νύχτας
καὶ τοῦ καλοκαιριοῦ.

Καὶ τὰ παιδιὰ ποὺ παίζανε βουβαίνονται, καὶ κάποια
λαλήματα μ' αὐτὰ μαζί.

Μὰ νά! γοργὰ ξαναρχινᾶν παιδιὰ κι' ὀρνίθια· ἡ φύση
ἀπάνου ἀπ' ὅλα ζῆ.

Πίσω ἀπ' τὴ κάδη τὴ παληὰ ποὺ τὸ κρασὶ προσμένει
τὸ νέο, στὸν ἴσκιο τὸ βαθύ,

ἕνα ζευγάρι ἐρωτικὸ τόπο καὶ τρόπο βρίσκει
νὰ σφιχτοφιληθῇ.

. . . . . .

Σταμάτησα. Ὁ Διονύσης περίμενε ν' ἀκούσῃ κι' ἄλλα. Φαινόταν ἀπορροφημένος.

— Ποῦ ἤσουνα τὴ νύχτα ; τὸν ρωτῶ.

— Κοιμόμουνα! Τώρα τὸ πρωΐ ἤλθα ἐδῶ ὅπως πάντα.

— Δύστυχε! Ἂν ζοῦσες μιὰν Αὐγουστιάτικη νύχτα, ὅπως τὴν ἔζησα ἐγώ, θἄνιωθες τὴ σημασία τῶν στίχων αὐτῶν...

Ἀθῆναι 9-8-1954.

ΧΑΡ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ (Ἀστυφύλαξ)

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑΪΡ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

— Μάλιστα, ὁρίστε, ἀπάντησε ὁ Μάρφυ, ποὺ ἄνοιξε τὴν βαλίτσα στὸ μεταξύ. Ὁρίστε τὰ πρῶτα, αὐτὰ ποὺ πήραμε ἀπὸ τὸ φορτηγὸ τῶν μεταφορῶν. Καὶ ὁρίστε τὰ δεύτερα, αὐτὰ τοῦ Κόλγκαν. Νὰ καὶ τοῦ Φλούρρυ.

—Ὅλοι λοιπὸν ἀπέδειξαν ἔτσι τὴν ἀπερισκεψία τους, ἀφήνοντας ἀποτυπώματα παντοῦ, εἶπεν ὁ Οὐίττλερ.

— Κανένας δὲν φανταζότανε πὼς θὰ ἐπενέβαινε ἡ Ἀστυνομία. Πρὶν ἀπ' τὸν θάνατο τοῦ Τόμσον, ἐν πάσῃ περιπτώσει. Στὴν οὐσία ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ ἁπλῆ ἐπίθεσι τῆς μιᾶς συμμορίας ἐναντίον τῆς ἄλλης. Ἀλλὰ δὲν ἐνεργεῖ κανένας πάντοτε μὲ τὸ γάντι.

Ὁ Οὐίττλερ πῆρε στὰ χέρια του ἕνα κλισέ.

— Καὶ τ' ἀποτυπώματα αὐτά ; ρώτησε.

— Εἶναι τοῦ εἰσπράκτορος, αὐτουνοῦ ποὺ ἔκοβε τὰ εἰσιτήρια· ἔμειναν πάνω στὸ ἐργαλεῖο καὶ ἀποτελοῦν κατὰ τὴ γνώμη μου τὸ κλειδὶ τῆς ὅλης ὑποθέσεως, εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Ἐὰν ἀποδεικνύεται ὅτι ἀνήκουν στὸν Καρμπὶν βάζω στοίχημα ἕξη πένες μὲ χίλιες λίρες ὅτι ἀποκλείεται νὰ παραμείνῃ ζωντανός. Πάνω στὸ ἐργαλεῖο αὐτὸ τοῦ τρυπήματος τῶν εἰσιτηρίων, δὲν ὑπῆρχαν παρὰ μόνον αὐτὰ τὰ ἀποτυπώματα. Τὸ σφάλμα αὐτὸ μπορεῖ νὰ στοιχίσει τὴ ζωή. Ἀρκεῖ νὰ μπορέσουμε νὰ τὰ ἀναγνωρίσουμε.

— Μὰ γιατί δίνετε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο τέτοια σημασία ; ρώτησε ὁ Οὐίττλερ.

—Ἐξ αἰτίας, ἀγαπητέ μου, εἶπε ὁ Κάμμινγκς ἑνὸς μικροῦ κομφετί. Σεῖς ὅμως γιατί ἐκνευριστήκατε ;

Ὁ Οὐίττλερ σηκώθηκε.

— Θὰ σᾶς τὸ πῶ σ' ἕνα λεπτό. Ἐν τῷ μεταξύ, μὲ τὴν ἄδειά σας, θὰ ἐρωτήσω τὸν Τζίμμυ Καρμπίν, ἂν θὰ θελήσῃ νὰ εὐδοκήσῃ νὰ μᾶς παραχωρήσῃ τὴν ἄδεια νὰ τοῦ πάρουμε τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΧ.

Ἐπίλογος

Ὁ Κάμμινγκς καὶ ὁ Οὐίττλερ περίμεναν τὸν κ. Σάουθ–Πέθερτον, στὸ συνεχόμενο μὲ τὸ χωλλ δωμάτιο. Ὁ ἦχος ἑνὸς γρήγορου φὸξ-τρὸτ ἔφτασε στ' αὐτιά τους. Ὅλοι χόρευαν στὴν Λέσχη. Ὁ Κάμμιγκς ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του δυὸ φακέλλους διαφανεῖς.

— Εἶχα τὴν πρόθεση νὰ τοὺς ἀφήσω στὸν Φίλλιγκερ, ἔκανε. Μιὰ ὅμως καὶ τοὺς ἔχω ἐπάνω μου, θὰ θέλατε νὰ ρίξετε μιὰ ματιά ;

Ὁ Οὐίττλερ τοὺς πῆρε ἀπ' τὰ χέρια καὶ τοὺς τοποθέτησε μπροστὰ στὸ φῶς.

—Ὅπως βλέπετε, ὁ πρῶτος φάκελλος δὲν περιέχει παρὰ ἕνα μικρὸ κομματάκι χαρτί. Ὁ γιατρὸς τὸ ἀφήρεσε ἀπὸ τὴν κεφαλὴ τοῦ Τόμσον. Εἶχε βαθειὰ εἰσχωρήσει.

Ὁ Κάμμινγκς ξαναπῆρε τὸν φάκελλο.

— Αὐτὸς ἐδῶ ὁ φάκελλος, ὁ δεύτερος, περιέχει μιὰ δωδεκάδα, κι αὐτὸς μικρὰ χαρτάκια. Τὸ μέγεθός τους—τοῦτο μπορεῖ νὰ σᾶς ἐνδιαφέρῃ—εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἴδιο μ' ἐκεῖνο ποὺ βρέθηκε σφηνωμένο στὴν κεφαλὴ τοῦ Τόμσον. Τὰ μάζεψα πάνω στὸ γραφεῖο μου, τρυπώντας ἕνα εἰσιτήριο λεωφορείου.

— Μὲ τὸ ἐργαλεῖο ποὺ βρήκατε στὸ ψευτο-λεωφορεῖο ;

—Ἀκριβῶς. Θὰ παρατηρήσετε πόσο «νέττα» κόβει τὸ χαρτί. Κι' αὐτὸ γιατὶ τὸ ἐργαλεῖο εἶναι κατακαίνουργο.

— Συμπέρασμα λοιπόν, εἶπε ὁ Οὐίττλερ μὲ σοβαρὴ φωνή, ὁ φουκαρᾶς ὁ Τόμσον βρῆκε τὸ θάνατο ἀπὸ ἕνα κτύπημα στὸ κεφάλι μὲ τὸ ἐργαλεῖο τοῦτο.

— Κτύπησε στὸ μέτωπο.

— Θἄχε τρυπήσει πρῶτα ἕνα ὁποιοδήποτε εἰσιτήριο γιὰ τὸν Τόμσον καὶ θἄχε κολλήσει ἕνα μικρὸ κομματάκι στρογγυλὸ σὰν κομφετὶ στὸ ἄκρον τοῦ ἐργαλείου.

— Καὶ χτυπώντας τὸν Τόμσον, τὸ στρογγυλὸ κομματάκι χαρτί, ἔμεινε στὸ τραῦμα. Ὅταν τοῦ βάλανε τὸ κεφάλι τοῦ δυστυχῆ κάτω ἀπ' τὴ ρόδα, μὲ τὴν πίεσι, τὸ χαρτάκι σφηνώθηκε γιὰ καλά.

Τὴν στιγμὴ ἐκείνη ὁ κ. Σάουθ-Πέθερτον μπῆκε στὸ δωμάτιο.

— Καλησπέρα σας, εἶπε, μὲ πρόσωπο χλωμό. Θἄρθατε γιὰ νὰ διασκεδάσετε, φαντάζομαι. Ἐλπίζω νὰ μὴν ἐπισκέπτεσθε τὸ κέντρο γιὰ λόγους ὑπηρεσιακούς... Πῶς εἶσθε κ. Κάμμινγκς, καὶ σεῖς κ. Οὐΐττλερ ; Ξέρετε, ἀπόψε ἔχουμε γιορτὴ στὸ κέντρον, καὶ εἶμαι ἐξαιρετικὰ ἀπασχολημένος.

—Ἤρθαμε δῶ γιὰ νὰ σᾶς ὑποβάλωμε ἕνα-δυὸ ἐρωτήσεις, κ. Σάουθ-Πέθερτον, εἶπε πολὺ σοβαρὰ ὁ Κάμμινγκς. Σήμερα προέβημε σὲ μιὰ σύλληψι. Πρόκειται γιὰ τὴν ὑπόθεση Τόμσον, γνωρίζετε καὶ θὰ θέλαμε νὰ διευκρινίσωμε δυὸ-τρεῖς μικρολεπτομέρειες.

— Σύλληψι ; Χαίρομαι ἰδιαίτερα ποὺ τὸ μαθαίνω, σᾶς διαβεβαιῶ...

Ὁ Οὐΐττλερ ἔπιασε στὰ χέρια του ἕνα ἀγαλματάκι ποὺ βρισκότανε ἀκουμπησμένο πάνω στὸ τζάκι...

—Ὅμορφο ἀγαλματάκι, Πέθυ...

— Πραγματικά... Ἔχω μερικὰ ὡραῖα κομμάτια στὸ διαμέρισμά μου τὸ ἰδιαίτερο, στὸ ἐπάνω πάτωμα, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ ὑποκύψω στὸ πειρασμὸ τοῦ νὰ ἐκθέσω κανένα κι' ἐδῶ, πρὸς χαρὰν τῶν φίλων.

— Καὶ βέβαια δὲν θἀφήνετε τὸ προσωπικὸ νὰ τὰ πειράζει... κοστίζουν τόσο πολύ...

—Ὄχι, ὄχι, ἀσχολοῦμαι ὁ ἴδιος μ' αὐτά.

— Αὐτὸ ἐδῶ τὸ ἀγαλματάκι τὸ δείξατε τελευταίως σὲ κανέναν φίλο σας ;

— Μάλιστα, ἀπάντησε ὁ Σάουθ-Πέθερτον, μὲ ἀνυπομονησία. Καὶ τί μ' αὐτό ; Δὲν θἄθελα νὰ δειχτῶ ἀφιλόξενος, κύριοί μου, ἀλλὰ ὁ χρόνος μου...

— Καὶ μάλιστα βρισκόσαστε καθισμένος μέσα σ' αὐτὸ ἐδῶ τὸ δωμάτιο καὶ ἀπολαυαίνατε τὴ γεῦσι ἑνὸς λικέρ, συνέχισε ἀμέσως ὁ Οὐΐττλερ.

Ὁ Κάμμινγκς εἶχε προχωρήσει μὲ προσοχὴ πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῆς πόρτας ἐνῶ πλησίαζε διαρκῶς πρὸς τὸν Σάοθ-Πέθερτον.

— Μὰ τὴν ἀλήθεια, δὲν ἐνθυμοῦμαι, ἔκανε αὐτός, φανερώνοντας τὴν ἀνυπομονησία πιὰ ποὺ τὸν κατεῖχε. Ἀλλὰ τί μπορεῖ νὰ ἐνδιαφέρει αὐτό ;

— Τὰ λικέρ, ὅπως πρέπει νὰ γνωρίζετε, εἶναι παχύρευστα, καὶ ἰδιαίτερα τὸ κιουρασό. Εἴχατε ἀντιληφθῆ, Πέθυ, πὼς τὰ δάκτυλά σας βρεμμένα μὲ κιουρασό, γιατὶ ὑποθέτω ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ τὰ δάκτυλά σας, εἶχαν ἀφήσει ἀποτυπώματα καθαρά, πάνω σ' αὐτὸ τὸ ἀγαλματάκι ; Ἐγὼ τὸ εἶχα ἀντιληφθῆ τὴ τελευταία φορὰ ποὺ σᾶς ἐπισκέφθηκα, καὶ σᾶς λέω ὅτι διαθέτω διαβολεμένη μνήμη ὅσον ἀφορᾷ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Θὰ θέλατε νὰ σᾶς πάρωμε τώρα τὰ ἀποτυπώματά σας, γιὰ νὰ κάνουμε μιὰ σύγκρισι ; Κρατῆστε τον καλά, Κάμμινγκς.

Ὁ Κάμμιγκς ἤδη τὸν κρατοῦσε γερά. Ἔγινε μιὰ μικρὴ πάλη, κι ὕστερα ἀκούστηκε ὁ ἦχος τῶν χειροπέδων ποὺ ἔκλειναν.

—Ὁ Κόλγκαν συνελήφθη τὸ ἀπόγευμα, Σάουθ Πέθερτον, εἶπε ὁ Κάμμινγκς κουβεντιαστά. Μεγάλη σου ἀδεξιότης νὰ θελήσῃς νὰ τὸν κάμῃς νὰ εἰσχωρήσῃ στὸ σπίτι τοῦ Καρμπίν. Καλὰ θἄκανες νὰ μὴ χρησιμοποιοῦσες τὶς ὑπηρεσίες ἑνὸς τέτοιου βλάκα, ποὺ ἄφησε παντοῦ ἀποτυπώματα καὶ ἴχνη στὸ πέρασμά του. Ἀδεξιότης, ἐπίσης ἐκ μέρους σου νὰ ἐπιδιώξῃς νὰ ἐνδιαφερθοῦμε γιὰ τὸν Καρμπὶν καὶ νὰ τὰ βάλωμε μαζί του. Κατὰ τὰ ἄλλα, εἶσαι ἕνας ἄνθρωπος πολὺ δραστήριος κι ἔξυπνος. Δὲν θἄπρεπε ὅμως νἄσαι τόσο βέβαιος πὼς ἡ Ἀστυνομία δὲν θὰ ἐπενέβαινε.. Ἀλλὰ καιρὸς εἶναι νὰ σοῦ δείξω καὶ τὸ ἔνταλμα τῆς συλλήψεώς σου...

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 49

«Περὶ ἀπαγορεύσεως οἰκήσεως ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐκτὸς τῶν ὁρίων δικαιοδοσίας τῆς παρ' ἣ ὑπηρετοῦσιν ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον μόνον. Ἀπαγορεύομεν τὴν οἴκησιν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας τῶν Ἀστυνομικῶν Δ/νσεων ἢ Ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς ὑπηρετοῦσιν.

Τάσσομεν προθεσμίαν μέχρι τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1935, ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον οἱ ἤδη κατοικοῦντες ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τῶν Ἀστυνομικῶν Διευθύνσεων ἢ Ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς ὑπηρετοῦσιν, νὰ κατοικήσωσιν ἐντὸς τῶν πόλεων τούτων καὶ δὴ εἰς περιφερείας γειτνιαζούσας πρὸς τὰ Τμήματα ἢ Ὑπηρεσίας αὐτῶν [1].

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Αὐγούστου 1935
Ὁ Ἀρχηγὸς Δ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 50

«Περὶ τοῦ τρόπου διενεργείας προαγωγικῶν ἐξετάσεων ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐλέγχου τῶν γραπτῶν αὐτῶν».

Τὰ τοῦ τρόπου διενεργείας προαγωγικῶν ἐξετάσεων ρυθμίζονται ἤδη λεπτομερῶς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 39 ἕως 50 τοῦ Β.Δ. ἀπὸ 29/11—15/12/1947 «περὶ Κανονισμοῦ Ἀστυν. Σχολῆς Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως», καὶ ἐπομένως αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 50/31-12-35 Κανονισμοῦ τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων ἔπαυσαν ἰσχύουσαι.

---

(1) Αὐτονόητον ὅτι δύναται ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας διὰ συγκεκριμένας περιπτώσεις διαμονῆς ἀστυνομικῶν εἰς τὰ προάστεια τῶν Ἀθηνῶν, νὰ ἐγκρίνῃ ταύτας ἐφόσον δὲν ἐπέρχεται ἀνωμαλία τις εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία καὶ στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὸ περιοδικό μας σᾶς δίδει ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος οἱ ἀστ/κες Γεωργακόπουλος Σπήλ., Καλλίνικος 'Εμ. καὶ Χωραΐτης Γεώργιος.

—'Απελύθησαν διὰ λόγους πειθαρχίας οἱ ἀστ/κες Ματσᾶκος Πέτρ., Ζερβουδάκης Εὐτ., Σῶτος Σταμ. καὶ Σερλιδάκης Νικόλαος.

*

ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑΙ-ΕΠΑΙΝΟΙ

—'Ο Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Στρατάρχης 'Αλέξανδρος Παπάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 24887/4-8-54 Διαταγῆς του, ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν τηρηθεῖσαν ὑποδειγματικὴν τάξιν καὶ εὐκοσμίαν κατὰ τὴν εἰς τὴν 'Ελλάδα ἄφιξιν, κίνησιν καὶ παραμονὴν τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αἰθιοπίας Χαϊλὲ Σελασιέ, εἰς τοὺς 1) 'Αρχηγὸν Χωρ/κῆς, 2) 'Αρχηγὸν 'Αστ. Πόλεων, 3) 'Αστυνομικὸν Δ/ντὴν 'Αθηνῶν, 4) 'Αστυνομικὸν Δ/ντὴν Πειραιῶς, 5) Λιμενάρχην Πειραιῶς, 6) 'Ανώτερον Διοικητὴν Χωρ/κῆς 'Ηπείρου, 7) 'Αστυνομικὸν Δ/ντὴν Κερκύρας, 8) Διευθυντὴν Χωροφυλακῆς Κερκύρας καὶ 9) Λιμενάρχην Κερκύρας.

—'Υπὸ τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυν. Σώματος ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς: 1) 'Αστυνόμ. Β' κ. Παπαναστασίου Νικ. καὶ 2) 'Υπαστυν. Α' κ. Καστανᾶν Μιχ. διότι τὴν 11-4-54 κατὰ τὴν ἐνέργειαν ὀργάνων τῆς Δ.Χ. Κηφισσίας πρὸς διαλεύκανσιν σκοτεινοῦ ἐγκλήματος διαπραχθέντος ἐν τῇ περιοχῇ Κηφισσίας, διεπόμενοι ὑπὸ ἀνωτέρου πνεύματος, ὑπηρεσιακῆς ἀντιλήψεως καὶ καθήκοντος καὶ ἐν τῇ κοινῇ ἐπιδιώξει πρὸς συντήρησιν τῆς Δημοσίας 'Ασφαλείας παρέσχον ἀμέριστον συνδρομὴν εἰς τὰ κινηθέντα ἐν τῇ ἐδαφικῇ περιοχῇ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ὄργανα Χωρ/κῆς, ἀλλὰ καὶ προσωπικῶς ἐκινήθησαν μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ ἀποτελεσματικὴν διαλεύκανσιν τοῦ ἐγκλήματος, παρασχόντες οὕτω σπουδαίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Δημοσίαν 'Ασφάλειαν.

*

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

— Τὴν 6ην τρέχ. μηνὸς εἰς τὸ γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν τοῦ Α.Ο. Σπόρτιγκ, ἐτελέσθη φιλικὸς ἀγὼν καλαθοσφαίρας μεταξὺ τῆς 'Αστυνομικῆς ὁμάδος καὶ τῆς ἐκ τῶν καλυτέρων 'Ελληνικῶν ὁμάδων Α' κατηγορίας, ὁμάδος τοῦ Σπόρτιγκ. Κατόπιν ἐνδιαφέροντος ἀγῶνος νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ 'Αστυνομικὴ ὁμὰς μὲ σκόρ 51—50.

— Εἰς τὴν λαβοῦσαν χώραν, τὴν 11-8-54 εἰς Γυμναστήριον Πανιωνίου Ν. Σμύρνης, ἀθλητικὴν ἡμερίδα τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ., μετέσχον καὶ ἀστ/κες ἀθληταὶ ἐπιτυχόντες τὰς κάτωθι ἐπιδόσεις:

1) Σίλλης Βασίλειος 49''6/10 εἰς 400 μ. 2) Κωτσαύτης Δημήτριος 54''5/10 εἰς 400 μ. 3) 'Αναστασόπουλος 'Ανδρέας 54''8/10 εἰς 400 μ., 4) Πολυτσέρης Ζαχαρίας 1000 μ. 2'51''6/10, 5) Σύριος 'Ιωάννης εἰς τὴν ἀπόστασιν τῶν 2 'Αγγλικῶν μιλλίων 9'56''4/10, 6) Μουρᾶς 'Απόστολος εἰς 2 'Αγγλ. μίλλια 10'31'' καὶ 7) Παπακωνσταντίνου Προκόπιος 12'' εἰς δρόμον 100 μ.

— Εἰς τοὺς τελεσθέντας τὴν 17ην Αὐγούστου ἐ.ἔ. προκριματικοὺς ἀγῶνας στίβου, διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς 'Εθνικῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ὁμάδος, ἥτις θὰ μετάσχῃ εἰς τοὺς ἐν Βέρνῃ τελουμένους Πανευρωπαϊκοὺς ἀγῶνας στίβου, ὁ ἀστ/λαξ-πρωταθλητὴς Τρουλλινὸς 'Εμμανουὴλ ἐπέτυχε τὴν θαυμασίαν βολὴν τῶν 44,99 μέτρων.

— Τελικῶς προκριθεὶς συμπεριελήφθη εἰς τὴν 'Εθνικὴν ὁμάδα ὁ ἀστυφ. Σίλλης Βασίλειος, ὅστις ἀναχωρεῖ τὴν 20ην τρέχ. μηνὸς ἀεροπορικῶς μεταβαίνων εἰς Βέρνην.